

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi Ekim-Kasım-Aralık, 2012

İçindekiler

Yıl: 2

Cilt: 1

Sayı: 8

Ekim, Kasım, Aralık 2012
(Miladi)

Zilkade, Zilhicce, Muharrem, Safer 1433-1434
(Hicri)

İhaa, Nübüvvet, Fatah
1391 (Hicri Şemsi)

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim
Jamaat e.V.

Genfer Str. 11 60437
Frankfurt, Almanya

Tel: 069 50688741

Fax: 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

“Maneviyat” is a Turkish
Magazine of Ahmadiyya
Muslim Jamaat e.V.
Germany
“Maneviyat” ist eine
türkische Zeitschrift der
Ahmadiyya Muslim Jamaat
e.V. Deutschland

Editörden

Kuran-ı Kerim

Hadis-i Şerif

Kelamü'l İmam: “Resulullah^{sav} Sevgisi”

İfade Özgürlüğü Adına Hakaret

Peygamber Efendimizin^{sav} sünneti ışığında ifade özgürlüğü

Peygamber Efendimizin^{sav} Güzel Ahlakı

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin^{as} Peygamber Efendimize^{sav} Olan

Aşk

Kuran'da Resulullah^{sav}

Resulullahın^{sav} Harp Hakkında Koyduğu Kaideler

Hz. Muhammed^{sav} Hatem-ül Enbiyadır

Kaside

Vâdedilen Mesih Hazretleri ne makam bulduysa Yüce

Peygamberimiz Hz. Muhammed'e^{sav} uymakla buldu

Tüm peygamberlerin sıfatlarını şahsında toplayan: Muhammed-i

Mustafa^{sav}

Gayri Müslimlerin İfadeleriyle Hz. Resulullah^{sav}

Bütün İnsanlar Muhammed'in^{sav} minneti altındadırlar!

Peygamberimize bahşedilen şeref

Mehdi'nin^{as} ashabından kısa kısa

Veda Hutbesi

2

3

4

6

10

21

25

29

32

35

37

39

42

45

53

60

61

62

64

Contents

Editorial

The Holy Quran

Hadith

So said the Promised Messiah “The Love for the Holy Prophetsaw”

Insult in the name of freedom of expression

Freedom of Expression according to the

Sunnah of The Holy Prophetsaw

The Beautiful Morality of the Holy Prophetsaw

The Love of the Promised Messiah towards the Holy Prophetsaw

The Holy Prophetsaw in the Quran

Principles of War set by the Holy Prophetsaw

Hz. Muhammadsaw is the Seal of the

Prophets

Qasida

Whatever Rank the Promised Messiah has found is due to his compliance to the Holy

Prophetsaw

The person who has collected the attributes of all the prophets

The Holy Prophetsaw according to the

expressions of the Non-Muslims

All human-beings are under the gratitude of

Hz. Muhammadsaw

The Honour endowed to our Prophetsaw

Briefs from the Companions of the Imam

Mahdias

Farewell Khutba

فہرست مضامین

اداریہ

قرآن کریم

حدیث نبوی

کلام الامام

آزادی انہار کی آرزو میں جتھے (حضرت امام تہا عت احمدیادیہ اللہ تعالیٰ بنصرہ والہ عزیز)

آزادی انہار رسالت رسول صلی اللہ علیہ وسلم کی روشنی میں

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کے حسین اخلاق

حضرت مسیح موعود علیہ السلام کا بخشش رسول

شان رسول صلی اللہ علیہ وسلم از رویہ قرآن

حالت جنگ میں اخلاق رسول صلی اللہ علیہ وسلم

مقام خاتمیت

قصیدہ

برکات اتباع رسول اور حضرت مسیح موعود علیہ السلام

سب انبیاء کی صفات کا حامل رسول

غیر مسلموں کے قلم سے رسول موعود

خطبہ الوداع

محسن انسانیت

شرف انبیاء صلی اللہ علیہ وسلم

چند روایات از اصحاب مسیح موعود علیہ السلام

Editörden

Bir süredir çeşitli aralıklarla ifade özgürlüğü bahane edilmek suretiyle, Peygamber Efendimizin^{sav} mukaddes zatına dil uzatılmakta ve saldırılmaktadır. Başkalarının şerefi ve izzeti ile oynamak, bizce ifade özgürlüğü olamaz. Bu, olsa olsa açıkça hakarettir.

Toplumların huzur içerisinde yaşamaları için en önemli ihtiyaçlarının başında gelen özgürlüklerin, asla karşısında değiliz. Ancak bu özgürlüklerin ardına sığınarak gösterilen aşırılık ve suiistimalleri de kesinlikle uygun bulmuyoruz. Herkesin dikkatini çekmek istediğimiz husus, bu tarz kışkırtıcı saldırıların, en çok ihtiyaç duyduğumuz bu günlerde, dünya barışı adına da son derece büyük bir tehlike arz ettiğidir. Bundan dolayı Kuran-ı Kerim insanlara, hedefleri putlar bile olsa, onların mukaddes saydıklarına küfür etmek hususunda yasak getirmiştir. Bu tür hakaretlere cevaz verilirse, toplumda gerginlik, fitne ve fesatın önüne geçmek mümkün olamaz.

Biz, Peygamber Efendimizin^{sav} muhaliflerinin yaptıklarını yanlış bulduğumuz gibi, bu olaylar sonucunda kalplerimiz ne denli kan ağlıyor olsa da, Müslümanların bazı ülkelerde gösterdikleri aşırı tepkileri de yanlış bulmaktayız. Ortaya konulan bu aşırılıklar, ne Kuran'ı Kerim'in öğretisine ne de Peygamber Efendimizin^{sav} sünneti-ne uygun davranışlar değildir.

Bu özel sayımızı Peygamber Efendimizin^{sav} güzel siretini tanıtmaya ayırdık. Her ne kadar sayfalarımız asla yeterli olmasa da, amacımız, gerek İslam muhaliflerine, gerekse Müslümanlara onun bu pak siretini bir kez daha anlatıp, hatırlatmaktır. Âlemlere rahmet olan bu Peygamberi^{sav} gereğince doğru tanıdıklarında, hem ona muhalif olanlar küfürlerinden, hem de Müslüman kardeşlerimiz kırılan kalplerinin acısı ile gösterdikleri aşırı tepkilerinden vazgeçeceklerdir. Bu, bugünlerde büyük özlem duyduğumuz dünya barışı için çok büyük bir adım olabilir.

Son olarak şunu hatırlatmak istiyoruz. Allah^{cc} Kuran-ı Kerim'de şunu buyurmuştur:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٩٨﴾

Yani, "Onlar Allah'ın nurunu ağızlarından (çıkan nefesle) söndürmek istiyorlar. Kâfirler istemeseler (de) Allah Kendi nurunu (mutlaka) tamamlayacaktır.¹"

Yüce Allah^{cc} böylece kâfirleri uyarmıştır ve Müslümanlara da İslam nurunun asla sönmeyeceğine dair kesin bir müjde vermiştir.

¹ Saff suresi, ayet 9

Kuran-ı Kerim

Ahzap suresi, ayetler 57-59

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾
 وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا
 اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٩﴾

Şüphesiz Allah, (bu) Peygamber'e Kendi rah-
 metini indirmektedir. O'nun melekleri (de şüp-
 hesiz kendisine dua ederler.) Ey inananlar, siz-
 ler (de bu Peygamber'e) her zaman salâvat ge-
 tirin ve kendisine (büyük bir coşku içinde) dai-
 ma selam gönderin.

Şüphesiz Allah'a ve Peygamberi'ne eziyet ve-
 renleri, Allah bu dünyada ve ahirette Kendi ya-
 kınlığından mahrum kılar. (O,) kendilerine rezil
 edici bir azap hazırlamıştır.

Mümin erkeklere ve mümin kadınlara, bir (suç)
 işlemedikleri halde eziyet verenler, iftira (atma-
 nın) ve apaçık bir günahın yükünü üzerlerine
 almışlardır.

Hadis-i Şerif

Resulullah'a^{sav} bahşedilen beş fazilet

عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا وَأُحِلَّتْ لِيَ الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً (بخاری)

Hazreti Cabir^{ra} Resulullah'ın^{sav} şöyle buyurdu-
ğunu rivayet etmiştir:

*"Benden önce hiçbir peygambere bahşedilmeyen
beş fazilet, bana bahşedilmiştir:*

*Bir aylık mesafeden (düşmanın kalbine düşen)
heybet ile desteklendim.*

*Bütün yeryüzü benim için tertemiz ve mescit kı-
lındı.*

*Benden öncekilere helal kılınmamış olmasına
rağmen, savaş ganimetleri bana helal kılındı.*

Bana, şefaet etme şerefi bahşedildi.

*Önceki peygamberler belirli bir kavim için gön-
derilmişti, ben ise tüm insanlık için gönderil-
dim."* (Buhari)

Bu hadiste, Peygamberimizi diğer peygamber-
lerden imtiyazlı kılan beş özellikten bahsedil-
miştir. Bu özellikler onun en üstün şanının ve
Allah'ın^{cc} onun üzerinde bulunan olağanüstü
şefkatinin delilidir.

Ona bahşedilen ilk fazilet, bir aylık yolculuk
mesafesinden hissedilen bir İlahi heybet ile
onun desteklenmiş olmasıdır. İslam tarihi, Pey-
gamber Efendimizin^{sav} görünürde güçsüz ve
gösterişsiz yaşam tarzına rağmen, düşmanın
onun önünde, Allah^{cc} tarafından ona bağışla-
nan heybetinden dolayı korkudan nasıl titredi-
ğinin güçlü bir şahididir. Birçok kereler düşman

Medine'ye saldırmayı planladığında,
Resulullah^{sav} küçük bir grup sahabe ile düşma-
na karşı koymak üzere harekete geçmiş, düş-
man da onun geldiğini duyar duymaz kaçmıştır.
Yine Resulullah^{sav} o devrin en büyük imparatoru
Roma Kayser'ine mektup yazarak, onu İslam'a
davet etmiştir. Kayser onun hakkında bilgi al-
dıktan sonra şöyle demiştir: "Onun yanına vara-
cağımı bilsem yanında olup ayaklarını yıkamayı
kendime saadet bilirdim."

Resulullah'a^{sav} bahşedilen ikinci fazilet ise, bü-
tün yeryüzünün onun için mescit kılınmış olma-
sıdır. Bunun sonucu olarak bir Müslüman na-
maz vakti geldiği zaman, diğer dinlerde olduğu
gibi ibadet için belirli bir yere gerek duymadan,
namazını istediği yerde kılabilir. Müslümanların
geniş kapsamlı programında kolaylık sağlan-
ması için bu gerekliydi. Aynen bunun gibi yer-
yüzü de onun için temizlik vesilesi kılındı. Me-
sela suyun bulunmadığı durumlarda, bir Müs-
lüman temiz toprağa dokunarak teyemmüm
etmek suretiyle namaz kılabilir. Bu su ve topra-
ğın birleşimi, Kuran'da yer alan ifadeye göre,
Âdem'in yumuşak topraktan yaratılması ile de
uyumlu bir durumdur.

Ona bahşedilen üçüncü fazilet, önceki dinlerin
şariatlarında savaş ganimetlerinin yakılmasına
karşın, İslam şeriatı gereği, ele geçirilen savaş
ganimetlerinin Resulullah'a^{sav} helal kılınmış ol-

masıdır. Bunun altında yatan hikmet, öncelikle milletlerin mal varlığının gereksiz olarak heba edilmesini önlemektir. İkinci hikmet ise, zalimlere ders vermektir. Buna göre eğer zalimler başka milletlere saldırmaktan vazgeçmezlerse, onların mal varlıkları ellerinden alınarak mazlumlara dağıtılacaktır. Üçüncü hikmet ise, İslam'da savunmak amacıyla yapılan savaşlarda, Müslümanlar arasında zayıf olanlara güç kaynakları yaratılmasıdır.

Resulullah'a^{sav} bahşedilen dördüncü ayrıcalık, ona şefaathat gibi en yüksek makamın bağışlanmasıdır. Şefaathat sözcük anlamı, eş veya benzer olmaktır. Terim olarak bundan kastedilen herhangi bir dua olmayıp, Allah'ın^{cc} sevgili bir kulu- na verilen özel bir makamdır. Bu makamda bulunan Allah'a^{cc} yakın olan bir insan, bir taraftan Allah^{cc} ile olan ilişkisi, diğer taraftan ise kullarla olan ilişkisinden dolayı Allah^{cc} indinde ricada bulunma hakkına sahip olur. Bu ricanın anlamı şöyledir: "Ey Rabbim, Seninle olan özel ilişki- mi vesile kılarak Senin mahlûkatın için veya onlardan filanca için kalbimin üzüntüsünü Senin Huzuruna takdim ederek, bu aciz kullarına merhamet etmen ve bağışlanmaları için ricada

bulunuyorum." Bununla ilgili olarak Resulullah^{sav} başka bir hadiste şöyle buyurmuştur: "Kıyamet gününde insanlar son derece korku ve ızdırap içinde olacaklar ve her taraftan umutlarını keserek bana gelecekler. Ben de onlar için Allah^{cc} indinde şefaathatla bulunacağım ve benim şefaathatım kabul edilecek."

Resulullah'ın^{sav} beşinci fazileti ise, geçmiş peygamberler belli bir millete belirli bir zaman için gönderilmiş oldukları halde, onun tüm dünya, tüm insanlık ve tüm zamanlar için gönderilmiş olmasıdır. Bu, gerçekten büyük bir özellik ve ayrıcalıktır. Bundan dolayı Allah'ın^{cc} Peygamber Efendimize vermiş olduğu görev, her kavmi, her yeri ve her devri kapsamaktadır. O, Allah'ın^{cc} sıfatlarının en mükemmel mazharıdır. Başka bir ifade ile nasıl Allah^{cc} bütün âlemler için tek ise, o da bütün insanlık için tek bir peygamberdir.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

(Ey Allah'ım! Muhammed'e Salat-ü Selam gönder.)

Kaynak: Forty Gems of Beauty – Hz.Mirza Beşir Aḥmad^{ra}, M.A.

**Ya Rabbi! Resulüllah'ın
ümme- ti için duyduğu üzüntü
ve ıstı- rabına karşılık Sen de
ona aynı nispette salât ve
selam gönder ve ebediyete
kadar üzerine rahmetlerinle
dolu nurlarını yağdır.**

**Haz Mirza Gulam Ahmed Kadiyani^{as}
Ahmediye Cemaati kurucusu**

Kelamü'l İmam: "Resulullah^{sav} Sevgisi"

Hiz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani^{as}

Ahzap suresinin 57. ayetinden anlaşıldığı gibi, Hiz. Resûlullah'ın^{sav} amelleri eşsizdi. Bunun için Yüce Allah^{cc} onları belirtmek veya sıfatlarını sınırlandırmak için belli bir kelime beyan etmemiştir. Şüphesiz kelimeler bulunabilirdi, ancak O, bilerek onları kullanmamıştır. Demek ki Hiz. Resulullah'ın^{sav} salih amellerini belirtmek her türlü sınırlandırmadan uzaktır. Yüce Allah^{cc} başka hiçbir peygamber için böyle bir ayet kullanmamıştır. Hiz. Resulullah'ın^{sav} ruhunda doğruluk ve vefa vardı. Yüce Allah^{cc} nezdinde Resulullah'ın^{sav} amelleri öyle güzeldi ki, O gelecekte insanların şükranlarını bildirmek üzere ebediyen kendisine "Selam" göndermelerini emir buyurmuştur.¹

"İnsanoğlu için yeryüzünde şimdi artık Kuran dışında bir kitap yoktur ve bütün insanlar için şimdi Muhammed-i Mustafa^{sav} dışında hiçbir peygamber ve şefaatçi yoktur. Onun için celal ve yüceliğe sahip bu peygamberi içtenlikle sevmeye çalışınız. Gökte² necata kavuşmuş sayılasınız diye başka birisine onun üzerine hiçbir çeşit yücelik tanımayınız. Yüce Allah^{cc} başka hiçbirisinin ebediyen yaşamasını istemedi. Ancak bu seçkin peygamber ebediyen yaşamaktadır.³"

"Ey yeryüzünde yaşayan bütün insanlar! Ey Doğu ve Batıda yaşayan bütün ruhlar! Ben tam bir kuvvet ile sizleri şu yöne davet ediyorum ki, artık yeryüzünde doğru din yalnız İslam'dır. Doğru İlâh da ancak Kuran'ın açıkladığı Yüce Allah'tır. Daimi olarak manevi hayata sahip olan peygamber ve celal ile kudsiyet

tahtında oturmakta olan da Hazret-i Muhammed'dir^{sav4}."

"İnsan'a yani Kâmil İnsan'a verilen yüce nur, meleklerde yoktu, yıldızlarda yoktu, ayda yoktu, güneşte dahi yoktu. O nur yeryüzünün denizlerinde ve nehirlerinde bile yoktu. O nur lâ'l⁵, yakut, zümrüt, mas ile incide bile yoktu. Kısacası o nur yeryüzü ve gökyüzü ile ilgili hiçbir şeyde yoktu. Ancak insan'da bulunuyordu. Yani kâmil insan ki onun en faziletlisi, en mükemmeli, en yücesi ve en üstünü, bizim Seyyidimiz ve Önderimiz, Peygamberlerin

reisi ve yaşamakta olanların Efendisi Muhammed-i Mustafa'dır^{sav}. İşte bu nur, bu yüce insana bahşedildi ve ona benzemekte olan yani bir derece onun rengiyle renklenmiş olan bütün insanlara da derecelerine göre bahşedildi... Biz İslam hakikatinden bundan önce bahsettik. İşte bu şân en yüce, en mükemmel ve tam manasıyla, Seyyidimiz ve Efendimiz, Önderimiz, Ümmî Nebî, Sâdık,⁶ Mesdûk⁷, Muhammed-i Mustafa'da^{sav} bulunmaktadır."⁸

"Adı Muhammed olan (üzerine binlerce salât ve selam olsun) bu Arabî Peygamber'in ne derece yüce mertebeli olduğunu dâima hayranlıkla müşahade etmişimdir. O'nun yüksek mertebesinin zirvesi bilinememez ve onun kutsal tesirini yoklayıp tahmin etmek hiçbir insanoğlunun kârı değildir. Yazık ki onun yüce mertebesi, gereği gibi tanınmamıştır. Dünyadan kaybolmuş Allah'ın^{cc} birliğini tekrar dünyaya getiren tek yiğit odur. O, hem Rabbini son derece sevdi ve hem de insanoğlunun iyiliği için ileri derecede üzüntü çekti. O yüzden kalbinin sırrından vâkıf olan Allah^{cc} kendisine, bütün peygamberlerle

⁴ Ruhani Hazain, c.15, s.141; Tiryak-ül Külub, s.7

⁵ Lâ'l: Kırmızı, değerli bir taştır. Sûs İçin kullanılır.

⁶ Sadık: Dürüst, Doğru, Hakikatli

⁷ Mesdûk: Doğruluğu kabul ve tasdik edilmiş olan.

⁸ Ruhani Hazain, c.5; s.160; Ayna-yı Kemalât-ı İslam, s.160-161

¹ Melfûzat; c.1; s.24

² Yüce Allah^{cc} katında demektir.

³ Keşti-yi Nuh, Ruhani Hazain; c.19, s.13

evvelîn ve ahîrîn üzerine fazilet bahşetti ve onun bütün muratlarını da hayatında ona ihsan etti. İşte her feyzin kaynağı odur."¹

"Bizim Peygamberimiz^{sav} bütün peygamberlerin isimlerini şahsında bulundurmaktadır. Çünkü o pak vücut, değişik kemalleri içinde toplayandır. İşte o, hem Musa'dır, hem İsa'dır, hem Âdem'dir, hem İbrahim'dir, hem Yusuf'dur, hem de Yakup'tur. Yüce Allah buna işaret ederek:

فَبِهْدِيهِمْ أَقْتَدَهُ²

buyurmuştur. Yani Ey Peygamber! Her peygamberin ayrı ayrı getirdiği bütün hidayetleri kendi vücudunda topla. Bundan ispat edildiğine göre bütün peygamberlerin yücelikleri Resulüllah'ın zatında birikti. Aslında Muhammed^{sav} ismi zaten buna işaret etmektedir; çünkü Muhammed'in manası son derece methedilmiştir. Son derece methedilmesi de, ancak bütün peygamberlerin değişik faziletleri ve özel sıfatları, Hz. Muhammed'de^{sav} birarada toplanca bulunduğu takdirde düşünülebilir."³ "Bütün peygamberler arasından tam talimatları ileri süren; çok yüce, pak ve hikmetlerle dolu talimatları ortaya koyan ve kendi hayatıyla insanî kemalâtın en yüce örneğini gösterenin ancak Hazret-i Muhammed-i Mustafa Efendimiz ve baş tacımız^{sav} olduğu bana anlatılmıştır."⁴

"Âdil olarak baktığımız zaman, bütün peygamberlik zincirinde, en yüce mertebeli, yiğit nebi, daima hayat sahibi olan ve Allah'ın en fazla sevdiği peygamber olarak, yalnızca bir tek kişiyi bilmekteyiz. O da Peygamberlerin önderi, resullerin iftiharî, bütün İlâhî elçilerin baştacî Muhammed-i Mustafa ve Ahmed-i Mücteba^{sav}'dır. Onun gölgesi altında on gün yürüdüğünde öylesine nur bahşedilir ki; bundan önce bin senede elde edilemezdi"⁵

Arabistan'ın viran ülkesinde cereyan eden o olağanüstü hadise, yani yüzbinlerce ölünün birkaç günde dirilmesi ve nesilleri yozlaşmış olanların İlâhi renge girmeleri, gözü kör olanların görmesi ve dilsizlerin dillerinden İlâhi bilgilerin akmaya başlaması! Kısacası dünyada daha önce hiçbir gözün görmediği ve hiçbir kulağın işitmediği bir in-

kılâbın birden bire patlayivermesi! Biliyor musunuz bu nasıl oldu? İşte o, Allah'a^{cc} ermiş bir insanın karanlık gecelerinin duaları sonucu meydana geldi. Öyle ki, yeryüzünde büyük yankılar uyandıran ve tahsil görmemiş bir çaresiz tarafından yapılması mümkün görünmeyen olağanüstü hadiseler böylelikle gerçekleşti.

Ya Rabbi! Resulüllah'ın^{sav} ümmeti için duyduğu üzüntü ve ıstırabına karşılık, Sen de ona aynı nispette salât ve selam gönder ve ebediyete kadar üzerine rahmetlerinle dolu nurlarını yağdır."⁶

"Bütün nur kendisinden olan önderimizin adı Muhammed'dir^{sav}. Benim sevgilim de odur.

Bütün peygamberler paktır. Birbirlerinden daha iyidirler. Ancak Yüce Rabbimizin indinde mahlûkatın en iyisi odur.

O, öncekilerden daha iyidir. Güzelliği de tam bir ay gibidir. Her göz ona bakmaktadır. Karanlık gecenin ayı işte odur.

Öncekiler yolda kaldılar. Onları kenara o götürdü. Ben ona kurban olayım. Gerçek kaptan odur.

Mekândan münezzehten olan o Yâri ve gizli olan o Sevgilimizi biz onun vasıtasıyla gördük. Gerçek rehber işte odur.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بَعْدَ هَمِّهِ وَغَمِّهِ وَحُزْنِهِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ
وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ أَنْوَارَ رَحْمَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ

Bugün dinin sultanı da peygamberlerin baş tacı da odur. O, paktır; emanet sahibidir. Onun methi işte budur.

Onun gözü uzakları görür; kalbi de Yarine^{cc} yakındır. Din kandili ellerindedir. Nurun kaynağı odur.

Dinin büyük sırlarının hepsini, o açıkladı. Hazinesleri dağıtan hükümdar işte odur.

O nura feda olayım. Ben sadece ona aitim. Asıl olan odur, ben neyim ki! Son karar da işte budur."⁷

¹ Ruhanî Hazain, c.22; s.118; Hakikat-ül Vahiy; s.115-116

² Enam suresi, ayet 91

³ Ruhanî Hazain, c.5; Aynayı Kemalât-i İslâm, s.343

⁴ Ruhanî Hazain, c.17; s.345; Erba'in No: 1; s.3

⁵ Ruhanî Hazain, c.12; s.82; Sirac-i Münir; s.80

⁶ Ruhanî Hazain, c.4; s.11; Berekâtüddua; s.10-11

⁷ (Ruhanî Hazain, c.20; S.456; Kadiyân Ke Arya Ör Ham, s.58

"Dünyaya bir tek kâmil insanın geldiği bir gerçektir. O, tam manasıyla manevi kıyameti gerçekleştirdi ve uzun zamanların ölümlerini ve binlerce yıllık çürümüş kemikleri diriltiverdi. O, öyle bir hâşir ve manevi kıyamet olduğunu ispatladı ki ayakları bir âlemin mezarlarından çıkmasına vesile oldu.¹"

"Eğer bir peygamberin fazileti, insanoğlunu öteki peygamberlerden daha fazla sevdiğini kanıtlayan işleri vasıtasıyla ispat edilebiliyorsa, o zaman, ey bütün dünya insanları kalkınız ve şahit olunuz ki, bu özelliği bakımından Muhammed'in^{sav} dünyada eşi ve benzeri yoktur."²

"Bütün İnsanoğlu için şimdi yeryüzünde Kur'ân'dan başka hiç bir kitap yoktur ve bütün insanlık için şimdi yeryüzünde Hazret-i Muhammed'den^{sav} başka hiç bir resul ve şefi' yoktur. Onun için siz bu şanlı ve celâl sahibi peygamberi tam içtenlikle ve kalben sevmeye çalışınız ve başkasına onun üzerine hiç bir şekilde üstünlük tanımayınız ki gökte necat bulmuş sayılasınız. Unutmayınız ki necat öldükten sonra belirecek olan bir şey değildir. Hakikî manada necat edilmiş kimdir? Allah'ın doğru olduğuna ve Hazret-i Muhammed'in^{sav} onunla bütün mahlûkatı arasında ortak bir şefi' olduğuna inanan biri necat bulmuştur. Gök altında Hazret-i Muhammed'e^{sav} eşit mertebede ne bir peygamber mevcuttur, ne de Kur'ân'a eşit derecede başka bir kitap bulunmaktadır. Yüce Allah, başka hiç birisinin daima yaşamasını istemedi, lâkin bu seçkin nebi daima ebede kadar yaşayacaktır.³"

"Hazret-i Resulullah'ın^{sav} hayatı şanı yüce ve başarılı bir hayattır. İster faziletli ahlak bakımından, ister kuvvet-i kudsiyesi bakımından, ister sunduğu öğretinin güzelliği ve mükemmelliği açısından, isterse tam bir örnek olması ve dualarının kabul edilmesi bakımından olsun, o her bakımdan ve her yönden parlak deliller ve ispatlara sahiptir. Onları görünce, fazla akıllı ve bilgili olmayan bir insan bile, kalbinde gereksiz inat ve düşmanlık olmamak şartıyla onun

تَخَلَّقُوا بِأَخْلَاقِ اللَّهِ

"Allah'ın ahlakı ile ahlaklanın" buyruğunun mükemmel ve tam bir örneği ve kâmil bir insan olduğunu açık olarak kabul eder."⁴

"Hiç şüphe yoktur ki, gerçek anlamda hiçbir peygamber Hz.Resulullah'ın kemalât-ı kudsiyesinde ona eşit ve ortak olamaz. İnsanlar bir yana, hatta melâike bile Hz.Resulullah'a^{sav} eşit olduklarını iddia edemezler."⁵

"Peygamber Efendimizin daimi feyiz ve bereketinin bugün bile varolması Hazret-i Resulullah'ın^{sav} daimi hayatını kanıtlamakta olan kuvvetli delillerden birisidir ve bu asırda da her kim ona itaat ederse, hiç şüphesiz o, mezardan kaldırılır ve ona manevî bir hayat bahşedilir."⁶

"Biz kesin biliriz ki Allah-u Teâlâ'nın en büyük peygamberi ve en fazla sevdiği, Muhammed-i Mustafa Efendimiz'dir^{sav}. Çünkü diğer peygamberlerin ümmetleri bir karanlık içinde olup ve sahip oldukları sadece geçmişte kalmış hikâyelerdir. Fakat ona karşılık bu ümmet, daima Allah-u Teâlâ'dan yeni ve taze mucize ve kerametler almaktadır."⁷

"Allah-u Teâlâ, Hazret-i Resulullah'ın^{sav} hayatının, ıstıraplar, belalar ve işkenceler devresi ve zafer ve refah devresi diye iki ayrı devreye bölünmesini mukadder kılmıştı. Bu suretle Peygamber Efendimizin bütün ahlâkî vasıfları fiilen denenmişti ve hayatının iki devresi onun en yüksek ahlâkî vasıfları izhar etmesine imkân vermişti.

Mekke'deki on üç yıllık risaleti bir ıstırap ve sıkıntı devresi idi. Bu devredeki hayatının tetkikinden açıkça anlaşılacağı gibi, salih ve müttaki insanların ıstıraplı anlarda ibraz edebileceği hiç bir ahlaki vasıf yoktur ki, Hazret-i Muhammed^{sav} onu en yüksek derecede izhar etmiş olmasın. Allah'a tam güveni, her türlü meşakkat ve felâkete sabırane tahammülü, sü-kûnet ve sekineti, asilâne ve vakurane davranışı, vazifelerini ifa hususundaki devamlı şevk ve didinmesi, sebatı, yılmaz cesareti ve diğer ahlaki vasıfları müşrikler üzerinde bile o kadar derin bir iz bırakmıştı ki, hepsi de onun en şiddetli ıstıraplar ve felâketler karşısında mucizevî bir metanet gösterdiğine şahadet etmişlerdi.

⁴ El-Hakem Gaz.; 10 Mart 1904; s.5

⁵ Berahin-i Ahmediye; s. 258

⁶ Ayna-yı Kemalât-i İslâm; s.221

⁷ Kitab-ül Beriyye; Haşiye; s.127

1 Ayna-yı Kemalât-i İslâm; s.207

2 Tebliği-i Risalet; c.6; s.10

3 Keş-i Nuh; s.13

Daha sonra Medine’de geçen hayatı başka çeşit ahlaki vasıfların teşhirine elverişli bulunan bir zafer, başarı ve refah devresi idi. Affa temayülü, hayırseverliği, başkalarıyla dert ortaklığı, tevazuu, çok sade hayat tarzı, cesareti ve diğer yüksek ahlaki vasıfları bu devre esnasında o derece tezahür etti ki, çok sayıda müşrikler onlara şahit olunca İslam’a girmişlerdi.¹

Peygamberimiz^{sav} doğruluğu yaymak bakımından en büyük Müceddid idi. O kaybolmuş doğruluğu yeniden yeryüzüne getirdi. O, bütün dünyayı bir karanlık içinde buldu. Daha sonra onun zuhuruyla bu karanlık nura dönüştü. Buna övünmekte hiçbir peygamber bizim Peygamberimiz’e^{sav} ortak değildir. O, içinde belirlediği kavim şirk cübbesini çıkarıp atarak yerine tevhid elbisesini giymeden vefat etmedi. Yalnız bu kadar değil; hatta onlar imanının en yüksek mertebesine erdiler ve doğruluk, vefakârlık ve yakinin, dünyanın hiçbir yerinde benzeri görülme- yen işleri onlar tarafından gerçekleşti. Böyle bir başarı ve bu denli bir zafer, Hazret-i Muhammed^{sav} dışında hiçbir peygambere nasip olmamıştır.²

“Gerçek şudur ki bütün peygamberlerin en seçkini, dünyanın en büyük mürebbisi (terbiye veren) olan peygamberdir. Yani eliyle dünyanın en büyük fesadı ve bozukluğu ıslâh edilmiş olan yüce insan ki, dünyadan kaybolmuş hatta yok olmuş Allah’ın birliğini yeniden yeryüzüne yerleştirdi. O, bütün batıl dinleri delil ve ispat gücüyle mağlup ederek her bir sapığın şüphelerini ortadan sildi.³”

“İsmi Muhammed ile Ahmed olan Allah’ın ümmi peygamberine salât ve selam olsun. Bu her iki isim, bütün mevcudatın adları sunulduğu zaman, Hazret-i Âdem’e^{as} ilk olarak sunulan isimlerdir. Çünkü bu dünyanın yaratılışının asıl gayesi işte sadece bu iki isimdi. Allah-u Teâlâ’nın bilgisinde de ancak bunlar daha fazla şeref sahibi ve tercih edilenlerdir. Kısacası Hazret-i Resulüllah^{sav} bu her iki isminden dolayı bütün peygamberlerden üst derecededir. Ayrıca Hazret-i Muhammed’in^{sav} şahsında bütün peygamberlik bilgileri son seviyeye erdiğinden ve kendisine tam ve mükemmel vahiy indirildiğinden, keza ilahi bilgiler ve daha öncekilere ve daha sonrakilere bahşedilen her şey kendisine de bahşedildiğinden, bütün bu sebeplerden dolayı o, “Hatem-ül Enbiya” olarak vasıflandırıldı ve kendisi siyah ile beyaz bütün insanla-

ra gönderildi. Allah^{cc} kendisini her bir kör, sağır ve dilsizin ıslâhı için seçti. O, daha önce hiçbir resul ve peygambere bahşetmediği nimetlerini ona bahşeyledi.⁴

“Muhammed ile Ahmed isminde iki ayrı yücelik bulunmaktadır. Muhammed yani son derece methedilmiş ismi, yücelik ve büyüklük ister. Bu isimde bir çeşit maşukluk (sevgili olmak) bulunmaktadır. Çünkü sevgili daima methedilir. O yüzden bunda bir çeşit yücelik bulunmalıdır. Fakat Ahmed ismi kendi içinde bir çeşit âşıklık taşımaktadır. Çünkü sevgilisini methetmek sevenin işidir. O, daima habibini ve sevgilisini metheder. O yüzden Muhammed ismi bir sevgili olarak yücelik ve büyüklük gerektirdiği gibi, Ahmed ismi de bir seven ve bir âşık olarak alçak gönüllülük ve tevazu ister.”⁵

“Her bir peygamberin Hz.Resulüllah’ın ümmetine dâhil olduğu Kuran-ı Kerim’den ispatlanmaktadır. Allah u Teâlâ:

لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ

(Ona iman ediniz ve ona yardımcı olunuz.⁶) buyurdu. Demek ki böylece bütün peygamberler Hz. Resulüllah’ın ümmeti oldular.”⁷

“Gerçek olarak necat veren, daima kıyamete kadar necat meyvesini yediren, Hicaz toprağında doğan ve bütün dünya ve bütün çağların necatı için gelen kişidir⁸.”

“Benzeri ne daha önce doğmuş ne de ileride doğacak bir kâmil insan ve peygamberlerin efendisi, dünyayı hidayete erdirebilmek amacıyla geldi ve eşini hiçbir gözün görmediği aydın bir kitap dünyaya getirdi.⁹”

⁴ Necm-ül Hüda; s.2

⁵ Melfuzat; c.2; s.178

⁶ Al-i İmran; ayet 82

⁷ Zamime Berahin-i Ahmediye; c.5, s.133

⁸ Dafiu'l Bela; Son İç Kapak

⁹ Berahin-i Ahmediye; c.4; s.351 Haşiye No.11

¹ İslâmi Usul Ki Filasefi; s.133

² Lecture Siyalkot; s.4-5

³ Berahin-i Ahmediye; c.2, Haşiye No.6; s.106

İfade Özgürlüğü Adına Hakaret

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٢﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٣﴾
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٤﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٥﴾ إِنَّ
اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٧﴾¹

Fatiha suresinden sonra okuduğum ayet-i kerimelerin meali şöyledir:

"Şüphesiz Allah^{cc} ve O'nun melekleri Peygamber'e rahmet gönderirler. Ey inananlar! Siz de ona daima salâvat getirin ve içtenlikle selam gönderin. Şüphesiz Allah'a^{cc} ve Peygamberine eziyet verenlere Allah^{cc} bu dünyada ve ahirette lanet eder. O, kendilerine rezil edici bir azap hazırlamıştır."

Bugünlerde Müslüman dünyasında, yani hem İslam ülkelerinde hem de dünyanın değişik ülkelerinde yaşayan Müslümanlarda, İslam dinine düşman olan kimselerin son derece alçak, çirkin ve zalimane işleri karşısında çok şiddetli bir öfke bulunmaktadır. Bu öfkeyi açığa vurmakta şüphesiz Müslümanların hakkı vardır. Hz. Resulüllah'ın^{sav} gerçek mertebesi nedir? Bir Müslüman bunu bilse de bilmese de, Hz. Resulüllah'ın^{sav} izzeti ve namusu için canını dahi

feda etmeye daima hazırdır. İslam düşmanlarının Hz. Resulüllah^{sav} ile ilgili hazırladıkları beyhude ve çirkin filmde Hz. Resulüllah'a^{sav} saygısızlık edildiği için her Müslüman'ın üzüntü duyması ve öfkelenmesi çok doğaldır. Bütün insanlık için rahmet olan, hatta bütün cihanlar için rahmet olan Allah'ın^{cc} Habibi^{sav} mahlûkatın üzüntüsüyle geceleyin dahi uykuya dalmayan! Mahlûkatı helak olmaktan korumak için canını dahi feda etmeye hazır bulunan! Mahlûkatı kurtarmak için öyle sancıya ve üzüntüye kapılan bir peygamber ki arşın Rabbi^{cc} kendisine hitaben dedi ki: Habibim! Bunlar neden kendilerini yaratan Allah'ı^{cc} tanımıyorlar diye kendini helak mi edeceksin? İşte insanlığa o derece ihsan eden bir zat hakkında hazırlanan öyle çirkin ve düşük seviyeli bir filmde dolayı şüphesiz her Müslüman'ın kalbi kan ağlamalıydı. Nitekim her Müslüman'ın kalbi kan ağladı. En fazla da Ahmedî Müslümanlar sancı duydu. Çünkü biz Ahmedî Müslümanlar, Hz. Resulüllah'ın^{sav} gerçek aşığı ve gerçek hizmetçisi olan Hz. Mirza Gulam Ahmed'e^{as} inanan insanlarız. O, bize Hz. Resulüllah'ın^{sav} yüce mertebesinden haber verdi. İşte bunun için böyle bir filmde dolayı kalplerimiz delik deşik, ciğerlerimiz ise paramparça oluyor. Biz Yüce Rabbimizin^{cc} önünde secdeye kapanıp bu zalimlerden öç alması için O'na dua ediyoruz. Onları öyle bir ibret örneği yap ki dünya varoldukça herkes için bir ders olsun Yarabbi diyoruz.

Bu zamanın imamı bize Hz. Resulüllah'ın^{sav} aşkını öyle bir öğretmiştir ki biz ormanların yılanlarıyla ve yırtıcı hayvanlarıyla barışabiliriz, ancak bizim efendimiz, Hatemü'l Enbiya Hz. Muhammed-i Mustafa'ya^{sav} saygısızlık edenler ve bu konuda inat edenlerle asla barışamayız. Hz. Mesih-i Mevud ve İmam-ı Mehdi Mirza Gulam Ahmed^{as} der ki:

¹ Ahzab suresi, 57-58

"Müslümanlar, Peygamberleri^{sav} için can verme-ye hazır olan bir kavimdir. Onlar, gece gündüz Hz. Resulü Allah'a^{sav} küfreden, dergilerinde, kitap ve broşürlerinde kendisini aşağılayan ve kendisi için son derece tiksindirici kelimeler kullananlarla içtenlikle barışmak ve onlarla dost olmak gibi bir namussuzluk yerine ölmeyi daha uygun görürler... Unutmayınız ki böyle insanlar kendi kavimlerinin dahi dostu değiller çünkü onlar kendi uluslarının yoluna da dikenler serperler. Ben gerçeği söylüyorum; Biz ormanların yılanlarıyla ve çöllerin yırtıcı hayvanlarıyla barışırsak yeri vardır. Ancak biz, Yüce Allah'ın^{cc} pak peygamberlerinin şanına dil uzatmaktan çekinmeyenlerle asla barışamayız. Onlar küfretmek ve çirkin dil kullanmakla zafere ulaşmanın mümkün olduğunu sanırlar. Oysaki her zafer gökten gelir... Dilleri pak olanlar, pak ve temiz kelamın bereketiyle eninde sonunda kalpleri fethederler. Ancak çirkin tabiatlı insanların, ülkede bölücülük ve fesat yaratmaktan daha fazla bir hünerleri bulunmaz... Tecrübemiz de böyle pis ağızlı insanların sonunun hayırlı olmadığıdır ve Yüce Allah'ın^{cc} hamiyeti kendi sevgilileri için sonunda mutlaka bir mucize gösterir."¹

Bu çağda bu alçaklıklar için gazeteler ve reklamlardan başka medyanın diğer vasıtaları da kullanılmaktadır. Dolayısıyla inatları yüzünden Yüce Allah'a^{cc} meydan okuyan bu insanlar inşallah sonunda O'nun tarafından yakalanacaklar. Bunlar inat etmektedirler ve utanmadan zalimane işlerini sürdürmeye devam etmektedirler.

Daha önce 2006'da Danimarka'da bazı habis tabiatlı kimseler Hz. Resulü Allah'ın^{sav} çok çirkin karikatürlerini hazırladılar. Ben o zaman da Müslüman Ahmediye Cemaatine doğru bir tepki göstermeleri konusunda nasihat etmiştim ve

şöyle demiştim: Böyle zalim insanlar daha önce de vardılar ve bundan sonra da yok olacak değiller. Müslümanların bugünlerde yaptıkları protesto asla fayda vermeyecek; aksine gelecekte de bu insanlar bu gibi çirkin hareketlerde bulunmaya devam edecekler. Nitekim bu insanların daha da fazla alçaklıklara ve zulme yöneldiklerini görüyoruz. O zamandan bu yana onların zalimane ve çirkin işleri git gide artmıştır.

Kısacası onları düşünce serbestliği adına çirkin işler yapmaya sürükleyen aslında onların İslam karşısındaki hezimetleri ve yenilgileridir. Vadedilen Mesih'in^{as} buyurduğu gibi onlar kendi uluslarının dahi dostu değildir. Bunu da daima hatırd tutun. Bu konu bir gün bu ulusların insanlarına da açılmış olacak. Bugün onların yaptıkları çirkin işlerin kendi ulusları için dahi zararlı olduğu ortaya çıkacak. Bu bencil ve zalim insanların kendi isteklerini elde etmek dışında hiçbir şeyle alakaları yoktur.

Şu anda fikir hürriyeti adına hem politikacılar hem de diğer insanlar, bazen açık olarak, çoğu kez de sessizce böyle insanların lehinde konuşmaktadır ve arada sırada Müslümanlar lehinde konuştukları da doğrudur. Ancak günümüzde bütün dünyanın global bir yerleşim haline döndüğünü de unutmayalım. Öyle ki eğer açık olarak kötülüğe kötülük denmezse böyle hareketler o ülkelerin huzurunu da altüst edecek. Yüce Allah^{cc} tarafından gelen ceza ise ayrıdır.

İmamüzzaman'ın, her zaferin gökten indiği sözünü unutmayın. Sizin, saygısızlık yaptığınız Peygamberin^{sav} mutlaka dünyada galip geleceği kararı Gök² tarafından çoktan verilmiştir. Galip gelmek ne demek dersiniz Vadedilen Me-

1 Çeşme-yi Marifet; Ruhanî Hazain; cilt 23; s. 385-387

2 Üstün olan Yüce Allahcc demektir. (Çevirmen)

sih'in^{as} buyurduğu gibi o, kalpleri fethederek üstün çıkmak anlamındadır, çünkü pak kelimde etki yapma gücü bulunur. Pak kelamın, kaba kuvvet kullanmaya ya da pis ağızlılığa pis ağızlılıkla karşılık vermeye ihtiyacı yoktur. Bunların başladıkları sövmeler ve çirkin konuşmalar inşallah pek yakında bitecektir. Daha sonra bu dünyadan göçtükten sonra Yüce Allah^{cc} bu insanların hakkından gelecektir.

Demin Fatiha suresinden sonra okuduğum ayet-i kerimelerde de Yüce Allah^{cc} inananların dikkatini kendi sorumluluklarına çekmiş ve şöyle demiştir: Sizin işiniz Hz. Resulüllah'a^{sav} salât ve selam okumaktır. Bu insanların beyhude konuşmaları, zulümleri ve alayları, bu yüce Peygamberin^{sav} yüce şanını ve namusunu asla zedeleyemez. Bu öyle yüce bir Peygamberdir^{sav} ki Yüce Allah^{cc} ve O'nun melekleri dahi ona salât ve selam okurlar. Müminlerin işi de sürekli bu Peygambere^{sav} salât ve selam göndermek olmalıdır. Ne zaman ki düşman kendisine sövmekte artış gösterirse o zaman müminler de eskisinden daha fazla salât ve selam okumalıdır.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى
اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿٢﴾

(Yani: Ey Allah'ım! İbrahim'e^{as} ve maddi ve manevi evlatlarına rahmet ettiğin gibi Muhammed'e^{sav} ve maddi ve manevi evlatlarına da rahmet et. Şüphesiz sen hamededilen ve şanı yüce olansın. Ey Allah'ım! İbrahim'e^{as} ve maddi ve manevi evlatlarına bereket indirdiğin gibi Muhammed'e^{sav} ve maddi ve manevi evlatlarına da bereket indir. Şüphesiz sen hamededilen ve şanı yüce olansın.)

İşte dünyada üstün çıkması mukadder kılınan ancak bu salât ve ancak bu peygamberdir^{sav}.

Bir Ahmedi Müslüman bir yandan bu çirkin konuşmalardan tiksindiğini ve öfkelendiğini belirttiği gibi diğer yandan bu insanları da bu boş ve çirkin konuşmalardan uzak durmaları ve bunu engellemeleri konusunda uyarmaktadır. O, ayrıca yaşadıkları ülkelerin yöneticilerine de bu çirkin konuşmalardan uzak durmaları gerektiğini de tavsiye eder. Nitekim onlara bu konuda nasihat etmemiz gereklidir. Dünyada Ahmedi bir Müslüman, dünya insanlarına bu entrikanın asıl gerçeğini ve işin içyüzünü göstermek konusunda elinden geleni yapmalıdır. Keza Hz. Muhammed Resulüllah'ın^{sav} karakterinin güzel yönlerini göstermeye çalışmalıdır. Her ameliyle Hz. Resulüllah'ın^{sav} güzel örneğini sergileyerek ve İslam talimatıyla Yüce Peygamberin^{sav} güzel örneğinin fiilî bir resmi haline dönüşerek dünya insanlarının önüne çıkmalıdır. Ayrıca demin söylediğim gibi salât ve selam okumaya da eskisinden daha fazla dikkat etmelidir. Erkek, kadın, genç, yaşlı, çocuk herkes kendi çevresini salât ve selam ile doldurmalıdır. Amelini de İslam talimatının fiilî bir örneği haline getirmelidir. İşte göstermemiz gereken güzel tepki budur.

Bu zalimlerin sonunun nasıl olacağına gelince Yüce Rabbimiz^{cc} başka bir ayet-i kerimede bunu zaten bildirmiştir. Yani Hz. Peygamber'e^{sav} eziyet verenleri yahut da şu zamanımızda Hz. Resulüllah'a^{sav} saygısızlık yaparak gerçek müminlerin kalbini delik deşik edenleri Yüce Allah^{cc} bizzat Kendisi cezalandıracaktır. Bu gibi insanlar üzerinde bu dünyada Yüce Allah'ın^{cc} laneti vardır. Onlar bu lanetten dolayı pislik içerisine daha da fazla batmaya devam edecekler. Ölümlelerinden sonra ise Yüce Allah^{cc} bu insanlar için rezil edici bir azap mukadder kılmıştır. Hz. Mesih-i Mevud^{as} bu konuyu daha da izah etmiş ve bu gibi ağız pis olanların sonucunun iyi olmayacağını açıklamıştır. Kısacası bu insanlar bu dünyada Yüce Allah'ın^{cc} laneti ve öldükten sonra da

rezil edici azap şeklinde sonuçlarına ulaşacaklardır.

Ahmedi olmayan Müslümanlara gelince onlar da Yüce Allah'ın^{cc} talimatına göre bu tepkiyi göstermelidirler ve yaşadıkları ülkelerin, bölgelerin ve çevrelerin uzayını Hz. Resulüllah'a^{sav} salâvat getirerek doldurmalıdırlar. Gerçek tepki işte budur.

Yalnız kendi ülkelerinin mallarını ateşe vermele-ri yahut kendi ülke vatandaşlarını öldürmeleri, ya da polisi kendi vatandaşlarına ateş açmaya mecbur bırakan yürüyüşler düzenlemeleri tamamen boştur.

Gazeteler ve medyadan gelen haberlerden anlaşıldığına göre birçok batılı nezih kimseler de (film yapanların) bu yaptıklarını sevmediklerini ve ondan tiksindiklerini belirtmişlerdir. Müslüman olmayan, ancak uysal tabiata sahip olanlar hem Amerika'da hem de burada (İngiltere'de) bu hareketi sevmadılar. Liderler ise bir taraftan bunun yanlış olduğunu söylerken diğer yandan fikir ve düşünce hürriyetini bahane ederek onu desteklerler. Bu ikiyüzlülük yürüyemez. İfade özgürlüğü İlâhî bir sahife değildir. Ben orada, yani Amerika'da politikacıların önünde konuşurken de şöyle demiştim: İnsanların hazırladıkları yasada bir eksiklik bulunabilir ve yanlışlıklar olabilir. Yasalar hazırlanırken bazı yönleri gözden kaçabilir, çünkü insanoğlu gayb ilmine sahip değildir; ancak Yüce Allah^{cc} gaybı bilir.

O'nun hazırladığı yasalarda hiçbir eksiklik bulunmaz. Onun için yasalarınızı mükemmel ve hiç değişmez zannetmeyiniz. Bunlarda bir değişiklik yapmak mümkün değildir demeyin. Tabii ki fikir ve ifade özgürlüğü yasası vardır. Ancak hiçbir ülkenin ya da Birleşmiş Milletler'in yasasında, hiç kimsenin başkasının dini hislerini rencide edebilme özgürlüğü yoktur, neden denmez. Diğer dinlerin ileri gelenleri ile alay etmenin serbest olmadığı neden hiçbir yerde yazılı

değildir. Bunlar yüzünden dünyanın huzuru bozulmakta ve nefretler kışkırtılmaktadır. Böylece uluslar ve dinler arasındaki uçurum daha da genişlemektedir. Onun için eğer ifade özgürlüğü yasasını hazırlamak istiyorsanız şüphesiz bir kişinin hür olacağı yasayı hazırlayabilirsiniz. Ancak onun diğer insanların hisleriyle istediği gibi oynayabilmesi konusunda yasal destek vermeyin. Birleşmiş Milletler'in başarısız kalmasının sebebi de işte budur. Onlar eksik ve boş bir yasayı hazırlayarak çok büyük bir iş yaptıklarını zannederler. Bir de Yüce Allah'ın^{cc} yasasına bakın. Yüce Allah^{cc} der ki, diğerlerinin putlarına dahi kötü demeyin, çünkü bununla toplumun huzuru bozulur. Eğer siz onların putlarına kötü dersiniz onlar bilmedikleri için bütün kuvvetlere sahip olan Rabbiniz^{cc} hakkında uygun olmayan sözler sarf edecekler. Bunun sonucunda kalbiniz kırılır. Böylece kalplerdeki nefretler daha da artacak ve kavgalar ve savaşlar çıkacak. Ülkede fesat baş gösterecek.

İşte İslamiyet'in Allah'ı^{cc} ve bu dünyanın ve kainatın Yaratanı bu güzel talimatı verir. Kamil bir talimat ile Habibi olan Hz. Muhammed-i Mustafa'yı^{cc} dünyanın ıslahı ve dünyada sevgiyi yerleştirmek için gönderen Yüce Allah^{cc} bu talimatı ileri sürmüştür. Kendisine "Rahmetü'l il âlemin" lakabını vererek ve bütün mahlûkat için bir rahmet olarak kendisini gönderen Yüce Allah^{cc} bu talimatı vermiştir.

Onun için dünyanın bilgili insanları, hükümet yöneticileri ve politikacıları düşünsünler. Böyle birkaç pis insana sıkı bir disiplin ile mani olarak siz de bu fesada destek vermiyor musunuz? Halk da düşünsün; diğerlerinin dini hisleriyle oynayarak ve bu dünyevi amaçların eseri olan pis kurtların ve pislik içine batmış olanların iş ve hareketlerini onaylayarak sizler de dünyanın huzurunun bozulmasına ortak olmuyor musunuz?

Biz Ahmedi Müslümanlar dünya insanlarının hizmeti için hiçbir çabayı esirgemeyiz. Amerika Birleşik Devletlerinde kana ihtiyaç duyulduğunda geçen sene biz Ahmedi Müslümanlar on iki bin şişe toplayıp verdik. Bu sene tekrar topluyorlar ve bugünlerde kan toplama işi devam etmektedir. Ben onlara dedim ki: Biz Ahmedi Müslümanlar insanlara hayat vermek için kendi kanımızı veriyoruz ancak sizler bu çirkin hareketlerle yahut da bu çirkin hareketleri yapanların yaptıklarını onaylayarak kan ağlamamızı sağlıyorsunuz! Kısacası bir Ahmedi Müslümanın ameli budur. Buna mukabil insaf ettiklerini iddia edenlerden bir kısmının ameli de işte budur!

Müslümanlar yanlış yapıyorlar diyerek suçlanıyorlar. Elbette bazı tepkiler yanlıştır. Eşyaları kırıp atmak, ateşe vermek, masum insanları öldürmek, sefirleri korumamak, onları öldürmek yahut dövmek, bütün bunlar yanlıştır. Ancak Yüce Allah'ın^{cc} masum peygamberleriyle alay etmek ve bu konuda inat edip ilerlemek de çok ama çok büyük günahıdır. Üzüm üzüme baka baka kararır derler. Geçenlerde Fransa'nın bir dergisi de içinde sakladıklarını dökmüş ve o da çirkin karikatürleri yayınlamıştır. Bunlar eskisinden daha da çirkindir. Bu maddiyatçı insanlar dünya malını her şey sayarlar. Ancak o dünya mallarının kendilerini helak edip yok edeceğini bilmezler.

Burada ben şunu da söylemek istiyorum: Dünyanın büyük bir kısmında Müslüman hükümetler vardır. Dünyanın büyük bir toprağı Müslümanların idaresi altındadır. Yüce Allah^{cc} birçok Müslüman ülkeye tabii kaynaklar da ihsan etmiştir. Müslüman ülkeler Birleşmiş Milletlerin de üyesidirler. Onlar, tam bir hayat yasası olan Kuran-ı Kerim'e inanan ve onu okuyanlardır. Öyleyse bu güzel talimatı dünya insanlarının önüne koymak için Müslüman hükümetler ne-

den her seviyede çaba sarfetmediler? Neden buna teşebbüs etmiyorlar? Kuran-ı Kerim'in talimatına göre insanların dini hislerini rencide etmenin, Yüce Allah'ın^{cc} peygamberlerine saygısızlık yapmanın yahut ona teşebbüs dahi etmenin suç ve çok büyük bir suç olduğunu, hatıta çok büyük bir günah olduğunu neden dünya insanlarının önüne koymuyorlar? Hiçbir üye ülkeye hiçbir vatandaşının, diğer insanların dini hislerini rencide etmesine izin vermeyecek ve düşünce özgürlüğü adına hiç kimsenin dünyanın huzurunu bozmasına izin verilmeyecek. Dünyanın huzuru ve emniyeti için bu da Birleşmiş Milletler'in yasasının bir parçası olmalıdır. Ne kadar yazıktır ki bütün bunlar bunca zamandan beri olmaktadır. Ancak Müslüman ülkeler bütün peygamberlerin, özellikle Hz. Muhammed-i Mustafa'nın^{sav} izzetini ve namusunu dünya insanlarına tanıtmak ve uluslar arası düzeyde bunu kabul ettirmek konusunda ortaklaşa ve kuvvetli bir çaba sarf etmediler. Tabii ki Birleşmiş Milletler'in diğer kararları gibi buna da uyulmayacak. Daha önce de emniyet yasalarına uyulmamıştır. Fakat en azından bu kayda geçmiş olur. Kısa adı O.I.C. olan, Organisation Of Islamic Countries (İslam ülkeleri Kurumu) sözde varolmaktadır. Ancak onun vasıtasıyla dünyada Müslüman ülkelerin vakarının kurulması konusunda hiçbir zaman kuvvetli bir çaba sarfedilmemiştir. Müslüman ülkelerin politikacıları kendi isteklerini elde etmek için her çeşit çabayı sarfediyorlar. Eğer düşünmüyorsa, dinin yüceliğini düşünmüyorlar. Eğer liderlerimiz, bu konuda kuvvetli çabalar sarfetmiş olsaydılar, bugün Pakistan'da yahut diğer ülkelerde yaşanan yanlış tepki dahi halk tarafından ortaya konmazdı. Onlar şöyle düşüneceklerdi: Liderlerimiz bu iş için teşebbüste bulunuyorlar ve bunun hakkını mutlaka verecekler. Hem Hz. Muhammed Resulullah'ın^{sav} hem de diğer bütün peygamberlerin izzetini ve namusunu kabul et-

tirmek üzere bütün dünyada çaba sarfedecekler. Sonunda dünya insanları söylediklerimizin doğru ve hak olduğunu kabul edecek.

Sonra Batılı ülkelerde ve dünyanın her bölgesinde Müslümanlar büyük sayıda yaşamaktadır. Hem dinleri bakımından hem de sayıları bakımından Müslümanlar dünyanın ikinci büyük kuvvetidirler. Eğer bunlar Yüce Allah'ın^{cc} emirlerine uyarlarsa her yönden en büyük kuvvet olabilirler. Bu durumda İslam'a düşman olan güçler asla böyle kalp kırıcı hareketlerde bulunmaya, hatta onları hayal dahi etmeye cesaret edemezler.

Kısacası Müslüman ülkeler dışında dünyanın hemen hemen her ülkesinde Müslümanlar büyük bir sayıda vardır. Avrupa'da yalnız Türkler milyonlarca yaşamaktadır. Bütün Avrupa'da değil, aksine Avrupa'nın hemen hemen her ülkesinde onların sayısı milyonlardır ve onlar bu ülkelerde yaşamaktadırlar. Keza diğer Müslüman kavimler de bu ülkelerde vardır. Asya'dan da Müslümanlar buraya gelmişlerdir. Onlar hem İngiltere'de hem Amerika'da hem de Kanada'da varolmaktadırlar. Avrupa'nın her bölgesinde Müslümanlar bulunurlar. Eğer onlar hep birlikte din hürriyetine ve müsamahalarına inanan politikacılara oy vermeye karar verseler, bu maddiatçı hükümetler arasında da bu terbiyesizliğe karşı düşüncelerini ortaya koyan bazı politikacılar mutlaka bulunurlar. Sonra onların bu edepsizliğe karşı çıkmaları yalnız sözlü olarak olmasın. Aksine fiilen de onu gösterebilirler ve bu gibi çirkin konuşmalarda bulunan, abuk sabuk konuşan yahut böyle çirkin filmler yapanları kötölesinler.

Böylece eğer Müslümanlar kendi önemlerinin farkında olurlarsa dünyada bir inkılâp yaratılabilir. Müslümanlar yaşadıkları ülkelerde dini hislere saygı göstermenin gerekli olduğu konu-

sunda yasalar çıkartabilirler. Ne kadar yazıktır ki buna hiç kimse dikkat etmez ve buna liderlerin dikkatini çeken Ahmediye Müslüman Cemaatine muhalefet etmeye daima hazır bulunurlar. Böylece İslam düşmanlarını kuvvetlendirmiş olurlar. Yüce Allah^{cc} Müslüman liderlere, politikacılara, din bilginlerine akıl versin ve onlar kendi güçlerini daha da pekiştirsinsinler. Kendi önemlerini tanısinlar ve kendi talimatlarına geri dönsünler.

Hiz. Resulüllah'a^{sav} çirkin itirazlarda bulunanların ve kendisini suçlayanların, keza bu filmi yapanların yahut bu filmde oynayanların ahlaki vasıflarının seviyesini öğrenmek için, haklarında medyanın ortaya koyduğu bilgiler bile yeterlidir. Bu konuda Amerika'da yaşayan Kıptî bir Hristiyan'ın rolünün en fazla olduğu söylenir. Adının Nakoula Basseley yahut Nakoula Sam Bacilie olduğu bildirilir. Her ne olursa olsun, sabıkalı olduğu ve suçlar işlemiş olduğu ileri sürülmüştür. Bu kişi 2010 yılında dolandırıcılıktan cezaevinde bile kalmıştır. Bu filmin yönetmeni olan ikinci şahıs açık saçık pornografik filmler yapmakla meşguldür. Keza bu filmde oynayan bütün oyuncular pornografik filmlerin yıldızlarıdır. Onların ahlak seviyesi işte budur. Pornografik filmlerine gelince bu insanların ne kadar pislik içinde boğulduklarını hayal etmek dahi zordur. Ama gelin görün ki bu pis insanlar Yüce Allah'ın^{cc} yüce ahlak vasıfları ve iç temizliği konusunda şehadet ettiği yüce bir zat, yani Hiz. Muhammed-i Mustafa'ya^{sav} itiraz etmek isterler!

Bu pislikleriyle onlar şüphesiz Yüce Allah'ın^{cc} azabını davet etmişler ve davet etmeye de devam etmektedirler. Aynı şekilde bu filme kefil olup ona yardım edenler dahi Yüce Allah'ın^{cc} azabından kurtulamayacaklardır. Onlar arasında Amerika'da kolay bir şöhret kazanmak gayesiyle değişik zamanlarda Kuran-ı Kerim'i ateşe vermeye çalışan papaz da vardır.

اَللّٰهُمَّ مَزِقْهُمْ كُلَّ مَزَقٍ وَ سَحِّقْهُمْ تَسْحِيْقًا

(Ey Allahım! Onları tamamen paramparça eyle ve onları külliyeten toz yaparak savur!)

Medyada bazı yazarlar onları kötülemeye de çalışmışlardır. Aynı şekilde Müslümanların tepkisini de kötülemişlerdir. Kötü ve yanlış bir tepki elbette kötülenmelidir. Ancak ilk davrananın kim olduğuna da bir bakın.

Kısacası söylediğim gibi Müslümanların asıl şanssızlığı aralarında birlik ve doğru bir lider bulunmayışıdır ve bunun neticesinde bütün bunlar yaşanmaktadır. Müslümanlar, Hz. Resulullah'ın^{sav} aşkını iddia etmelerine rağmen dinden uzaklaşmışlardır. İddiaları şüphesiz mevcuttur. Ancak din bilgileri yoktur. Dünya bakımından da zayıflamaya devam ediyorlar. Hiçbir İslam ülkesi başka hiçbir ülkeyi kuvvetli olarak protesto etmemiştir. Eğer protesto ettiyse de o kadar zayıf bir şekilde olmuştur ki medyaya ona hiç önem vermemiştir. Eğer Müslümanların protestoları üzerine bir haber verdiyse ancak şu olmuştur ki 1,8 milyar Müslüman, çocuklar gibi tepki gösteriyorlar. Bu bakımdan hem alay etmiş hem de gerçeği açığa vurmuşlardır. Bir grup insanın başında kimse olmazsa işte böyle serserileşirler. Öyle olunca tepkiler de çocukça olur. Ben dua ediyorum, Yüce Allah^{cc} lüt-fetsin ve Müslümanlar şimdi hayâ duysunlar! Din gözü kör olan, peygamberlerin gerçek mertebesini bilmeyen, kendi peygamberi olan Hz. İsa'nın^{as} mertebesini düşürmelerine rağmen sessiz kalan bu insanlar, Müslümanların Hz. Resulullah'a^{sav} olan sevgilerini belli etmelerini elbette çocukça bir tepki olarak görecekler. Söylediğim gibi 2006'da da ben dikkatlerini çekerek şöyle demiştim: Bu yöne dikkat edin ve güçlü bir plan hazırlayın. Şöyle ki gelecekte hiç kimse bu şekilde pis bir harekette bulunamasın. Keşke Müslüman ülkeler bu mesajımı duysalar. Eğer sesimi onlara ulaştırmak mümkünse her

Ahmedi Müslüman onu kendilerine ulaştırmaya çalışmalıdır. Birkaç gün protesto etmekle bu mesele hallolmaz.

İnsanlar bana değişik teklifler gönderirler. Bir yerden şöyle bir teklif gelmişti: Bütün dünyadaki Müslüman avukatlar hep birlikte itiraz dilekçesi versinler. Keşke uluslararası üne sahip olan Müslüman avukatlar bunun hakkında düşünse-ler, bunun imkânlarını yahut bu konuda ne yapabileceklerini tartışsalar ve olup olmadığını değerlendirerek bir yol bulsalar. Ne zamana kadar bu çirkin hareketlerin var olduğunu görecekler ve tepki olarak sadece kendi ülkelerinde protestolar yaparak ve vurup kırarak oturacak-lar? Bunun, Batı dünyası keza o filmi hazırlayan-lar üzerinde bir etkisi olamaz ki. Eğer bu ülke-lerde masum insanlara saldırırsanız, tehdit ederseniz yahut onları öldürmeye çalışırsanız, ya da sefaretlere saldırırsanız, bütün bunlar İslam talimatına aykırıdır. İslam bunlara asla izin vermez. Böyle davrandığınız takdirde o insanların Hz. Resulullah'a^{sav} itiraz etmelerine bizzat fırsat vermiş olursunuz.

Demek ki bunun cevabı şiddete başvurmak değildir. Bunun cevabı daha önce beyan ettiğimin aynısıdır. Yani kendi amellerinizi ıslah edin ve insanoğlunun necat vericisi olan Hz. Muham-med-i Mustafa'ya^{sav} salât ve selam okuyun. Maddi çabalar için Müslüman ülkeler birleşme-lidirler. Batılı ülkelere yaşayan Müslümanlar kendi oylarının gücünü kabul ettirmelidirler.

Ahmedi Müslümanlar her nerede bulunurlarsa bu şekilde harekete geçsinler. Keza Ahmedi olmayan dostlarının da bu şekilde hareket et-melerini sağlamaya çalışsınlar. Kendi gücünüzü ve bu ülkelerdeki oy gücünüzü kabul ettirin. Aynı şekilde Hz. Resulullah'ın^{sav} güzel karakteri-nin değişik yönlerini de güzel bir şekilde dün-yanın önüne koyun.

Bugün bu insanlar düşünce özgürlüğünü savunuyorlar ve İslam dininde bir kimsenin özgür olmadığını ve istediği gibi konuşmasına izin verilmemesini söyleyerek yaygara koparırlar. Örneklerini de bugünkü Müslüman dünyadan verirler ve İslam ülkelerinde oranın insanlarına ve vatandaşlarına özgürlük verilmez derler. Tabii ki eğer böyle bir özgürlük yoksa o ülkelerin şanssızlığıdır ki onlar İslam talimatına uymazlar. İslam talimatının bununla bir ilişkisi yoktur. Tarih boyunca insanların Hz. Resulullah^{sav} ile hiç çekinmeden konuştuklarını, hatta kendisine karşı saygıyı ihlal ettiklerini, buna rağmen Hz. Resulullah'ın^{sav} sabrettiğini, havsala ve müsamaha gösterdiğini görürüz. Öyle ki o olayların tarihte bir benzeri bulunamaz. Ben bir örnek ileri süreceğim. Şüphe yoktur ki bunlar Hz. Resulullah'ın^{sav} elâkılığı ile ilgili olarak beyan edilmişlerdir. Ancak aynı olaylar bazı insanların kendisine karşı korkusuzca davrandıklarını ve Hz. Resulullah'ın^{sav} buna mukabil müsamahalı davrandığını da ispat etmektedir.

Hız. Cübeyr B. Mutam'ın^{ra} bildirdiğine göre bir defasında Hz. Resulullah^{sav} ile birlikteydi. Diğer insanlar da kendisiyle birlikte idiler. Hz. Resulullah^{sav} Huneyn'den geri dönüyordu ki bedeviler kendisine yapıştılar. Onlar kendisinden mal istiyorlardı. Sonunda onlar Hz. Resulullah'ı^{sav} bir ağaca doğru geri çekilmeye mecbur ettiler. Hz. Resulullah'ın^{sav} çarşafı o ağacın dikenlerine takılınca durdu ve şöyle dedi: Benim çarşafımı bana verin. Eğer yanımda bu yabani ağaçların sayısınca deve olsaydı ben onları da aranızda dağıtırdım. Sonra benim asla cimri, yalancı ve korkak olduğumu görmezdeniz.¹

Sonra Hz. Enes'in^{ra} bir rivayeti vardır. O, der ki: Ben Hz. Resulullah^{sav} ile birlikteydim. Üzerinde kenarları kalın olan bir çarşaf vardı. Bir bedevi o çarşafı çok şiddetli bir şekilde çekti. Öyle ki onun kenarlarının izleri boynunda kaldı. Daha sonra o şöyle dedi: Ey Muhammed^{sav} Yüce Allah'ın^{cc} sana verdiği maldan bu iki deveye yüklettir. Sen bana kendi malından yahut babanın malından vermiyorsun. İlk önce Hz. Resulullah^{sav} sessiz kaldı. Sonra dedi ki:

أَلَمَّا مَالُ اللَّهِ وَ أَنَا عَبْدُهُ

Yani: Mal şüphesiz Allahındır^{cc} ve ben O'nun kuluyum.

Sonra dedi ki: Sen bana eziyet verdin. Onun öcü senden alınacak. O bedevi dedi ki: Hayır! Hz. Resulullah^{sav} dedi ki: Senden neden öç alınmayacak? O bedevi dedi ki: Sen kötülüğün öcünü kötülük yaparak almazsın. Bunun üzerine Hz. Resulullah^{sav} güldü. Daha sonra, bunun bir devesine arpa ötekini de hurma yükleyin buyurdu.²

İşte Hz. Resulullah'ın^{sav} sabrı ve müsamahası buydu. Hem de dostlarına karşı değil, aksine düşmanlarına karşı sabır gösterirdi. Gerçekten en yüce ahlak vasıfları da işte bunlardır. Bunlarda el açıklığı da vardır, sabır, tahammül ve geniş bir dayanma gücü de ortaya konmuştur. Bu itiraz eden bilgisiz insanlar bilgileri olmadan kalkıp Rahmetü'l il-âlemîn'e^{sav} itiraz etmeye başlarlar ve o, şöyle şiddetli davrandı ve filan kimselere haksızlık etti derler.

Sonra Kuran-ı Kerim'e de itiraz edilmiştir. O filmde de Kuran-ı Kerim'e itiraz edildiği söylenir. Ben o filmi kendim izlemedim. Ancak diğer insanlardan duydum. Denmiştir ki, Hz. Hatice'nin^{ra} amcaoğlu Varaka B. Nevfel vardı. Hz. Resulullah'a^{sav} ilk vahiy gelince Hz. Hatice^{ra}

¹ Sahih-i Buhari; Kitab-ü Farz-il Hümmü; Bab-ü Ma Kanam Nebiyyü Yüti-i Müellefeti Kulubühüm

² Eşşifa; Kadı İyaz; c.1; s. 76; Beyrut 2002

kendisini onun yanına götürmüştü. Derler ki o, bu Kuran'ı yazıp Hz. Resulüllah'a^{sav} verdi. Kâfirler, Hz. Resulüllah'ın^{sav} hayatında da böyle demişlerdi: Eğer bu Kuran Allah'ın^{cc} kelamı ise sen neden onu taksit taksit indirtiyorsun? Eğer o Allah'ın^{cc} kelamı ise niçin birden inmemiştir? Bu insanlar ise tamamen bilgisizdirler. Hatta tarihten de haberleri yoktur. Şüphesiz o filmi hazırlayanlar aynen böyledirler. Ancak aralarında bulunan iki papaz kendilerinin bilgili olduklarını iddia ederler. Ancak onlar da bilgi bakımından tamamen cahildirler. Varaka B. Nevfel ise şöyle demişti: "Keşke kavmin seni vatanından çıkarcacı zaman ben yaşıyor olsam! Ama belli bir müddet sonra o vefat etti."¹

Söylediğim gibi bu papazlar tarihten ve gerçeklerden tamamen uzak ve cahildirler. Oryantalistler (Doğu Bilimciler) daima şöyle tartışılar: Bu sure nerede indi ve şu sure nerede indi? Medine'de mi yoksa Mekke'de mi indi? Böyle tartışıp "işte bu kısmını o yazıp vermiştir" derler. Ama unutmayın ki Kuran-ı Kerim bizzat kendisi meydan okumaktadır ve eğer başkası yazıp verdi diyorsanız, o zaman bunun surelerine benzer bir tek sure getirip gösterin.

İnsanların duygularına saygı göstermek sorusu ortaya çıkınca bu konuda da Hz. Resulüllah'ın^{sav} bir benzeri yoktur. Bütün peygamberlerden üstün olduğunu bilmesine rağmen bir Yahudi'nin duygularına saygı göstererek der ki: Beni Hz. Musa'dan^{as} daha üstün tutmayın.²

Fakirlerin duygularına da saygı gösterirdi. Onlara şöyle saygınlık kazandırdı: Bir defasında zengin olan bir sahabesi diğer insanlara üstünlük taslıyordu. Hz. Resulüllah^{sav} bunu duyunca dedi ki: Sen kendi gücünle mi bu mala sahip olduğunu zannediyorsun? Asla böyle değildir. Senin

kavminin ve malının gücü hep fakirler aracılığıyla gelir.³

Özgürlük iddia eden bu kimseler bugün fakirlerin haklarını korumaya ve onun için çaba sarfetmeye çalışırlar. Ancak Hz. Resulüllah^{sav} bundan bin dört yüz sene önce o hakları korudu ve dedi ki: Bir işçinin ücretini, terinin kuruymasından önce ödeyin.⁴

Bunlar, insanlığa hizmet eden Peygamberimizle^{sav} daha hangi kulvarlarda yarışacaklar! Sayısız olaylar vardır. Ahlak vasfının hangi yönünü alırsak alalım, Hz. Resulüllah'ın^{sav} zatında onun en yüce örneklerini görmemiz mümkündür.

Hiçbir şey bulamayınca "kadınlarla düşküdü" derler. Evliliklerine itiraz edilince Yüce Allah^{cc} onu da reddetti. O, bu gibi olayların olacağını ve bu soruların ortaya atılacağını biliyordu. Onun için O, öyle durumları yarattı ki bu itirazlar reddedilmiş oldu.

Esmâ Bint-i Numan B. Ebi Cevn'in Arabistan'ın güzel kadınlarından olduğu zikredilmiştir. O, Medine'ye geldiğinde, kadınlar gidip kendisini görünce herkes onu methetti. Biz hayatta bu kadar güzel bir kadın görmedik dediler. Onun babasının isteği üzerine Hz. Resulüllah^{sav} beşyüz dirhem mehir hakkıyla kendisiyle nikâhlandı. Daha sonra Hz. Resulüllah^{sav} bu kadının yanına gidince bu kadın, ben senden Allah'a^{cc} sığınıyorum dedi. Bunu duyunca Hz. Resulüllah^{sav} 'sen büyük bir Zata sığındın' dedi ve dışarı çıktı. Sonra sahabelerinden olan Ebu Useyd'e^{ra}, bunu ailesine götürüp orada bırak buyurdu. Tarihte zikredildiğine göre, onun ailesi, kızımız Hz. Resulüllah^{sav} ile evlendi diye çok sevinç içindeydiler. Geri gelmesi üzerine çok

¹ Sahih-i Buhari; Kitab-ü Bedilvahiy ; Bab no:3; Hadis no:3

² Sahih-i Buhari; Kitab-ün Fil Hüsümât; Hadis no: 2411

³ Sahih-i Buhari; Kitab-ül Cihad; Hadis no: 2896

⁴ Sünen İbn-i Mace; Hadis No: 2493

öfkelenildiler ve kendisine çok kızdılar ve azarladılar.¹

Kadınlarla ilgili olarak çirkin bir şekilde suçlanan yüce zat işte budur. Onun değişik kadınlarla evlenmesi dahi Yüce Allah'ın^{cc} emrinden dolayı idi. Hz. Mesih-i Mevud^{as} şöyle yazmıştır: Eğer eşleri olmasaydı, çocukları da olmasaydı, o zaman evlat bakımından gördüğü sıkıntılar ve o sıkıntılara sabretmesi; keza eşlerine karşı güzel davranışı ve güzel ahlak vasıfları; bütün bunlar da ortaya çıkmazdı. Onun en güzel örnekleri de sergilenmezdi. O zaman biz Hz. Resulullah'ın^{sav} her amelinin Yüce Allah'ın^{cc} rızası için olduğunu nasıl öğrenebilirdik.²

Hz. Ayşe^{ra} çok fazla nazlı olmakla suçlanır. Keza yaşı bakımından da çok ters sözler söylenir. Ancak Hz. Resulullah^{sav} bazen Hz. Ayşe'ye^{ra} de şöyle derdi: Bu gece ben bütün gece en çok sevdiğim Yüce Rabbime^{cc} ibadet etmek istiyorum.³

Kısacası kafaları pisliklerle dolu olanlar Hz. Resulullah'ı^{sav} suçluyorlar ve geçmişte de kendisini suçlamışlardır. Keza belki gelecekte de suçlayacaklar. Ben bundan daha önce de bahsetmiş bulunuyorum. Ancak Yüce Allah^{cc} da karar vermiştir. O, bu gibi kimselerle cehennemi doldurmaya devam edecek. Onun için bu kimsele- rin ve onları destekleyenlerin Yüce Allah'ın^{cc} azabından korkmaları gerekir. Hz. Mesih-i Mevud'un^{as} söylediği gibi O, sevgili kulları için büyük hamiyete sahiptir.⁴

Bu çağda Yüce Allah^{cc} Hz. Mesih-i Mevud^{as} ve Mehdisini göndererek dünyanın dikkatini ıslaha çekmiştir. Ancak eğer onlar alay ve zulümden

vazgeçmezlerse Yüce Allah'ın^{cc} cezası da çok serttir. Bugünlerde dünyanın her bölgesinde tabii afetler baş göstermektedir. Her tarafta felaket vardır. Amerika'da da kasırgalar baş göstermiş ve eskisinden daha şiddetli bir şekilde kol gezmektedir. Ekonomik sıkıntılar gitgide artmaktadır. Küresel ısınma neticesinde yerleşimler suda boğulmakla baş başadır ve değişik tehlikelerle sarılmış bir vaziyettedir. Kısacası bu haddini aşmış olanlar Yüce Allah'a^{cc} geri dönmelidirler. Dünya insanları bu gibi çirkin hareketlerde bulunacaklarına bütün bunlar insanların dikkatini Yüce Allah'a^{cc} çevirmelidir. Ancak ne kadar yazıktır ki tersi yaşanmaktadır ve haddi aşmaya çalışılmaktadır. Zamanın İmamı^{as} insanları uyarmış ve açık olarak demiştir ki, dünya insanları kendisine kulak vermezse atacakları her adım dünyayı felakete giden bir duruma sokacaktır.

Hz. Mesih-i Mevud'un^{as} bir mesajı genellikle tekrarlanır, tekrarlanmaya da değerdir. Ben de bugün bir kez daha okuyorum. Hz. Mesih-i Mevud^{as} dedi ki:

"Yüce Allah'ın^{cc} bana genel olarak depremler olacak diye haber verdiği hatırlınızda olsun. Onun için kesin biliniz ki önceden verilen gaybî habere göre nasıl Amerika'da depremler olduysa, aynı şekilde Avrupa'da da depremler baş göstermiştir. Keza Asya'nın değişik yerlerinde de depremler olacaktır. Onlardan bazıları Kıyametin bir örneği olacak ve o kadar ölüm söz konusu olacak ki kandan nehirler akacak. O ölümden kuşlar ve hayvanlar dahi kurtulamayacaklar. Yeryüzünde o kadar felaket olacak ki insanoğlu yaratıldığından beri daha önce öyle bir felaket görülmemiştir. Yerlerin çoğu sanki orada kimse yaşamıyormuş gibi tepe taklak olacak. Bununla birlikte yeryüzünde ve gökte korkunç şekilde afetler olacak. Öyle ki akli başında olan her insanın gözünde o olaylar olağanüstü olacaklar. Astronomi ve felsefe eserlerinin hiçbir

¹ Ettabakat-ül Kübra; Libn-i Sâd; C.8; S. 318-319; Beyrut 1996

² Bkz. Çeşme-yi Marifet; Ruhanî Hazain; C.23; S. 300

³ Eddürr-ül Mensur; İmam Seyûti; C. 7; S. 350; Beyrut 2001

⁴ Tiryakü'l Kulûb; Ruhanî Hazain; c. 15; s.378

sayfasında onlardan bir iz dahi bulunmayacak. İşte o zaman bu ne olacak diye insanlarda bir ızdırap baş gösterecek. Birçokları necata kavuşacaklar ve birçokları helak olacaklar. Dünya insanları Kıyametin bir örneğini görecekler. O günler pek yakındır, hatta kapıda olduğunu görüyorum. Yalnız depremler değil, başka korkunç afetler de ortaya çıkacak. Onların bir kısmı gökten, bir kısmı da yerden olacak. Bunun sebebi de şudur ki insanoğlu Yüce Allah'ına ibadet etmeyi terk etmiştir. Onun bütün kalbi, bütün himmeti ve bütün düşünceleri yalnız dünyaya düşmüştür. Eğer ben gelmiş olmasaydım, bu sıkıntılar bir nebze gecikebilirdi. Ancak benim gelmemle, Yüce Allah'ın^{cc} gazabının uzun bir zamandan beri gizli olan iradeleri belirlenmiştir. Yüce Allah^{cc} bu konuda,

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا¹

Yani: "Biz bir peygamber göndermedikçe (insanlara) asla azap vermeyiz," buyurmuştur. Tevbe edenler ise emniyette olacaklar. Bir bela kopmadan önce korkanlara merhamet edilecek. Bu depremlerden emniyette kalacağınızı mı zannediyorsunuz? Yahut hilelerinizle kendinizi koruyabilir misiniz? Hayır asla! O gün insanî işlerin sonu olacak. Amerika vs. de çok sert depremler oldu. Sizin ülkenizin onlardan korunacağını zannetmeyiniz... Ey Avrupa! Sen de emniyette değilsin ve ey Asya! Sen de korunmuş değilsin ve ey adalarda yaşayanlar! Hiçbir yapma tanrı size yardım etmeyecek. Ben şehirlerin düştüğünü görüyorum ve yerleşimleri viran (yıkık) buluyorum. O, bir ve tek olan Allah^{cc} uzun bir müddet sessiz kaldı ve O'nun gözleri önünde mekruh işler yapıldı ve O, sessiz kaldı. Ancak şimdi O, büyük bir heybet ile Çehresini göste-

recek. Duyan kulaklara sahip olan duysun ki o zaman uzak değildir. Ben bütün insanları Yüce Allah'ın^{cc} emniyetinde toplamaya çalıştım. Ancak mukadder olacak yazıların tamamlanması gerekliydi... Hz. Nuh'un^{as} zamanı gözlerinizin önüne gelecek ve Hz. Lut'un^{as} yerinin olayını gözlerinizle göreceksiniz. Ancak Yüce Allah^{cc} gazaplanmak konusunda ağırdır. Tevbe edin ki size merhamet edilsin. Yüce Allah'ı^{cc} terk eden âdemoğlu değil aksine bir kurttur. O'ndan korkmayan ölüdür, diri değildir.² Yüce Allah^{cc} dünya insanlarına akıl versin. Onlar tiksindirici ve zalimane işlerden uzak dursunlar. Yüce Allah^{cc} bize de sorumluluklarımızı yerine getirme gücü versin. (Âmin.)

¹ İsra suresi, ayet 16

² Hakikatü'l Vahiy; Ruhanî Hazain; c. 22; s. 268-269

Peygamber Efendimizin^{sav} sünneti ışığında ifade özgürlüğü

Hiz. Mirza Tahir Ahmed^{ar} Halifetü'l Mesih IV

İfade özgürlüğü

Herhangi bir mesajı dünyaya yaymak için, hatta insanın onur ve şerefini korumak için ifade özgürlüğünün büyük bir önemi vardır. Öte yandan insanın onuruna sahip çıkmayan ve onu korumayan din de, din değildir. Daha önce anlatıldığı üzere, bu sebeple İslam dininin ifade özgürlüğüne müsaade etmemesi mümkün değildir. Aksine, İslam'ın ifade özgürlüğünü desteklediği gibi, başka hiçbir ideoloji ve din ona sahip çıkmamışlardır. Kuran-ı Kerim şöyle buyurmaktadır:

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

"Yahudi ve Hristiyan olanlardan başka, hiç kimse Cennet'e girmeyecek," derler. Bu (sadece) onların temennileridir. (Onlara,) "Eğer doğruysanız delilinizi getirin," de.¹

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا
ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ

Onlar, O'ndan başka tanrılar mı edindiler? (Sen onlara) de ki: "Kesin delilinizi getirin. İşte (bu Kuran,) benimle beraber olanların zikridir, benden önce geçmiş olanların (da) zikridir." Aslında onların çoğu hakkı tanımazlar. Onlar zaten yüz çevirenlerdir.²

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

Biz her ümmetten bir şahit çıkaracağız. Sonra (da,) "Delilinizi getirin," diyeceğiz. O zaman onlar, (en mükemmel) hakkın Allah'ın (Katında) olduğunu an-

layacaklar. İftira ettikleri (de) onlardan kaybolup gidecek.³

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ فَاتُّوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

Yoksa (elinizde) apaçık bir delil mi var? Eğer doğru iseniz, (içinde böyle bir şey yazılı olan) kitabınızı getirin.⁴

İfade özgürlüğünün sınırları

Günümüzde bütün dünya özgürlük naraları ile çınlamaktadır. Bazı yerlerde bu naraların şiddeti daha az iken, diğer bazı yerlerde ise bu oldukça fazladır. Dünyanın farklı farklı bölgelerinde bu naralardan değişik mefhum ve manalar çıkarılmaktadır. İfade özgürlüğünün, değeri ve önemi hakkında insanın ilmini ve şuurunu arttırmakta olduğu bir gerçektir. Dünyanın her yerinde özgürleşmeye şiddetle ihtiyaç duyulmaktadır, ama hangi unsurlardan? Acaba yabancı güçlerden mi, diktadan mı, faşizmden mi, teokratiklikten mi, yoksa başka totaliter rejimlerden mi özgürleşmek isteniyor? Acaba zulüm ve haksızlığa dayanan demokrasilerden mi, yoksa bozuk bürokrasilerden mi kurtulmak isteniyor? İnsanoğlunun bugünkü huzursuzluğu, zengin ulusların fakir ülkeleri sömürmesinden mi ileri gelmekte, yoksa o, cehalet, batıl inanç veya cinsel takıntıların bir sonucu mudur? Doğrusu, günümüzde insanın bunların tamamından özgürleşmeye ihtiyacı bulunduğuudur.

İslam, insanoğlunu bütün bu bela ve sıkıntılardan kurtarmak istemektedir. Ancak bu hedefe ulaşmak üzere o, fitne, fesat ve huzursuzluğa neden olan herhangi bir yolun tercih edilmesinden yana değildir. Toplumun bu tür hastalıklardan kurtulması adına İslam, suçsuz ve masum insanların hedef olacağı herhangi bir kör intikamın yolunun açılmasına izin vermemektedir. Bu konuda onda mevcut bulunan öğretisi şöyledir:

¹ Bakara suresi, ayet 112

² Enbiya suresi, ayet 25

³ Kasas suresi, ayet 76

⁴ Saffat suresi, ayet 157-158

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

...Allah, fesadı hiç sevmez.¹

İslam, diğer dinler gibi dengeli bir özgürlüğe vurgu yapmaktadır. İslam'a göre özgürlük binası karşılıklı fedakârlık ruhu üzerine inşa edilmelidir. Fert toplum için bazı sorumluluklara katlanırken, toplum da ona bazı hakları tanımalıdır. Söz konusu toplum olduğunda, mutlak bir özgürlük narası, bütünüyle boş, anlamsız, fitrata aykırı ve hakikatten uzaktır. Bazen özgürlüğün anlamı öylesine yanlış algılanıp, yanlış uygulanır ki, ifade özgürlüğü gibi güzel bir prensip bile son derece çirkin ve kötü bir şekil alır. Birbirine küfür etmenin ve diğerlerinin şerefi ve izzetine saldırmanın ya da pak ve kutsal zatlara hakarete bulunmanın neresi özgürlük olabilir ki?

Mukaddes değerlere hakaret edilmesi

İfade özgürlüğüne gelince, İslam diğer dinlere nazaran bir adım daha ilerdedir. Dini ve dinin mukaddes kıldığı değerlere hakaret, şüphesiz ahlaken kınanması gereken bir durumdur. Ancak İslam yine de bunun için hiçbir zahiri ve bedensel cezaya hükmetmemiştir. Çağımızda yaygın olan kaniya göre, İslam'da dini değerlere hakaretin bir cezası var diye düşünülmektedir. Ancak ben bizzat Kuran-ı Kerim'in derinlerine inerek sıklıkla bu konuyu incelediğim halde, dini değerlere hakaretin cezasını açıklayan ve bunun insanoğlu tarafından infazını bildiren tek bir ayet bile bulamadım. Şüphesiz Kuran-ı Kerim, diğer insanların hassas duygularını yaralayan böylesi ah-laksız ve yakışsız söz ve fiillere izin vermemektedir. Buna rağmen Kuran-ı Kerim, bu tür bir küstahlık karşısında bu dünyada hiçbir cezayı önermemektedir. Ona göre, hiçbir insan bu konuda bir başkasını cezalandırma yetkisine sahip değildir.

Kuran- Kerim'de dinin mukaddes değerlerinin hiçe sayılmasından bahseden beş yer bulunmaktadır. Bu konu genel olarak aşağıdaki ayetlerde açıklanmıştır:

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ

اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ

حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ

اللَّهُ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ

جَمِيعًا

(Allah) bu Kitap'ta size, "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini duyduğunuzda, (bu alay edenler) başka bir sözle meşgul olmadıkça, onlarla beraber oturmayın, (yoksa) sizler (de) şüphesiz onlar gibi olursunuz," diye bir emir indirmiştir. Allah, münafıklarla kâfirlerin hepsini mutlaka Cehennem'de toplayacaktır.²

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ

عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا

يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Ayetlerimiz hakkında beyhude konuşanları gördüğünde, başka bir söze geçene kadar, onlardan uzak dur. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra zalim insanlarla beraber oturma.³

Dinin mukaddes değerlerine hakaret ileri derece mekruh ve tiksindirici bir davranış olmasına rağmen, Kuran-ı Kerim'in buyurduğu tepki ne kadar güzeldir. Bir taraftan İslam, dini değerlere hakaret edenlere ceza vermek konusunda kimseye izin vermezken, diğer taraftan o, bu tür davranışlarda bulunanların meclisini, onları protesto ederek terk etmemizi emir buyurmaktadır. Dini değerlerin hiçe sayılıp, onlarla alay edildiği ortamlardan, insan bu şekilde uzaklaşmalıdır. Bu tür insanların aleyhinde herhangi bir sert adım atmak şöyle dursun, Kuran-ı Kerim onlarla daimi olarak ilişkinin kesilmesi hakkında da bir emir vermemektedir. Kuran-ı Kerim tarafından açıkça emredilen, sadece onlar hakarete bulundukları müddetçe, onlardan uzak durulması yönündedir.

Diğer taraftan Enam suresinin başka bir ayetinde de bu konu işlenmiştir. Bu ayet sadece Allah'ın^{cc} hakkında bir küstahlıktan bahsetmeyip, putlar ve ilah olarak tapılan diğer varlıklara karşı yapılan hakareten bahsetmektedir. Bu ayeti okuduğunda, insanın

¹ Bakara suresi, ayet 206

² Nisa suresi, ayet 141

³ Enam suresi, ayet 69

Kuran öğretisinin güzelliğinden etkilenmemesi mümkün değildir.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

Onların (ibadetlerinde) çağırdıkları, Allah dışındakilere sövmeyin. Yoksa onlar (da) düşman olup bilgisizliklerinden ötürü, Allah'a söverler. İşte Biz böylece her kavime yaptıklarını güzel olarak gösterdik. Sonunda dönüp Rablerine gidecekler. O (da,) onlara bütün yaptıklarını bildirecek.¹

Bu ayetin direk olarak Müslümanlara hitap etmesi dikkate değer bir durumdur. Müslümanlara müşriklerin putlarına ve diğer varsayılan ilahlarına hakaret etmemeleri öğretilmiştir. Onlardan birisi bunu yapacak olsa, muhalifler de tepki olarak Allah'a^{cc} hakaret edebilirler. Allah^{cc} veya putlar için söz konusu olabilecek bu hakaretin ise, hiçbir bedensel cezası önerilmemiştir. Bu öğreti çok derin hikmetler taşımaktadır. Eğer bir kimse başkasının dini duygularını incitecek olursa, o zaman karşı taraf da bunu yapma hakkına sahip olur. Diğer taraf bir tepki olarak hakarete bulunduğu, hakaret edilen dinin hak üzerinde olup olmadığına bakılmaz. Her iki taraf da eşit haklara sahiptirler. Netice olarak, eğer bir kimse bu suçu işledi ise, intikamı da aynı tarzda olacaktır. Bu durum aynen birisinin başkasına bedensel eziyet vermesine benzemektedir. Bunun cezası da aynı şekilde bedensel eziyettir. Ancak bunun bir tek şartı vardır ki, intikamını alan kişi hiçbir şekilde haddi aşmayacaktır.

Kuran- Kerim dini değerlere hakareten bahsederken, Hz.Meryem^{as} ve Hz.İsa'dan^{as} da söz etmektedir:

وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٠١﴾

Bir de kâfirliklerinden ve Meryem'e büyük bir iftira da bulunmalarından dolayı, (onlara ceza verdik).²

Bu ayet-i kerime, Yahudilerin kınanması gereken ve artık tarihe mal olmuş, Hz.İsa^{as} ve annesine yapılmış hakaretlerden bahsetmektedir. Yahudiler

Hz.Meryem'i^{as} iffetsizlikle suçlamışlardı. Onlara göre Hz.İsa'nın^{as} doğumu da itiraz mahallindeydi. Yahudilerin suçlamaları, bu her iki mukaddes insanın şanına karşı büyük bir küstahlıktır. Bu ayet, Yahudilerin suçlamasını büyük bir iftira diye nitelendirmektedir. İleri derecede eziyet veren bu küstahlığı ve hakareti, bu ayet-i kerime şiddetle kınamaktadır. Ancak buna rağmen, bu saygısızlık ve küstahlık karşısında herhangi bir fiziksel cezadan bahsetmemesi ise şaşırtıcıdır.

Bu ayet, Hz.Meryem^{as} ve Hz.İsa'ya^{as} hakaret ettikleri için Yahudileri kınamaktadır. Ancak Hristiyanlar Allah'ın^{cc} şanına hakaret ettikleri için, Allah^{cc} da bizzat kendilerini kınamaktadır. Onların Allah'a^{cc} eş ve oğul isnat etmeleri, O'na büyük bir hakarettir. Kuran-ı Kerim Hristiyanların bu hakaretini en büyük kötülük olarak tanımlamaktadır. Buna rağmen, bu suçun hiçbir fiziksel cezası beyan edilmemiştir. Allah^{cc} hakkında böyle küstahça davrananlar için herhangi bir mahkemenin kurulmasına da cevaz verilmemiştir. Bu konuda Hristiyanları kınayan Kuran-ı Kerim ayeti aşağıdadır:

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿١٠٢﴾

Bu hususta ne kendilerinin, ne (de) atalarının bir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz, ne büyüktür. Onlar, ancak yalan söylerler.³

Şimdi ise çok nazik ve hassas bir konuya değineceğiz. Hassas ve nazik dememizin sebebi, çağımızın Müslümanlarının Peygamber Efendimize^{sav} yapılan hakaretler karşısında her zamankinden daha hassas davranmalarından kaynaklanmaktadır. Ancak İslam tarihinde Peygamber Efendimize^{sav} yapılan hakaretler konusunda bir olay karşımıza çıkmaktadır. Bu öylesine ileri derecede bir hakaretti ki, bizzat Kuran-ı Kerim onu kayda geçirmiştir. Bu olay Abdullah Bin Ubey Bin Selul ile ilgilidir. İslam tarihinde bu kimse münafıkların reisi olarak anılmaktadır. Bir savaştan geri dönüşte o, etrafında bulunanlara dedi ki: "Medine'nin en şerefli insanı (Abdullah), oradaki (hâşâ) en aşağılık insanı (Peygamber Efendimiz^{sav}) Medi-

¹ Enam suresi, ayet 109

² Nisa suresi, ayet 157

³ Kehf suresi, ayet 6

ne'den çıkaracaktır." Kuran-ı Kerim bu olaydan şu kelimeler ile bahsetmektedir:

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْإِذْلَ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

Onlar derler ki: "Medine'ye dönersek, en şerefli olan, en aşağılık olanı oradan mutlaka çıkaracaktır." Oysa şeref, ancak Allah'ın, Peygamberi'nin ve müminlerindir. Oysa münafıklar (bunu hiç) bilmezler.¹

Bu ifadeden sahabeleri Peygamber Efendimize^{sav} yapılan hakareti iyice anlamışlardı. Münafıkların reisinin bu cüreti onları çok kızdırmıştı. Onlara izin verilse, Abdullah'ı paramparça edecek kadar öfkelenmişlerdi. Bu olay onları öylesine kızdırmıştı ki, Abdullah'ın oğlu bile Peygamber Efendimizin^{sav} hizmetine gelip, babasını kendi elleri ile öldürmek üzere Resulullah'dan^{sav} izin istemişti. O, bunun gerekçesi olarak şu kelimelerle Peygamber Efendimizden^{sav} ricada bulundu: "Eğer benden başkası babamı öldürürse, ilerde cahilce düşüncelerden dolayı içimde babamın katiline karşı intikam duyguları ortaya çıkabilir." İnsanın kendisine ya da yakınlarına yapılan en ufak bir hakaretin intikamını alması, asırlardır Arap kültürünün bir parçası olmuştur. Herhalde o, bu geleneği düşünerek bunu yapmak arzusunu taşımaktaydı, ama Peygamber Efendimiz^{sav} ne oğluna, ne de bir başkasına münafıkların reisine herhangi bir ceza vermek üzere izin vermemiştir.²

Bu savaştan geri döndükten sonra, Abdullah Bin Ubey Bin Selul korkusuz bir şekilde ve emniyet içinde hayatını Medine'de geçirdi. O tabi bir ölüm ile dünyadan göçtüğünde, Peygamber Efendimizin^{sav} davranışları sahabelerini şaşırtmıştı. Çünkü o, babasının kefeni olarak kullanılmak üzere üst elbisesini Abdullah'ın oğluna vermişti. Aslında onun bu davranışı Allah^{cc} tarafından Abdullah'ın bağışlanması için bir rica şekliydi. Şüphesiz sahabelerin arasında, keşke varı yoğu verip, karşılığında Abdullah'ın oğlundan Peygamber Efendimizin^{sav} elbisesini alabilsek diye bir istek doğmuş olmalıydı. Peygamber

Efendimiz^{sav} bununla da yetirmeyip, bu kimsenin cenazesini de kıldırma kararı verdi.

Münafıkların reisinin bu ağır suçunu unutamayan ashabı, Peygamber Efendimizin^{sav} bu kararına şaşır-mış olmalıydılar ki, sessiz kalan ashabın duygularına Hz.Ömer^{ra} tercüman oldu. Peygamber Efendimiz^{sav} cenazesini kıldırma üzere yola koyulduğunda, Hz.Ömer^{sav} karşısına çıktı ve kararını gözden geçirmesi için kendisinden ricada bulundu. Bunu yaparken Peygamber Efendimize^{sav} Kuran-ı Kerim'in bir ayetini hatırlattı. Bu ayet bazı münafıklar hakkında, Peygamber Efendimiz^{sav} onlar için yetmiş kez istiğfar etse dahi, haklarında şefaatinin kabul edilmeyeceğini açıklamaktaydı. Arapçada yetmiş kelimesinden sadece mutlak sayı değeri kastedilmeyip, bir işin çok sıklıkla yapılması hakkında da bu ifade kullanılır. Ayet-i kerimde de bu kelime aynı şekilde "çok sık" anlamında kullanılmıştır. Kısacası Peygamber Efendimiz^{sav} Hz.Ömer'i^{ra} dinledi ve gülümseyerek ona, "Ömer önümden çekil. Ben Allah'ın Resulüyüm. Senden daha iyi bilirim. Onun için yetmiş kere af talep etmeme rağmen, Allah onu bağışlamazsa, ben de onun için yetmişden daha fazla istiğfarda buluna-cağım." Daha sonra Peygamber Efendimiz^{sav} onun cenazesini kıldırmıştır.³

Peygamber Efendimize^{sav} hakaret edenler için ölümden başka bir cezaya rıza göstermeyenleri susturmak üzere bu örnek yeterli değil midir? Şüphesiz, ancak böyle bir öğretiye sahip olan bir din, dinler arası barışı sağlamak iddiasında haklıdır.

Hz.Mirza Tahir Ahmad^{ar}

Vadedilen Mesih'in^{as} Dördüncü Halifesi

Günümüz Meselelerine İslam'ın Yanıtı s.35-44

¹ Münafikun suresi, ayet 9

² İbn İshak, Es-Siret'ün Nebeviyye İbn Hişam, c.3 s.155

³ Buhari, Kitab'ı Cena'iz

Peygamber Efendimizin^{sav} Güzel Ahlakı

Hiz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra} Halifetü'l Mesih II

Peygamber Efendimizin^{sav} güzel ahlakına genel bir bakış

Peygamber Efendimizin^{sav} pak ahlakını tek tek zikretmeden önce, bu konuya genel olarak açıklık getirmek arzusunda'yız. Bunu okuyan herkes, Peygamber Efendimizin^{sav} her açıdan kâmil olduğunu ve ahlakını her alanında diğerlerinden çok ileride bulunduğunu anlayacaktır. Bu konuyu ayrıntılarla anlamak üzere öncelikle hadislerin incelenmesi gerekir. Onun sahabelelerine olan muamelesini ve sahabelerinin de kendisine olan aşkını görünce, insan kendini tutamaz ve tüm içtenliği ile canım sana feda olsun demek ister.

Ancak burada biz, özetle Arapların yabancı bir millet olduğunu ve başkasına itaat etmeyi kendilerine hakaret addettiklerini belirtmek isteriz. Bu sebeple onlar, tek bir hükümdarın emri altında olmaktan hiç hoşlanmazlardı. Kabile reisleri, işlerini ancak kabile mensupları ile danışarak yürütebilirlerdi. Yabancı ve özgürlüklerine düşkün olmalarından dolayı, Arabistan çevresinde bulunan Roma ve Fars İmparatorlukları bile, bu toprakları fethetmeyi akıllarından geçirmezlerdi.

Amr Bin Hind, bölgesinde güçlü ve heybetli bir hükümdar olarak kabul edilirdi. Buna rağmen o, bedevi kabileleri ancak para v.s. vererek kontrol altında tutabilmişti. Yine de onlar, ikide bir isyan edip, "Biz senin hizmetçilerin değiliz. Neden sana itaat edelim," demek suretiyle kendisine karşı çıkarlardı. Nitekim tarihin bize aktardıklarına göre, Amr Bin Hind bir keresinde arkadaşlarına şöyle sormuştu: "Annesi, benim anneme hizmet etmeyi kendisine hakaret olarak gören bir kimse var mı?" Bunun üzerine çevresindeki ileri gelenler ona, Arap kabilelerinden Beni Taglip kabilisinin reisi Amr Bin Kulsum'dan bahsettiler ve annesinin hiçbir suretle hükümdarın annesine hizmet etmeyeceğini anlattılar. Bunun üzerine hükümdar bir mektup yazarak, Amr Bin Kulsum'u davet etti ve gelirken annesini de beraberinde getirmesini istedi. Bunun sebebini ise, kendi annesinin onun annesini görmek istemesi olarak bildirdi. Sonuçta kabile reisi, annesi, birkaç arkadaşı ve ileri gelen bazı hanımları mahiyetine alarak, hükümdarın huzuruna geldi. Önceden yapılmış olan plana göre, hükümdarın annesi Amr Bin Kulsum'un annesinden ufak tefek

bile olsa bir hizmet alacaktı. Her iki hanım harem bölümünde otururlarken, hükümdarın annesi kendisine, "Lütfen şu kabı bana getirir misin?" dedi. İsmi Leyla olan Amr Bin Kulsum'un annesi, ihtiyacı olan gidip kendisi alsın diye cevap verdi. Hükümdarın annesi ise bu konuda ısrar edince, Leyla Hanım kendisine itaat etmek yerine, yüksek bir sesle, "Ey Beni Taglip koşun; Siz küçük düşürüldünüz!" diye bağırdı. Annesinin sesini işitir işitmez, hükümdarın yanında oturmakta olan Amr Bin Kulsum'un gözlerine kan indi ve aniden ayağa kalktı. Kendisinin silahı yoktu ve sağa sola bakındıktan sonra duvarda asılı olan hükümdarın kılıcını kapıp, tek bir darbeye hükümdarın başını kesti. İntikam duygusu bununla da tatmin olmayınca, dışarıya çıkıp hükümdarın malının yağmalanmasını emretti. Hükümdarın korumalarının toparlanmasına bile fırsat kalmadan, o her şeyi yağmalayıp vatanına geri döndü. Nitekim o, bir kasidede Amr Bin Hind'e hitap ederek özgürlüğüne olan düşkünlüğü şu şekilde anlatmıştır:

Ey Ebu Hind! Hakkımızda aceleci davranma ve bize fırsat ver ki, sana kesin olanı haberi verelim.

Bil ki biz, bembeyaz sancaklar eşliğinde savaşa gider ve onlar kana bürünmüş olarak döneriz.

Nice meşhur ve uzun (savaş) günlerimiz vardır ki, tabi olmayalım diye hükümdara isyan etmişizdir.

Araplar, şeref ve asaletin varisleri olduğumuzu bilirler ve şeref ortaya çıkana dek bizler savaşıyoruz.

Dikkat et ve bizim aciz ve tembel olduğumuzu düşünme!

Kimse cahilliğinden ötürü bize zulmetmesin, yoksa biz zalimlerin zulmüne şiddetle karşı koyarız.

Ey Amr Bin Hind! Sen hangi sebeple bizlerden, valine itaat etmemizi istersin?

Tehdit edip, korkutmak mı amacın? Vazgeç bundan! Ne zamandır biz, senin annenin hizmetçisiyiz?

Ey Amr! Senden önce de mızraklarımız, düşmanlarımız için yumuşak olmayı reddetmişlerdi.¹

1 Muallakat-ı Seb'a Şiirleri, Kaside 5 (Amr Bin Kulsum) s.37-44, Saidi Matbaası-Karaçi/Pakistan

Bu mısraları incelediğinizde, kabile reisinin hükümdarı son derece büyük bir öfke ile azarladığını ve özgürlüğünden de hiç taviz vermediğini görürsünüz. Bütün Arap kabilelerinin durumu aşağı yukarı Beni Taglip gibiydi. Özellikle Mekke'de bulunan Kureyş kabilesi, bir an için bile hiçbir kimsenin emrine tabi olmayı kabul etmezdi. Kâbe'nin varisi olmalarından dolayı bütün Arap kabilelere olan üstünlükleri sebebiyle onlar, diğer Araplara nispetle özgürlüklerine daha da düşkündüler. Diğer bir deyişle, onlar yalnızca yönetmeye alıştılar. Bunun bir neticesi olarak, onların başkalarının yönetimini kabul etmeleri imkânsız bir durumdu. İşte böylesi bir kavmin içinde, Peygamber Efendimiz^{sav} zuhur etti. O, Arapların bir, iki değil, bütün gelenek, örf ve adetlerini, hatta her türlü inanışlarının kökünü kazıyıp ortadan kaldırdı. Bunun sonucu Arapların kendisine karşı öfke ve kinlerini anlamak hiç de zor değildir.

Ancak Peygamber Efendimizin^{sav} ahlakının etkisine bir bakın. Böylesine özgürlüğüne düşkün bir kavim, binlerce kin ve öfkeye rağmen öyle bir şekilde kendisine tabi oldu ki, onlar kendilerinden geçmiş bir şekilde tüm benliklerini terk edip, onun aşkında yok oldular ve tüm özgürlük hayallerinden de vazgeçtiler. Bir zamanlar her hangi birinin emrine girmeyi hakaret sayan bu millet, Peygamber Efendimizin^{sav} kölesi olmaktan gurur duymaya başladı. Kana susamış, dinleri ve milletleri için kıskanç bir sürü yabani Arap, deliler gibi onun canına kastetmek üzere geldiklerinde, kendisinden etkilenip ona âşık oldular. Hz.Ömer^{ra} gibi çabuk öfkelenen bir insan, onu öldürmek niyeti ile evinden çıktı, kızgınlıkla kılıcını çekip Peygamber Efendimize^{sav} geldiğinde, Allah'ın Resulünün^{sav} yumuşak, vakur ve sakin tavrı ve Allah'a tevekkül karşısında, onu öldürmek yerine nefsini öldürerek İslam'ı kabul etti ve Peygamber Efendimize^{sav} iman etti. Acaba yeryüzünde buna benzer başka bir tek örnek mevcut mu? Bu denli özgürlüğe düşkün ve kan akıtan bir kavmi, kendisine tabi kılabilen başka bir kimse var mı? Bu kavim özgürlüğünü terk edip, onun köleliğine rıza gösterdi ve her türlü itaatın en güzel örneklerini sergiledi. Eğer dünya üzerinde böyle başka bir kavim varsa, ondan bizi de haberdar edin. Dünyaya Peygamber Efendimiz^{sav} gibi kapsamlı bir ahlaka sahip başka bir

islah edici gelmedi. İşte bundan dolayı hiçbir islah edicinin cemaati ashab-ı kiram gibi fedakârlık göstermedi. Nitekim Buhari'nin bildirdiğine göre, Hudeybiye antlaşmasını anlatırken Misver Bin Mahreme şöyle rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz^{sav} Hudeybiye'de ikamet ederken, ben, Allah'ın Resulü^{sav} tükürdüğünde, ashabı onu kapıp yüzlerine ve ellerine sürerlerken gördüm. O abdest aldığı anda, artan abdest suyunu almak üzere sahabeler, adeta birbirlerini öldüreceklermiş gibi tartışıyorlardı. O emir verdiğinde, bir an evvel yerine getirilmesi için birbirleriyle yarışıyorlardı. Peygamber Efendimiz^{sav} konuşmaya başladığında ise, herkes sessizce dururdu. İşte sahabelerin bu ihlâs ve sevgisi, Mekkeliler tarafından elçi olarak gelenleri öylesine etkiledi ki, onlar Mekke'ye döndüklerinde, kavimlerini Peygamber Efendimizin^{sav} muhalefetinden vazgeçirmek için ikna ettiler.

Aynen buna benzer başka bir rivayet yine Buhari'de yer almaktadır. Uhud savaşına katılmak için Peygamber Efendimiz^{sav} Ensar sahabelere sorduğunda, Sa'd Bin Ubade^{ra} ona cevaben şöyle karşılık vermiştir: Ey Allah'ın Resulü! Sanma ki, Musa'ya^{as} ümmetinin dediği gibi biz de sana, sen ve Rabbin gidin ve onlarla savaşın, biz de burada otururuz¹ diyeceğiz. Allah adına yemin olsun ki, bizler senin hem önünde ve arkanda, hem de sağında ve solunda senin düşmanlarınla savaşacağız.

Ey basiret sahibi insanlar! Verilen bu cevap ile Musa'nın^{as} ümmetinin verdiği cevabı, Allah için bir karşılaştırın. İsa^{as} yakalanırken, havarilerinin yaptıkları ile ashab-ı kiramın bu muamelesini bir mukayese edin. Sahabelerin bu fedakârlıklarından, Peygamberimizin^{sav} eşsiz ve benzersiz bir ahlak taşıdığı anlaşılmıyor mu? Dünyevi krallar bir yana, din âleminin kralları olan peygamberler arasında bile, bunun bir benzeri mevcut değildir. Herhangi bir peygamber, eğer onun sahip olduğu ahlaka sahip bulunsaydı, şüphesiz ümmeti de ashab-ı kiramın gösterdiği fedakârlıkları gösterirdi. Peygamber Efendimizin^{sav} ahlakının bıraktığı etkileri diğer peygamberlerinki ile karşılaştırırken, Arapların özgürlük-

1 Maide suresi, ayet 25

lerine olan düşkünlüklerini de gözden kaçırmamak gerekir.

Burada başka bir örnek daha vermekte fayda vardır. Bununla sadece erkeklerin değil, kadınların da ihlâs timsali oldukları ortaya çıkmaktadır. Hz.Ayşe'nin^{ra} rivayetine göre, Hind Binti Utbe Peygamber Efendimiz'e^{sav} gelerek şöyle demiştir: Ey Allah'ın Resülü^{sav}! Yeryüzünde bir zamanlar senden ziyade başka hiç kimsenin zilletini temenni etmezdim. Ancak şimdi, yeryüzünde senden ziyade hiç kimsenin şerefini ve izzetini temenni etmiyorum.¹

Bu hanımın durumu üzerinde bir düşünün. Bir zamanlar nefret ve kin ile dopdolu olan bu hanım, Peygamber Efendimizin^{sav} güzel ahlakı, iyilik ve takvasından etkilenecek, ona karşı büyük bir sevgi beslemeye başlamıştır. Bunun sebebini anlatırken Allah-u Teâlâ Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur: "Allah'ın rahmetinden dolayı sen, onlara karşı çok yumuşaksın. Eğer kaba ve katı yürekli olsaydın, bu insanlar çoktan senin etrafından dağılıp giderlerdi."² Kısacası Peygamber Efendimizin^{sav} güzel karakteri insanları öylesine etkilemiştir ki, Arap kabilelerin hepsi ona kesinlikle tabi oldular. Bu durumun Amr Bin Hind'in olayı ile mukayese edilmesi mümkün müdür? Her iki durumun mukayese edilebilir bir benzerliği bile yoktur.

Peygamber Efendimizin^{sav} güzel ahlakı hakkında eşinin şahitliği

Şimdiye dek Peygamber Efendimizin^{sav} güzel ahlakını, sahabelerinin onun uğruna yaptıkları fedakârlıkları ile göstermeye çalıştık. Şimdi ise, diğer bir yolla bunu anlatmaya çalışacağız. Bir erkeği en iyi tanıyan onun hanımıdır, çünkü zamanının büyük bir kısmını her gün onunla geçirir. İhtiyaç duydukları birçok konuda, onlar birbirlerine ortak olurlar. Diğer taraftan bir insanın, dışarıdaki diğer insanlara göstermelik bir ahlak ile davranması mümkündür. Böyle yapmakla bir kimse, bir zamana kadar içinde gizli tuttuğu pisliği saklayabilir, ama onun pisliklerini ve kötü karakterini eşinden gizleyebilmesi hiç mümkün değildir. Hayat ortağı olmakla beraber, erkek kadın üzerinde söz sahibidir. O, bu durumdan faydalananarak, fitri ah-

laksızlığını en geniş şekli ile hanımına gösterir. Bundan dolayı, bir erkeğin karakterinin en iyi şahidi, bizzat onun eşidir. Onun tanıklığı diğerlerine oranla daha fazla tecrübeye ve gerçek müşahedeye dayanmaktadır.

Peygamber Efendimizin^{sav} ahlakı ile ilgili Hz.Hatice'nin^{ra} tanıklığı Resulullah'ın^{sav} yüce karakterini ispatlamak üzere fazlasıyla yeterlidir. Onun bu şahitliğinden sonra, başka bir kimsenin tanıklığına da ihtiyacımız yoktur. Hz.Ayşe^{ra} vahyinin başlangıcını anlatırken şöyle demiştir: İlk kez vahiy nazil olduğunda, Peygamber Efendimiz^{sav} çok korktu ve Hira mağarasından eve döndüğünde kalbi dehşet içinde çarpmaktaydı. Hz.Hatice'ye^{ra} geldiğinde kendisine, üstümü ört diye buyurdu. O da Peygamber Efendimizin^{sav} üstünü örttü. Korkusu bir derece azaldığında, Peygamber Efendimiz^{sav} Hz.Hatice'ye^{ra} başından geçeni anlatarak, ben kendimle ilgili korkuya kapıldım dediğinde, Hz.Hatice^{ra} ona şunları söyledi, "Allah adına yemin olsun ki, O seni asla küçük düşürmeyecek, çünkü sen akrabalarına iyi davranırsın, zayıf olanların yükünü üstlenirsin, dünyadan yok olmuş her iyiliği de sen yapmaktasın. Misafir-perversin ve halk musibet içindeyken, sen onlara yardımcı olursun."³

Bu sözlerin diğer kısımlarını daha sonra ele alacağız. Ancak şimdilik ifadenin bir bölümüne bakacağız. Hz.Hatice'nin^{ra}, "...dunyadan yok olmuş her iyiliği sen yapmaktasın..." diye yaptığı şahitliği kendi başına yeterli iken, o Allah adına yemin ederek, bunu daha da güçlü kılmıştır. Böylelikle o, Peygamber Efendimizde^{sav} her güzel vasfın bulunduğunu anlatmakla kalmayıp, o zamanlar hiç kimsede görülmeyen ahlaka sadece onun sahip bulunduğunu, bu cümle ile ifade etmiştir. Hz.Hatice'nin^{ra} bu şahitliği ne kadar güçlü ve berraktır. Daha önce de yazdığımız gibi, o Peygamber Efendimizin^{sav} hanımı olduğu için, onun şahitliği ileri derecede itibarlıdır. Hz.Hatice^{sav} öyle güzel buyurmuştur ki: Dünyadan yok olmuş her iyiliği, sen yapmaktasın.

1 Buhari, Kitabı Minakıb

2 Al-i İmran, ayet 160

3 Buhari, Vahyin Başlangıcı

Kendi güzel ahlakı ile ilgili Peygamber Efendimizin^{sav} şahitliği

HHz.Hatice'nin^{sav} şahitliğinden sonra şimdi biz, sireti ile ilgili bizzat Peygamber Efendimizin^{sav} şahitliğini takdim edeceğiz. Belki bazı kimseler, insanın kendi hakkında tanıklığı da ne demektir diye şaşırabilirler. Ancak sunacağımız bu şahadet, Peygamber Efendimiz^{sav} tarafından ortaya konulan doğal bir davranış ve öncesinde hiç düşünülmeden söylenen bir sözdür. Ne dost, ne de düşman, hiç kimse bu şahitliği reddedemez. HHz.Hatice'nin^{ra} şahitliğinden bahseden rivayete göre, o Peygamber Efendimizi^{sav} Varaka Bin Nevfel'e götürüp, bütün olayı kendisine anlattı. Bunun üzerine Varaka Bin Nevfel, HHz.Musa'ya^{as} inen meleğin, Peygamber Efendimiz'e^{sav} de indiğini söyleyerek şunu söyledi: Keşke kavmin seni kovacağı zaman, ben genç, güçlü ve hayatta olsam. Bunu duyduğunda Peygamber Efendimiz^{sav}, onlar beni mi kovacaklar diye buyurdu.¹

Bu konuşma ve özellikle Peygamber Efendimiz'in^{sav}, "Onlar beni mi kovacaklar?" şeklindeki cevabı, onun içinin tertemiz olduğunu göstermektedir. Mekke ehlinin bir gün kendisini kovacağını duyunca, o hayret içinde kaldı ve şaşırdı. Çünkü o, içinde bir kötülük

bulunmadığını biliyordu. Eğer onun içinde zerre kadar bir kurnazlık bulunsaydı, bu denli hayrete düşmezdi. Ancak Varaka'nın sözlerini dinleyince, bu temiz fitratlı insanın ağzından gayri ihtiyari bir şekilde, "Onlar beni mi kovacaklar?" şeklindeki sözler çıktı. O, bazı kötü fitratlı kimselerin her nura muhalefet edebileceklerini nereden bilebilirdi ki? Bundan dolayı o, hayatı bu denli temiz ve kalbi başkalarının dertleri ile dopdolu bir insanın, kavmi tarafından kovulacağını duyduğunda, büyük bir şaşkınlığa uğramıştı. Siretu'n Nebi, Envaru'l Ulum, c .1 s.456-462

Enes^{ra} Resûlüllah'ın^{sav} şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"Üç alâmet her kimde mevcutsa o, onlar vasıtasıyla iman lezzetini bulmuş olur. Allah ve Allah'ın Resûlü ona başka herkesten daha aziz olsun. Bir kimseyi sadece Allah'ın rızasını kazanmak için sevsin ve Allah'ın kendisini imansızlıktan kurtardıktan sonra, ateşe atılmaktan nefret ettiği gibi tekrar imansızlığa dönmekten nefret etsin".

Buharî

1 Buhari, Vahyin Başlangıcı

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin^{as} Peygamber Efendimize^{sav} Olan Aşk

O'nun Allah^{cc} sevgisinden sonra Allah'ın Peygamberine^{sav} olan sevgisi gelirdi. Vadedilen Mesih'in^{as} bu sevgisinin de bir benzeri yoktu. Kendisi bunu bir beyitle şöyle açıklar:

"Allah'a karşı olan aşkımdan sonra Muhammed'in^{sav} aşkı ile sarhoşumdur. Şayet bu kâfirlik ise, Allah şahit olsun ki ben koyu bir kâfirim."

Vadedilen Mesih'in^{as} ilâhi bir şekilde vâdedilmiş çocuklarından ikincisi olan ve Cemaat'ın hizmetinde, eğitimi ve yetiştirilmesinde yüce bir mevkii işgal eden Hazreti Mirza Beşir Ahmet^{ra} şöyle demişti: "Bu mütevâzi kulunuz Vadedilen Mesih'in bir oğluyum. Bu benim için öyle kutsal nimettir ki bundan dolayı Allah'a olan şükranımı ifade etmek için buna lâyük kelime bulamadığım gibi, buna lâyük bir minnettarlığın nasıl olabileceği hakkında da fikrim yoktur. Bununla birlikte bir gün öleceğim ve Allah'ın huzuruna çıkacağım. Bunu hatırimda tutarak ve daima benimle birlikte bulunan ve beni görmekte olan Allah'ı şahit göstererek tasdik ediyorum ki Hazreti Resulüllah'ın^{sav} sadece isminin anıldığı her hangi bir fırsatta Vadedilen Mesih'in^{as} gözlerinden yaş boşanmamış olduğunu aslâ görmedim. Kalbi ve aklı, hayır, vücudunun her zerresi onun Efendisi, kâinatın önderi ve yaradılışın gururu olan Muhammed'in^{sav} sevgisiyle doluydu."

Bir gün Vadedilen Mesih^{as} mescit Mübarek denilen ve evinin bir kısmı olan bir cami içerisinde dolaşüyor ve yanaklarından gözyaşları süzülüp akarken çok alçak sesle bir şeyler okuyordu. O sırada müritlerinden birisi tesadüfen içeri girdiğinde onun şu beyiti okuduğunu işitti:

كُنْتُ السَّوَادَ لِنَاطِرِي فَعَمِيَ عَالِيكَ النَّاطِرُ
مَنْ شَاءَ بَعْدَكَ فَلَيْمْتُ فَعَلَيْكَ كُنْتُ أَحَاذِرُ

"Sen benim göz bebeğimdin, şimdi görmez oldum. Senden sonra kim ölürse ölsün, ben yalnız senin ölümünden korkuyordum."

Bu beyit Hazreti Resulüllah'ın^{sav} ölümünden hemen sonra Sahabeden Hassân Bin Sabit hazretleri^{ra} tarafından yazılmış ve okunmuştu.

Vadedilen Mesih^{as}, her çeşit sıkıntıya düşmüş, kendisine karşı olanların ellerinde zâlimce işkencelerin kurbanı olmuş, çocuklarının, akrabalarının ve sâdik müritlerinin ölümünde çok acı duygularını aslâ açığa vurmamıştı. Fakat sevgili üstâdı Hazreti Resulüllah'ın^{sav} on üç yüzyıl önce vukuu bulmuş ölümüne ait bir beyiti yapayalnız okurken gözlerinden yaşlar boşanmıştı. Vadedilen Mesih'i henüz tanımayan ve O'nun ilâhi görevine yardımcı olmak için henüz onun cemaatine katılmamış bulunan kardeşlerimin şu bir tek nokta üzerinde, Allah'ı ve doğruluğu arayan ciddi ve samimi bir ruh ile düşünmelerini gönülden dilerim:

Acaba bir kimse efendisinin ölümünden on üç yüzyıl sonra, onun kaybindan dolayı ani bir felaketmiş gibi böyle acı ile üzülp sarsılarak ona hizmet ve sadakatteki köleliğini bu şekilde kolayca açığa vurabilir mi?

İnsan zaman zaman büyük felâketlere ve darbelere dayanmak zorunda kalır. Ana ve babalar çocuklarından, çocuklar ana ve babalarından, kocalar karılarından yoksun kalıp acı çekerler.

Bununla birlikte zaman, böylesine acı veren bu yaraları yavaş yavaş iyileştirir. Fakat düşününüz, bu kalbin sevgisi ne kadar derin ve şiddetli olmalı ki; on üç yüzyıl önceki sevgilisinin kaybindan gelen şiddetli acı, zamanın geçişi ile hâlâ dinmiyor.

Vadedilen Mesih'in^{as} en büyük kızı Nevvab Mübareke Begüm Hazretleri^{ra} ile Allah^{cc} tarafından Vadedilen ve büyük bir akıl ve kavrayışla nimetlendirilen, yazıları büyük bir değer taşıyan çocuklarından birinin anlattıklarına göre Vadedilen Mesih^{as} bir gün karyolaya uzanmıştı. Ammican Hazretleri (Vadedilen Mesih'in eşi Cemaat içinde Ümmül Müminin olarak biliniyordu) ve babası Mir Nasır Nevab Sahib de odada onunla birlikte idiler. Konuşma Mekke'ye yapılacak Hacca çevrildi. Mir Sahib Hazretleri, Hicaz'a yapılan seyahatin eski zamanlarda- kinden çok daha kolay olduğunu, Haccın ifası imkânı üzerinde durulmasını teklif edince Mekke ve Medine'deki kutsal yerleri ve Peygamber Efendimizin^{sav}

kabrini düşünen Vadedilen Mesih'in^{as} gözlerinden yaşlar boşanmış, bu yaşları silerken şöyle demişti: "Bu benim kalbimin arzusudur. Fakat Peygamber Efendimizin^{sav} mukaddes kabrine bakmağa dayanıp dayanamayacağımdan emin değilim."

Bu olay "Mübareke Begüm Hazretlerinin Anlattıkları" isimli küçük bir kitapta yayınlanmıştır. Bununla birlikte, ben bunu doğrudan doğruya Begüm Hazretlerinden dinledim.

Peygamber Efendimize^{sav} karşı bu şiddetli sevgiden dolayıdır ki Vadedilen Mesih'in^{as} yazdığı her şiir veya nazım parçası gerçekten sayısız inci ve mücevherat ihtivâ eden sevgi okyanusudur. İşte onun farsça yazılmış şiirlerinin birinden alınmış bazı mısralar: "Harikulâde bir ışık aydınlatır ruhunu Muhammed'in."

"Nadide yâkutlar vardır keşfedilecek madenlerinde Muhammed'in."

"Muhammed'in gerçeğine delil ararsan eğer, ona aşık ol."

"Zira Muhammed^{sav} en açık delilidir Muhammed'in."

"Onun yolunda öldürülüp ateşte yakılacağımı bilsem,

"Yine de dönüp kaçmam kapısından Muhammed'in."

"Ruhumu sen aydınlatmaktasın ey Muhammed'in ruhu,

"Kendini fedâ etmek için sana hasret çekiyor ruhum."¹

Aynı şekilde bir Arapça şiirinde Hazreti Resulullah'a^{sav} hitap ederek şöyle der:

أَنْظُرُ إِلَيَّ بِرَحْمَةٍ وَ تَحَنُّنٍ
يَا سَيِّدِي أَنَا أَحَقُّرُ الْغُلَمَانِ
يَا حَبِّ إِنَّكَ قَدْ دَخَلْتَ مَحَبَّةً
فِي مُهْجَتِي وَمَدَارِكِي وَ جَنَانِي

مِنْ ذِكْرِ وَجْهِكَ يَا حَدِيقَةَ بَهْجَتِي
لَمْ أَخْلُ فِي لَحْظٍ وَلَا فِي أَنْ
جِسْمِي يَطِيرُ إِلَيْكَ مِنْ شَوْقٍ عَلَا
يَا لَيْتَ كَانَتْ قُوَّةُ الطَّيْرَانِ

"Şefkatle merhametle yüzüme bak Efendim. Ben hizmetkârların içinde en değersiziyim.

"Ey sevgili, aşkın ruhuma, aklıma ve kalbime girdi.

Bir an, bir saniye bile aklım unutmaz çehreni.

"Ey hazlarımın bahçesi, sana doğru uçuşağa can atıyor bedenim. Keşke kudretim olsaydı da uçabilseydim."²

Samimi aşk, tabii olarak, sevgiliye karşı fedâkarlık ve kıskanç bir saygı ile kendini açığa vurur. Gerçek bir âşık sevgilisine daima kıskançtır ve onun uğruna kendini fedâ etmeye her zaman hazırdır.

Vadedilen Mesih^{as}, efendisi ve öğretmeni olan Hz. Muhammed^{sav} için çok kıskanç bir saygı beslerdi. Hıristiyan misyonerlerinin Peygamber Efendimize^{sav} karşı çok çirkin ithamlarına değinen Vadedilen Mesih^{as} şöyle diyor:

"Hıristiyan Misyonerleri Peygamberimize^{sav} karşı sayısız ithamlar uydurmuş ve uydurmaktadırlar. Bu kimselerin Peygamberimiz hakkındaki alayları ve küçümseyerek gülmeleri kadar kalbimi acı ile yaralayan bir şey yoktur."

İnsanların en mükemmeline (Hz. Muhammed'e^{sav}) karşı olanların sarfettikleri acı sözler kalbimi şiddetle yaralamış ve yaralamaktadır. Allah^{cc} şahidim olsun ki eğer çocuklarım, çocuklarımla çocukları, dostlarım, iş arkadaşlarım, yardımcılarım gözlerimin önünde öldürülürse; kol ve bacaklarım koparılsa, göz bebeklerim oyulup çıkarılsa, bütün planlarım boşa çıkmış olsaydı, her zevk ve rahatlıktan yoksun kalsaydım, yine de Peygamber Efendimize^{sav} karşı alçakça yapılan hücumların bana verdiği acı, yukarıda sıraladığım işkence ve sefaletlerin verdiği acı ve elemeleri kat kat geçirdi. Ey âlemlerin Rabbi, Sana yalvarıyorum,

1 Ayna-yı Kemalât-ı İslâm; Ruhani Hazain, c.5 s.

2 Ayna-yı Kemalât-ı İslâm; Ruhani Hazain, c.5 s.

bana acıyarak ve bağışlayarak bak ve beni bu elem verici sınamadan kurtar.”¹

Bir gün Vadedilen Mesih^{as} Lahor istasyonunun dışında tren bekliyordu. O sırada Pandit Lekhram adında bir tanıdığı, ki bu zat daha sonra Vadedilen Mesih’in^{as} bir gaybî haberinin gerçekleşmesi ile helâk olmuştur- tesadüfen yakından geçerken, Vadedilen Mesih’in orada olduğunu öğrenince, usûlen ona saygılarını sunmak için yaklaştı. Vadedilen Mesih^{as} o sırada namaz için hazırlanıyordu. Pandit Lekhram onu selâmladı. Fakat Vadedilen Mesih^{as} onu görmemiş gibi selâmına karşılık vermedi. Bunun üzerine Pandit Lekhram başka bir taraftan Vadedilen Mesih’e tekrar yanaşarak selâm verdi. Vadedilen Mesih yine karşılık vermedi. Pandit Lekhram gidince, birisi Vadedilen Mesih’e “Efendim Lekhram geldi ve size selâm verdi” deyince Vadedilen Mesih^{as} durumu şöyle açıkladı: “O benim Efendime^{sav} küfreder sonra da bana selâm verir.” Bu, her sınıf ve itikattan halk için bir nezaket ve bağışlama sembolü olan ve bütün milletlerin ve toplulukların halkına en yüksek şefkat ve sempati ile muamele eden bir insanın gösterdiği tepki idi. Çünkü bu insan sevgili Efendisinin^{sav} şerefi söz konusu olunca, katiyyen affetmiyordu. Onun bu karakterinin aynı özelliğini gösteren diğer bir olay da, Lahor’da düzenlenen dinî bir konferansta meydana geldi. Arya Samac isimli koyu bir Hindu tarikatının mensupları, Lahor’da çeşitli dinî görüşlere yer veren bir konferans tertiplemişti. Konferansı düzenleyenler, Vadedilen Mesih’den^{as} de bir tebliğ hazırlamasını ve bunu konferansta okumasını istediler ve konferansta yapılacak konuşmaların, her hususunda da kendisine teminat verdiler. Vadedilen Mesih bir tebliğ hazırladı ve bu tebliği konferansta okuması için, seçkin müritlerinden birine, sonradan kendisinin ilk halifesi olan Mevlî Nurüddin Hazretlerine verdi. Nurüddin Hazretleri, Vadedilen Mesih’in^{as} diğer bazı arkadaşları ile birlikte, konferansa katıldı. Diğerlerinin dini duygularını incitecek hiçbir şeyin söylenmeyeceğine dair verilen teminata rağmen, Arya Samac mezhebine mensup bir konuşma-

cı, Peygamber Efendimiz^{sav} hakkında saygısız bir tavır takındı ve çok çirkin hücumlarda bulundu. Bu olay Vadedilen Mesih’e nakledildiğinde, Mevlî Nurüddin hazretleri ve onunla birlikte konferansa katılan diğer Ahmedî Müslümanların, bu saldırgan konuşma sırasında konferansı takibe devam etmelerine çok canı sıkılan Vadedilen Mesih, büyük bir hiddetle, tekrar tekrar şöyle bağırdı: “Peygamber Efendimize^{sav} çirkin sözler söylenen bir toplantıya niçin devam ettiniz? Niçin bu toplantıyı hemen terketmediniz? Nasıl oldu da, Peygamber Efendimize^{sav} karşı tâzim duygunuz ve kendinize olan saygınız sizi böyle sesinizi çıkartmadan oturtabildi ve Sevgili Efendimiz^{sav} hakkındaki küfürleri dinletebildi.”

Sonra çok kuvvetli bir şekilde, şu ayet-i kerimeyi okudu:

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

“Allah’ın ayetleri reddedilince ve alay konusu edilince, onlarla oturmaya devam etme, vakta ki başka bir konuyu ele alsınlar.”²

Çağımızda Peygamber Efendimize^{sav} karşı böyle hassas bir aşk ve kıskanç saygıya dair başka bir örnek gösterilebilir mi? Vadedilen Mesih’in bütün hayatı ve hayatındaki küçük büyük her olay, onun Hazreti Resulüllah’a^{sav} karşı son derece güçlü saygı ve sevgisine delil teşkil etmektedir.³

² Nisa suresi; ayet 141

³ Siret-i Tayyibe, Hz. Mirza Beşir Ahmed^{ra}, Vezaret-i İşaat, Sadr Encümen Ahmadiyya, Rabwah, Pakistan

¹ Ayna-yı Kemalat-ı İslam; Ruhani Hazain, c.5 s.

Kuran'da Resulullah^{sav}

Hz. Muhammed^{sav} Baştan Başa Rahmettir

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

"(Ey Habibim!) Biz seni ancak bütün âlemlere rahmet olarak gönderdik." (21:108)

Hz. Muhammed^{sav} İnsanlara Müjdeler Getir-di

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

"(Ey Habibim!) Biz seni bütün insanlara ancak müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik; Fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler." (34:29)

Diğer Peygamberler Gibi Hz. Muhammed^{sav} de Vefat Edecekti

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ
الرُّسُلُ... ﴿١٤٥﴾

"Muhammed ancak bir resuldür. Ondan önce bütün resuller (bu dünyadan) göçüp gittiler." (3:145)

Hz. Muhammed^{sav} Peygamberlerin Mührü-dür

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن
رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤١﴾

"Muhammed, erkeklerinizin hiç birisinin babası değildir. Ancak o, Allah'ın resulüdür ve bütün peygamberlerin (kendilerinin tasdik eden) mührüdür. Allah herşeyi en iyi bilendir." (33:41)

Hz. Muhammed^{sav} Ümmi Bir Peygamberdir

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمُوتُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

"(Habibim!) de ki: Ey insanlar! Ben göklerin ve yerin hükümrânlığına sahip olan Allah'ın hepinize (gönderdiği) peygamberiyim. O'ndan başka ibadete değer hiçbir tanrı yoktur. O, (ölüleri) diriltir ve (dirileri) öldürür. Onun için siz Allah'a ve ümmî (yani lekesiz ve tertemiz) olup (gaip-ten) haberler getiren (ve) Allah'a ve O'nun kelâmına inanan peygamberine de inanın ve ona (tam olarak) tabi olunuz ki hidayete erişesiniz." (7:159)

Hz. Resulüllah^{sav} Bizim İçin Bir Örnektir

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا ﴿٢٢﴾

"Şüphesiz sizin için (yani) Allah'a ve ahiret gününe (kavuşmayı) ümit eden ve Allah'ı çok zikreden herkes için Allah'ın peygamberinde en güzel bir örnek vardır." (33:22)

Hz. Resulüllah^{sav} En Güzel Karaktere Sahiptir

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

"Şüphesiz sen en yüce ahlaka sahipsin." (68:5)

Kuran-ı Kerim Hz. Muhammed'e Vahyedildi

وَأَنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ
الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

"Şüphesiz bu (Kuran) alemlerin Rabbi (olan Allah) tarafından indirilmiştir. Uyarıcılardan olasıdır diye bu (Kur'anı) güvenilir bir melek (yani Cebrael) apaçık Arap lisanıyla senin kalbine indirmiştir." (26:193-196)

Hiz. Muhammed'in^{sav} Miracı

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿١٩٧﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ
أَدْنَى ﴿١٩٨﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٩٩﴾

"Sonra Muhammed (sav) Allah'a yaklaştı. (Bunun üzerine) Allah da (büyük bir şevk ile Muhammed (sav)'e doğru) indi. (Bunun üzerine) o, iki yay ortasındaki çizgi haline geldi. (Yani Allah'a pek yakın oldu). Hatta daha da yaklaştı. Allah önceden kararlaştırdığı vahyi kuluna indirdi." (53:9-11)

Hiz. Muhammed^{sav} Allah'ın Mesajını İnsanlara İletti

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَأَنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٠٠﴾

"Ey Resul! Rabbin tarafından sana indirilen kelâmı (insanlara) ilet. Eğer bunu yapmazsan O'nun mesajını (insanlara) iletmemişsin demektir. Allah seni insanların (düşmanca saldırılarından) koruyacaktır. Şüphesiz Allah, inkarcı topluluğuna (başarı) yolunu göstermez." (5:68)

Hiz. Muhammed'in^{sav} Başlıca Görevi İnsanları Tertemiz Kılmaktır

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٢٠١﴾

"Okuma yazmaları olmayan insanlara kendileri arasından birini peygamber olarak gönderen O'dur. O, (peygamber) onlara O'nun (yani Allah'ın) ayetlerini okumakta; onları tertemiz kılmakta ve kendilerine kitap ile hikmeti öğretmektedir. Oysa onlar daha önce şüphesiz apaçık bir sapıklık içindeydiler." (62:3)

Allah'ı Seviyorsanız Hiz. Muhammed'e^{sav} Uyun

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٢٠٢﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠٣﴾

"De ki: (Ey insanlar!) Eğer sizler Allah'ı seviyorsanız bana uyun. (İşte bu durumda) Allah (da) sizleri sevecek ve günahlarınızı bağışlayacaktır. Allah bağışlayıcı ve rahmet edicidir. De ki: Allah'a ve (bu) Resule itaat edin. Eğer onlar yüz çevirirlerse (bilin ki) Allah şüphesiz (böyle) inkarcıları hiç sevmez." (3:32-33)

Hiz. Muhammed'e^{sav} İtaat Eden Allah'a İtaat Eder

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٢٠٤﴾

"Her kim bu Resule itaat ederse şüphesiz o, Allah'a itaat etmiş olur. (Ancak) kim yüz çevirirse

(bilsin ki) Biz seni onların üzerine bekçi göndermedik." (4:81)

Hiz. Muhammed'e^{sav} İtaat Edenler Yüce Mer- tebelere Kavuşabilirler

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ
رَفِيقًا

"Her kim Allah'a ve (bu) Resul'e itaat ederse, işte onlar (derece bakımından) Allah'ın mükâfatlandırdığı kimselerle birlikte (yani) peygamberler, sıddikler, şehitler ve salihlerden olacaklardır. Onlar ne güzel arkadaşlarıdır." (4:70)

Düşmanlar Hiz. Muhammed'e^{sav} Suikast Dü- zenlediler

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ
يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

"Hani kâfirler seni tutup (bir yere) kapamak yahut seni öldürmek yahut ta seni (yurdundan) sürüp çıkarmak için sana tuzak kurmaktaydılar. Allah (da) tuzak kurmakta (ve onların tuzaklarını bozmaktaydı.) Allah planlayıcıların (ve tedbir alanların) en iyisidir." (8:31)

Melekler Hiz. Muhammed'i^{sav} Korurlardı

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ...

"Onun hem önünde hem de arkasında koruyucu melekler bulunurlar. Onlar Allah'ın emrine göre onu korurlar." (13:12)

Allah^{cc} Düşmanlara Karşı Hiz. Muham- med'in^{sav} Yardımcısıydı

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ
لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ
الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

"Eğer siz ona (Hiz. Muhammed (sav)'e) yardım etmezseniz (bilin ki) Allah ona (daima) yardımcı olmuştur. Hele inkârcılar onu (evinden) çıkardıkları zaman, iki kişi oldukları halde Allah ona yardım etti. İşte o zaman o, yoldaşı (Ebu Bekire) "Üzülme Allah bizimle beraberdir" diyordu. (O zaman bile) Allah ona huzur indirdi ve sizin görmediğiniz askerler (yani melekler) ile onu destekledi. (Böylece Allah) inkârcıların sözünü alçalttı. (Şüphesiz) en üstün olan (daima) Allah'ın sözüdür. Allah (zaten) her şeyden daha üstündür (ve herkesten daha fazla) hikmet sahibidir." (9:40)

Hiz. Muhammed'e^{sav} Salâvat Getirmeliyiz

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

"Şüphesiz Allah ve O'nun melekleri bu peygambere çok salâvat getirirler. (Allah ona rahmetini indirir ve melekler de ona dua ederler.) Ey Müminler! Sizler de ona hep salâvat getirin ve tam içtenlikle ona selam gönderin." (33:57)

Resulüllahın^{sav} Harp Hakkında Koyduğu Kaideler

Hiz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra} Halifetü'l Mesih II

İslâmiyet'in talim ve telkinleri sadece Kur'an-ı Kerim'de va'zedilmiş bulunan kaidelerle sınırlı değildir. Bu talim ve telkinler, Hz.

Resulüllah'ın^{sav} koyduğu prensipleri ve onun örnek ve misal tutulan fiil ve hareketlerini de ihtiva etmektedir. Belli hal ve durumlarda onun yaptıkları ve öğrettikleri de İslâmî talim ve telkinlerin önemli bir parçasıdır. Hz.

Resulüllah'ın^{sav} savaş ve barış konusuyla ilgili hadislerinden bazılarını aşağıya dercediyoruz:

Muharebede ölenlerin gövdelerinden uzuvlarını kesip parçalamak Müslümanlara yasaktır. (Müslim)

Müslümanların hilekârlığa başvurmaları yasaktır. (Müslim)

Çocuklar ve kadınlar öldürülmeyecektir (Müslim).

Rahiplere, din adamlarına ve din liderlerine müdahale edilmeyecektir (Tahavi).

Yaşlılar, hasta ve sakat olanlar, kadınlar ve çocuklar öldürülmeyecektir. Barış ihtimali daima göz önünde tutulacaktır.

Müslümanlar düşman toprağına ayak bastıklarında halkı dehşete düşürmeyecekler, onlara fena muamele yapılmasına müsaade etmeyeceklerdir (Müslim).

Bir Müslüman ordusu halkı taciz eden bir yerde ordugâh kurmayacaktır. Ordu yürüyüşe geçtiğinde yolu tıkamamaya ve öteki yolcuları rahatsız etmemeye dikkat edecektir.

Çehrenin sakatlanmasına ve bozulmasına müsaade edilmeyecektir. (Buhari ve Müslim).

Düşmana mümkün olduğu kadar az zarar ve hasar verilecektir. (Ebu Davud).

Harp esirleri kaçmasın diye başlarına nöbetçi dikildiği ve nezaret altında tutulduğu zaman, yakın akraba olanlar bir araya konacaktır (Ebu Davud).

Esirlerin rahat yaşaması sağlanacaktır. Müslümanlar esirlerinin rahatını kendi rahatlarından fazla düşüneceklerdir. (Tirmizi).

Başka memleketlerden gelen elçilere ve delegelere saygı gösterilecek, onlardan sadır olan hatalara ve nezaketsizliklere göz yumulacaktır (Ebu Davud, Kitab el-Cihad).

Bir Müslüman bir harp esirine karşı kötü muamele yapmak suçunu işlerse, kefarete olarak onun bedelsiz serbest bırakılması gerekir.

Bir Müslüman bir esiri yanına aldığı anda, ona aynen kendi yediğinden yedirecek ve kendi giydiğinden giydirecektir (Buhari).

Hiz. Resulüllah^{sav} harbe giden bir ordunun bu kaidelere uyması hususunda çok ısrar eder ve onlara riayet etmeyenlerin, Allah için değil, kendi süflî menfaatleri için dövüştüklerini söylerdi (Ebu Davud).

İslâmiyet'in Birinci Halifesi Hz. Ebu Bekir^{ra}, Hz. Resulüllah'ın^{sav} bu emirlerine bazı ilâveler yapmıştır. İslâmî talim ve telkinler arasına dâhil olan bu ilâvelerden bir tanesi şudur:

Umumî binalara ve meyve veren ağaçlara (ve ekinlere) zarar verilmeyecektir (Mu'atta)

Hiz. Resulüllah'ın^{sav} hadislerinden ve birinci İslâm Halifesinin emirlerinden açıkça anlaşılacağı veçhile, İslâmiyet savaşı önleyecek ve savaşın kötülüklerini azaltacak mahiyette esaslar koymuştur. Evvelce belirttiğimiz gibi, İslâmiyet'in öğrettiği prensipler sadece lafta kalmamış, Hz. Resulüllah'ın^{sav} ve ilk İslâm Halifelerinin misaliyle

le uygulama sahasına girmiştir. Bütün dünya bilir ki, Hz. Resulullah^{sav} bu prensipleri yalnız öğretmekle kalmamış, onları bizzat uygulamış ve onlara riayet edilmesini ısrarla istemiştir.

Zamanımızdaki şartlara göz atarsak, savaş ve barış problemi için İslâmi talim ve telkinden başka bir hal sureti bulunmadığını itirafa mecbur oluruz. Musa'nın^{as} (bugünkü şekliyle Tevrattaki) talim ve telkini adalet ve hakkaniyet telâkkilerimizden çok uzaktır ve bugün öyle talim ve telkine göre hareket etmek imkânsızdır. İsa'nın^{as} (bugünkü şekliyle İncildeki) talim ve telkini ise, eskiden olduğu gibi bugün de tatbik kabiliyetinden mahrumdur. Zaten Hristiyanlar İsa'nın bu talim ve telkinini hiçbir zaman uygulamak çabasında olmamışlardır. Tatbiki mümkün olan yalnız İslâmiyet'in talim ve telkidir. İslâmî talim ve telkine bağlı olanlar, onu yalnız teori olarak telkin edilen sözler şeklinde bırakmayıp uygulama sahasına da getirmişlerdir; İslâmî talim ve telkininin bilfiil tatbiki vasıtasıyla barış hem yaratılabilir, hem de idame edilebilir.

Zamanımızda Bay Gandhi, görünüşe bakılırsa, zorla dövüşmek mecburiyetinde bırakılsak bile dövüşmememizi ve harp etmememizi öğretiyor. Fakat onun bu talim ve telkini dünya tarihinde hiçbir zaman denenmemiştir. Binaenaleyh Gandhiizm'in savaş ve barış bakımından ne değer taşıdığı kestirilemez. Bay Gandhi uzun bir ömür sürmüş ve Hindistan Kongre Partisinin siyasi bağımsızlığa kavuştuğunu görmüştür. Fa-

kat Kongre Partisi hükümeti Hindistan'ın ne ordusunu ne de öteki silahlı kuvvetlerini terhis edip dağıtmamıştır. Kongre Partisi silahlı kuvvetleri millileştirmek ve Hintlileştirmekle meşguldür ve İkinci Dünya Harbi sonlarına doğru Japonlar Birmanya ve Hindistan'a saldırırken Britanya makamlarının kurulan Millî Hint Ordusundan tardeddiği Hintli subayları tekrar orduya almak için planlar hazırlamıştır. Bay Gandhi, çok defa kan dökme ve şiddet hareketlerine başvurma suçlarına müsamaha ile bakılması lehinde konuşmuş ve bu çeşit suçları işleyenlerin serbest bırakılmasını tavsiye etmiştir. Bu durum en hafif bir deyimle, Gandhiizmin tatbik kabiliyeti olmadığını ve Bay Gandhi ile taraftarlarının da bunu bildiklerini göstermektedir. Milletler ve devletler arasında silahlı çatışmalar baş gösterince, şiddete başvurmama ve mukavemet göstermeme prensibinin nasıl tatbik olunacağını ve bu prensiple savaşın önüne nasıl geçileceğini dünyaya gösteren amelî bir misal verilmemiştir. Savaşları durdurmak için bir metot öğretmek, fakat o metodun pratik olduğunu gösteren bir örnek verememek, onun tatbik kabiliyeti olmadığına delâlet eder. Binaenaleyh, görünüşe nazaran, beşerî tecrübe ve mantık savaşı önleyen ve durduran tek bir metoda işaret etmektedir ve o metodu öğreten ve tatbik eden de Allah'ın Habibi Hz. Resulullah'dır^{sav}.

Kuran-ı Kerim'in Tefsirine ve Araştırmasına Giriş, Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra}, S.204-206, 1992 Tilford

H. Muhammed^{sav} Hatem-ül Enbiyadır

Vadedilen Mesih ve Mehdi H. Mirza Gulam Ahmed^{as}

İnanç bakımından Allah'ın^{cc} sizlerden istediği şudur ki; Allah^{cc} tektir ve Muhammed^{sav} O'nun peygamberidir ve o, Hatem-ül Enbiya'dır ve herkesten daha üstündür. Şimdi ondan sonra, bürûz¹ olarak Muhammediyet çarşafı ve elbise si giydirilenden başka hiç bir peygamber yoktur. Nasıl ki bir hizmetçi efendisinden ayrı değil ise bir dal da kendi kökünden ayrı değildir. Şunu kesin biliniz ki Meryemoğlu İsa^{as} vefat etmiştir ve mezarı Keşmir, Sirî Nagar, Han Yar² mahallesinde bulunmaktadır. Allah-u Teâlâ yüce kitabında onun ölümünü bildirmiştir. Eğer bu ayet'in başka bir anlamı varsa, o zaman (söyleyiniz) Meryemoğlu İsa'nın^{as} ölümü Kur'ân'da nerede bildirilmiştir? Bizim muhaliflerimizin anladığı gibi eğer ölümü ile ilgili ayetler başka anlamlar taşıyorsa, o zaman demek ki Kur'ân-ı Kerim onun ölümünden hiçbir yerde bahsetmemiştir. Yani o, bir gün ölecektir (diye asla haber vermemiştir.) Yüce Allah^{cc} bizim Peygamberimizin^{sav} ölümünden haber vermiştir. Ancak bütün Kur'ân'da İsa'nın^{as} ölümünden (güya) haber vermemiş! Bundaki sır nedir? Eğer H. İsa'nın (a.s.) ölüm haberi:

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ 3

Ayet-i Kerimesinde mevcuttur dersenez; bu ayet apaçık onun, Hristiyanların bozulmalarından

önce ölmüş olduğunu beyan etmektedir.⁴ Kıscası ayet-i Kerime'deki:

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي

kelimeleri İsa'yı^{as} bedeniyle diri diri gökyüzüne kaldırdı anlamını taşıyorsa, neden Allah^{cc} yaşamakta olduğu düşüncesi yüz binlerce insanı he lak etmiş olan bir kimsenin ölümünden, Kur'ân'ın hiçbir yerinde bahsetmemiştir? Demek ki Yüce Allah^{cc} onun daima yaşamasına, insanlar müşrik ve dinsiz olsunlar diye izin vermiş! Demek ki bu, insanların hatası değilmiş! Aksine Allah^{cc} bizzat kendisi, insanları doğru yoldan saptırmak gayesiyle yapmış!

İsa'nın^{as} ölümü dışında, çarmıhla ilgili (Hristiyanlık) inancına ölümün gelemeyeceğini iyi biliniz. Onun için Kur'ân talimatlarına aykırı olarak onun hayatta olduğunu düşünmemizin faydası nedir? Onun ölümüne izin veriniz ki dinimiz yaşasın. Yüce Allah^{cc} kendi sözüyle Mesih'in ölümünü bildirdi. H. Resulullah^{sav} bile Miraç gecesinde onu ölümler arasında gördü. Siz daha hala inanmıyorsunuz! Bu ne biçim imandır! İnsanların rivayetlerini Allah'ın^{cc} kelimelerinden daha mı üstün tutuyorsunuz? Bu ne biçim dindir?⁵ Bizim

1 Bürûz: H. Muhammed'in^{sav} manevi tesiriyle kendisinden nur, feyiz ve bereket alarak ümmetinde ortaya çıkan bir kimse. (Mütercim)

2 Hristiyan araştırmacılar aynı düşüncüyü ileri sürmüşlerdir. "Super Natural Religion" adlı eser, Sayfa 522'ye bakınız. Eğer detaylarını öğrenmek isterseniz, bizim eserimiz Tuhfe-i Golaraviye sayfa 139'a bakınız. (Yazardan)

3 Maide Suresi; 5.118

4 Aynı ayetten H. İsa'nın^{as} tekrar dünyaya gelmeyeceği anlaşılmaktadır. Çünkü eğer o, tekrar dünyaya gelecek olsaydı, o zaman H. İsa'nın "Hristiyanların bozulduğundan benim haberim yok" diye vereceği cevap tamamen yalan olurdu. Kim dünyaya geldi ise ve kırk yıl dünyada kaldıysa ve de kendisini tanrı kabul eden milyonlarca insanı gördüyse, (keza) haç kırdıysa ve bütün Hristiyanları Müslüman yaptıysa, o, kıyamet gününde Yüce Allah'ın^{cc} huzurunda benim Hristiyanların bozulduklarından hiç haberim yok diye nasıl özür dileyebilir?

5 Kur'ân-ı Kerim'in bir Ayet-i Kerimesinde açık olarak Keşmir işaret edilmiştir. Yani çarmıh hadisesinden sonra

Peygamberimiz^{sav}, ben İsa'yı ölü ruhlar arasında gördüm, şahadetini vermekle kalmayıp, kendisi de vefat ederek, kendisinden önce hiç kimsenin berhayat (diri) olmadığını da göstermiş oldu. Kısacası bizim muhaliflerimiz, Kur'ân'ı terk ettikleri gibi aynı şekilde sünneti de terk ederler. Ölmek bizim Peygamberimizin^{sav} sünneti olduğuna göre, eğer İsa^{as} yaşıyor olsaydı, o durumda ölmek, Peygamberimiz^{sav} için küçük düşürücü idi. Demek ki sizler İsa'nın^{as} ölümüne inanmadıkça ne ehli-sünnet ne de ehli Kuransınız! Ben Hazret-i İsa'nın^{as} şanını inkâr etmem. Her ne kadar Allah^{cc} bana, Muhammedî Mesih'in, Musevî Mesih'ten daha üstün olduğunu haber vermiş ise de yine de ben Meryemoğlu İsa'ya^{as} çok saygı gösteririm. Çünkü Meryemoğlu İsa'nın^{as} İsrailî ümmet için hatem-ül hulefâ¹ olduğu gibi ben de ruhaniyet bakımından İslâm'-da hatem-ül hulefayım. Musa'nın^{as} ümmetinde Meryemoğlu, Vâdedilen Mesih idi ve Muhammed'in^{sav} ümmetinde ben Vâdedilen Mesih'im. Onun için ben adaşı olduğum kişiye saygı gösteriyorum. Kim benim için Meryemoğlu İsa'yı^{as} saymıyor derse o, fesatçı ve iftiracıdır. Mesih bir yana ben onun dört kardeşine bile saygı gösteriyorum.² Çünkü beşi de bir annenin evladıdır.

Yalnız bu kadar değil, aynı zamanda ben Mesih'in her iki gerçek kız kardeşini de mukaddes (kutsal) sayıyorum. Çünkü hepsi kutsal Meryem'in karnındandırlar. Meryem'in şanı odur ki bir müddet kendi kendini nikâhtan (evlenmekten) uzak tutmuştur. Daha sonra kavmin büyüklerinin şiddetli ısrarı üzerine, hamile oluşundan dolayı nikâhlanmıştır. Bazı kimseler ona, Tevrat'ın talimatına aykırı olarak, tam hamile iken niçin nikâhlandı ve bakire kalmaktaki sözünü neden bozdu, keza birden fazla kadınla evlenmenin yolunu neden açtı diye itiraz ediyorlar. Yani Yusuf Neccar'ın daha önce bir karısı varken Meryem neden onunla nikâhlanmaya razı olmuş? (Buna cevaben) ben diyorum ki bütün bunlar onun karşısına çıkmış olan zorluklardı. O bakımdan o kimselere itiraz etmemeliyiz. Aksi-ne onlar merhamet edilmeye değerdirler.

Keşti-i Nuh; S. 27-30, İstanbul 2008

Hiz. İsa Mesih ile validesi Keşmir'e doğru gittiler (diye beyan edilmiştir.) Yüce Allah^{cc}: وَأَوْتَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

(Mü'minün Suresi; 23.51) buyurmuştur. Yani: Biz İsa^{as} ile annesini rahat bir yer olan, suyu da temiz olan, yani (yeraltından) çeşmeler vasıtasıyla akarsuya sahip olan bir tepeye yerleştirdik. İşte bu (Ayet-i Kerimede) Yüce Allah^{cc} Keşmir'in haritasını çizmiştir. Arapçada "أَوْفَى" kelimesi (birisini) bir musibet yahut eziyetten (kurtararak ona) bir sığınak vermek anlamında kullanılır. Çarmıh hadisesinden önce Hiz. İsa ile annesi hiçbir musibet zamanı görmemiştir ki (ondan kurtararak kendilerine) bir sığınak verilmiş olsun. Bundan açıkça anlaşıldığına göre Yüce Allah^{cc} Hiz. İsa^{as} ve onun annesini çarmıh hadisesinden sonra o tepeye (Keşmir'e) ulaştırmıştı. (Yazardan)

1 Hatem-ül Hulefa: En büyük Halife. (Mütercim)

2 Yesu (İsa) Mesih'in^{as} dört erkek kardeşi ve iki kız kardeşi vardı. Onların hepsi Yesu'nın gerçek erkek ve kız kardeşleri

idiler. Yani onların hepsi Yusuf ile Meryem'in evladı idiler. Dört erkek kardeşin adları şöyledir: Yehuda, Yakup, Şem'un, Yozes. İki kız kardeşinin isimleri de şöyledir: Asiya, Lidiya. Bakınız: Papaz John Ellen Gaels'in yazdığı Apostolic Records adlı eseri; Matbua Londra; 1886; Sayfa: 159 ve 166. (Yazardan)

Kaside

بامن کدام فرق تو کردی که من کنم
 هر آنکه بود بخاطر معینم
 و از لطف کرده، گذر خود بسکنم
 خود ریختی متاع محبت بدامم
 بود آن جمال تو که نمود است احسنم
 خود کرده، بلطف و عنایات روشنم
 جانم رهین لطف عظیم تو هم تنم
 آید بدست اے پند و کشف و مامنم
 کاندر خیال رفته تو هر دم بگشتم
 من تربیت پذیر زرب میهنم
 کآمد ندای یار ز سر کوئے و بر زخم
 و آن روز خود میا که عهد تو بشکنم
 اول کسی که لاف تعشق زند منم

قربان تست جان من اے یار محسنم
 هر مطلب و مراد که می خواستم زغیب
 از جود داده، همه آن مدعای من
 هیچ آگهی نبود ز عشق و وفا مرا
 این خاک تیره را تو خود اکسیر کرده،
 این صیقل دلم نه بنزد و تعبد است
 صدمت تو هست برین مشیت خاک من
 سهل است ترک هر دو جهان گر رضای تو
 فصل بهار و موسم گل نایم بکار
 چون حاجت بود بادیب و گمر مرا
 زانسان عنایت الهی شد قریب من
 یارب مرا بهر قدم استوار دار
 در کوئے تو اگر سر عشاق را زند

Ey bana ihsan eden dostum, canım
 sana feda olsun.

Sen benden ne esirgedin ki, ben
 Senden esirgeyeyim?

Gaybdan ben ne dilediysem, O her
 murat ve arzumı verdi.

Lütuf gösterip, evime teşrif ettin.

Ben aşk ve vefadan bihaberken,

Sinemi sevginin hazinesi ile dol-
 durdun.

Bu kara toprağı, elinle Sen iksire
 çevirdin.

Ancak Senin güzelliğın benim ho-
 şuma gitti,

Züht ve takva değil gönlümü parla-
 tan,

Aksine Lütfun ve İnayetindir beni
 ışıldatan.

Ben, üzerine yüzlerce ihsanın yağ-
 dığı bir avuç toprağım.

Can ile tendir sonsuz Lütfunun
 minneti altında kalan.

Ey benim sığınağım ve barınağım,
 eğer rızanı elde edersem,

İki cihandan da vazgeçmek kolay-
 dır bana.

Senin güzelliğının hayali ile bir gül
 bahçesindeyim her an,

Bahar faslı ve gül mevsimi ne gerek
 bana?

Ben himayesine mazhar olduğum
 Rabbimden terbiye aldım,

İhtiyaç var mı öğretmen olarak,
 O'ndan başkasına?

Daimi lütfu bana o denli yaklaştı ki,

Dostumun sesi, her taraftan başladı
 duyulmaya.

Ey Rabbim, attığım her adımı se-
 batlı kıl,

Ve Sana olan ahdimi bozacağım
 günü, hiç gösterme bana.

Senin dar sokaklarında âşıkların
 başları eğer kesilecek olursa,

Aşkını ilan edenlerin ilki, ben ola-
 cağım mutlaka.¹

¹ Ruhani Hazain, c.5, s.658, Ayna-yı Kemalât-ı İslam

عجب لعلی است در کان محمد
 که گرد از محبان محمد
 که رو تابند از خوان محمد
 که دارد شوکت و شان محمد
 که هست از کینه داران محمد
 که باشد از عدوان محمد
 بیاد ذیل مستان محمد
 بشو از دل ثنا خوان محمد
 محمد هست بر همان محمد
 دلم هر وقت قربان محمد
 نثار روی تابان محمد
 نتابم رو زایوان محمد
 که دارم رنگ ایسان محمد
 بیاد حسن و احسان محمد
 که دیدم حسن پنهان محمد
 که خواندم در دبستان محمد
 که هستم کشته آن محمد
 نخواهم جز گلستان محمد
 که بستییش بدامان محمد
 که دارد جا به بستان محمد
 فدایت جانم اے جان محمد
 نباشد نیز شایان محمد
 که ناید کس به میدان محمد
 بترس از تیغ بران محمد
 بجزو در آل و اعوان محمد
 هم از نور نمایان محمد
 بیابنگر ز غلمان محمد

عجب نور یست در جان محمد
 ز ظلمت های دل آنکه شود صاف
 عجب دارم دل آن ناکسان را
 ندانم هیچ نفسی در دو عالم
 خدا زال سینہ بیزار است صمدار
 خدا خود سوزد آن کرم دنی را
 اگر خواهی نجات از مستی، نفس
 اگر خواهی که حق گوید ثنائیت
 اگر خواهی دلیل عاقل باش
 سرے دارم فدای خاک احد
 بگیسوئے رسول الله که هستم
 دریں ره گر کشندم و بسوزند
 بکار دیں نترسم از جمانے
 بیسے سبیل ست از دنیا بریدن
 فدا شد در رهش هر زده، من
 و گر استاد را نامے ندانم
 بدیگر دلبرے کارے ندارم
 مر آن گوشه، چشمے بباید
 دل زارم به پہلویم مجوئید
 من آن خوش مرغ از مرغان قدسم
 تو جان ما منور کردی از عشق
 دریغا گرد هم صد جان درین راه
 چه هیبت هابداوند این جوان را
 الا اے دشمن نادان و بے راه
 ره مولی که گم کردند مردم
 الا اے منکر از شان محمد
 کرامت گر چه بے نام و نشان است

Muhammed'in^{sav} canında harikulade bir
 nur var,

Muhammed'in^{sav} madeninde nadir ve
 değerli bir taş var.

Muhammed'in^{sav} âşıkları arasına giren
 bir gönül,

Karanlıktan kurtulup aydınlık bulur.

Muhammed'in^{sav} sofrasından yüz çevir-
 diklerinde

Pintilerin kalpleri insanda hayret uyandı-
 rır.

İki âlemde de Muhammed^{sav} gibi şevket
 ve şana,

Sahip hiç kimseyi tanımam.

Muhammed'e^{sav} karşı kin besleyen bir
sine karşısında,
Allah yüz kere bizar olur.
Muhammed'in^{sav} düşmanlarına katılan
alçak böceği,
Allah ateşte yakar.
Nefsin mestliğinden kurtulmak için,
Gelip, Muhammed'e^{sav} mest ve hayran
olanlara katıl.
Allah'tan seni methetmesini istiyorsan,
Sen de Muhammed'i^{sav} methedenlerden
ol.
Muhammed'in^{sav} doğruluğuna delil isti-
yorsan, o halde Muhammed'e^{sav} âşık ol.
Çünkü Muhammed'in^{sav} delili, Muham-
med'in^{sav} kendisidir.
Ahmed'in^{sav} ayağının tozuna feda olsun
başım,
Muhammed^{sav} uğrunda kurban olmaya
her an amadedir canım.
Muhammed'in^{sav} saçlarına andolsun ki,
Onun nurlu çehresine ben feda oldum.
Eğer bu yolda ölür veya yakılırsam,
Yine de Muhammed'in^{sav} dergâhını terk
etmem.
Din meselelerinde dünyadan yok kor-
kum,
Çünkü Muhammed'in^{sav} imanının rengi
ile renklendim.
Muhammed'in^{sav} güzelliği ve ihsanını
anıp,
Dünyadan vazgeçmek çok kolay bir du-
rum.
Varlığımın her zerresi onun yolunda fe-
da oldu,
Çünkü Muhammed'in^{sav} gizli güzelliğini
seyrettim.
Ben Muhammed'in^{sav} mektebinde oku-
dum,
Başka bir öğretmenini adını ise hiç bil-
mem.

Muhammed'in^{sav} güzelliğinin maktulu-
yum,
Başka sevgililer umurumda değil benim.
Ben Muhammed'in^{sav} bahçesinden baş-
ka bir şey istemem,
Çünkü ben yalnızca onun bakışlarına
muhtacım.
Benim yaralı gönlümü bende arama,
Onu ben, Muhammed'in^{sav} eteğine bağ-
ladım.
Ben Muhammed'in^{sav} bahçesinde yuva-
lanmış,
Hoş nağmeli kuşlardan biriyim.
Canımı aşkınla nurlandırdın,
Ey Muhammed'in^{sav} canı! Sana feda ol-
sun canım.
Ben bu yolda yüz canımı versem de
kıymeti olmaz,
Çünkü bu, Muhammed'in^{sav} şanına uy-
gun değildir.
O delikanlı, öyle heybetlidir ki,
Kimseler Muhammed'in^{sav} karşısında
meydanlara çıkamaz.
Ey yolunu şaşırmış akılsız düşman,
Dikkatli ol! Muhammed'in^{sav} keskin kılı-
cından kork!
Sen, insanların kaybettiği Allah yolunu,
Âl-i Muhammed^{sav} ve yardımcılarında
bul.
Ey Muhammed'in^{sav} şanını inkâr eden
Ve onun ışıldayan nurunu reddeden
kimse! Dikkatli ol!
Keramet adsız ve alâmetsiz kaldıysa,
Sen gel ve onu Muhammed'in^{sav} kölele-
rinde bul.¹

¹ Ruhani Hazain, c.5, s. 649, Ayna-yı Kemalât-i İslam

Vâdedilen Mesih Hazretleri ne makam bulduysa Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed'e^{sav} uymakla buldu

H. Mirza Masrur Ahmed^{atba} Halifetü'l Mesih V

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Benden önce gelmiş geçmiş peygamberlerle Allah'ın seçkin kullarına verilen nimetten aldığım mükemmel payı, herhangi bir hüner sonucunda değil, yalnız Allah'ın lütfuyla almış bulunuyorum. Eğer ben, Yüce Efendim, peygamberlerin iftihar, insanların en yücesi Hz. Muhammed'in^{sav} yollarına uymamış olsaydım bu nimete nail olmam imkânsızdı. Onun için ben ne buldumsa ona uymakla buldum. Ben, gerçek ve mükemmel bilgime dayanarak şunu biliyorum ki, hiçbir insan Yüce Peygamber Efendimize uymaksızın ne Tanrı'ya, ne de mükemmel bir marifete ulaşabilir. Ben burada şunu da belirtmek isterim ki, Yüce Peygamber Efendimize gerçek ve kâmil bir şekilde uyduktan sonra, ilk önce insanın içinde meydana gelen şey, büsbütün teslim olmuş kalptir. Başka bir ifadeyle, gönülden dünya sevgisi yok olur gider. Gönül, ebedi ve hiç tükenmez bir lezzet arzusuna kapılır. Bundan sonra artık bu teslim olmuş kalpten ötürü en temiz ve mükemmel bir ilahi aşk elde edilir. İnsanoğlu, bu nimetlerin hepsine ancak Yüce Peygamber Efendimize uymakla varis olur. Nitekim Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurur:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾

Sen onlara "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana gelin, beni izleyin, o zaman Allah da sizi sevecektir," de.¹

Çünkü tek taraflı sevgi iddiası yalandır, boş bir söz ve lakırdıdan öte bir şey değildir. İnsanoğlu içtenlikle Yüce Allah'ı sevdiği zaman Allah da

onu sever. O zaman yeryüzünde her tarafta onun için beğeni yayılır. O insana karşı, binlerce insanın içine bir sevgi verilir. Kendisine çekici bir güç, bir nur ihsan edilir. Bu nur daima onunla birlikte olur. Adamın biri, içtenlikle Yüce Allah'ı sevdiği zaman, bütün dünyaya karşın ancak O'nu yeğlediği zaman, Allah'tan başka hiç kimsenin azâmeti ve ululuğu kalbinde bulunmadığı zaman, hatta her şeyi ölü bir böcekten de beter saydığı zaman Cenab-ı Hak onun kalbini görür, olağanüstü bir tecelli ile ona iner. Tıpkı güneş karşısında duran bir ayna gibi, güneşin aksi aynaya vurduğu zaman biz, mecaz ve istiâre olarak "gökteki güneş aynada da vardır" diyebiliriz. Bunun gibi, Cenab-ı Hak da böyle bir kalbe iner, orasını arş edinir. İşte insanoğlu salt bu gaye için yaratılmıştır," der.²

Kısacası Cenab-ı Hak, Vâdedilen Mesih Hazretlerinin kalbini, yüce Peygambere karşı taşıdığı sevgi ve aşktan ötürü kendine arş edindi. Gelecekte de Cenab-ı Hak, rütbelerine göre kalplere inecektir. Fakat şimdi artık Peygamber aşkıdan dem vurmak, ona tamtamına uymak iddiası, onun manevi evladı olan (Vâdedilen Mesih Hazretlerine) karşı sevgi ve itaat bağı kurmakla gerçekleşecektir. Bundan dolayı kendisi, "Bütün dünya bağlarından üstün olarak benimle sevgi ve itaat bağını kuracaksınız. Artık şimdi bu yolla Yüce Peygamber Efendimizi izleyeceksiniz ve daha sonra Allah sevgisine nail olacaksınız," der.

Vâdedilen Mesih Hazretleri bu sözleri boşuna söylememiştir. Yüce Peygamber Efendimiz^{sav}

1 Al-i İmran: 32

2 Hakikat'ül-Vahiy, Ruhani Hazain c:22, s.64-65

bunu bize söylemiştir. Örneğin yüce Peygamber^{sav}, "Mesih ve Mehdiyi işittiğiniz zaman, dizler üzerinde sürünerek gitme pahasına da olsa ona gidin ve benden selam söyleyin," dedi. Ne kadar sıkı sıkıya tavsiye etmiştir. Büyük sıkıntılara katlanarak gitme pahasına da olsa Mehdi'ye gidip selam söylemekte ne sır vardır? Yüce Peygamberimiz^{sav} "O benim sevdiğim, ben de onun sevdiği bir kimseyim" demek istemiştir. Elbette sevgililere giden yol, yine seven kimselerden geçer. Kural da budur işte. "Eğer beni izleyen kimseler olmak istiyorsanız, evvela Vâdedilen Mesih'i izleyin ve ona uyun, onu imam olarak kabul edin, onun cemaatine katılın," diye nasihat etmek istemiştir. Nitekim şöyle bir hadis vardır: "Dikkat! Benimle İsa bin Meryem (Vâdedilen Mesih) arasında hiçbir peygamber yoktur. Dikkat! O ümmetimde benim halifem olacaktır. O deccalı mutlaka öldürecek. Haçı paramparça edecektir (yani haçla ilgili inançları yok edecektir) Cizyeyi¹ ortadan kaldıracaktır. (Vâdedilen Mesih'in devresi de yine Yüce Peygamber Efendimizin devresidir. Cizye âdeti o devirde ortadan kaldırılacaktır. Çünkü o devirde dinî savaşlar olmayacaktır. Bunun sonucu *cizye* âdeti de ortadan kaldırılacaktır.) Kendisiyle görüşme şerefine nail olacak kimse, ona benden selam söylesin," der.²

Bazı kimseler bu hadis üzerinde uzun uzun düşünmüşler ve bunun derin manalarına inmişlerdir. Ama bazı kimseler, örneğin sözde âlim diye geçinen kimseler bu hadisin zahir anlamının peşine düşmüşler. Saf müslümanları kandırarak onları yanlış yola sevk etmişlerdir. Öyle bir görüş ayrılığı fırtınası koparmışlar ki el-âmân! Bundan ancak Allah'a sığınırız. Allah zaten hak-

larından geliyor ve gelecektir inşallah. Bu hadisten anlaşılıyor ki, Vâdedilen Mesih, adil bir hakem olacaktır. Kendisi adalet dışında hiçbir şey konuşmayacaktır. O, adaleti dünyaya yerleştirecek bir imam olacaktır. Onun için kendisiyle ilişki kurmaya, onun buyrukları arkasından yürümeye, onun vereceği talimatı uygulamaya çalışın. Çünkü onun vereceği talimat, ancak adalet talimatı olacaktır. Tabii ki, bu da Kur'ân talimatının tâ kendisi olacaktır. Bugünkü zahiri âlimler, "İsa Mesih, elinde çekiçle gelip haçları bir bir vurup kıracaktır," diye düşünürler. Saçmalığın böylesi de hiç görülmemiştir. Oysa Vâdedilen Mesih, tam itaat ettiği efendisinin arkasından yürüyerek insanları kanıtlarıyla ikna edecek, haçla ilgili inançları kanıtlarıyla yok edip, hepsinin foyasını meydana çıkaracaktır. Deccalı öldürmekten ne kastediliyor? Tabii ki, ümmetini Deccalın fitnelerinden koruyacaktır. Sonra o devirde dini savaşlar alışkanlığı ve geleneği kalmayacak, haliyle *cizye* alma âdeti de kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Adı geçen hadiste Peygamber'in selamını Mesih ve Mehdiye ulaştırma emri de yer almaktadır. Müslümanlarsa bu selamı ulaştırmak yerine muhalefete giriştiler. Allah onlara akıl versin!

Bu husustaki başka bir hadis Vâdedilen Mesih'in yüksek mevki ve makamını belirtiyor. Neden kendisine boyun eğmemiz gerektiğini söyler. Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Meryemoğlu İsa, adil bir hakem, çok adaletli bir imam olarak Allah tarafından görevli olarak gelmedikçe kıyamet kopmaz. Kendisi geleceği zaman haçı kırarak, domuzu öldürecek, *cizye* alma geleneğini ortadan kaldıracak. Öyle bir mal ve servet dağıtacak ki, halk onu kabul etmeyecektir, der.³

1 Cizye: Müslümanların, mahkûm gayrı müslim milletlerden askerlik hizmetine karşılık aldıkları vergi, haraç demektir.(Çevirmen)

2 Tibrâni El-ausat vas's-sagir

3 Sünen İbni Mâce, Kitâbü'l-Fiten, Deccal fitnesi, Meryemoğlu İsa ve Yecüc ile Mecüc'ün çıkışı

Bu hadiste de bazı anlaşılması güç meseleler vardı. Onu iyice anlamak gerekiyordu. Bazı kalın kafalı kimseler bunu hiç anlayamamışlardır. Bu hadisin zahiri kelimelerinin peşine düşmüş, pek gülünç açıklamalarda bulunmuşlar. Açıkçası, domuzu öldürmek, domuz huylu, domuz ahlaklı kimseleri delillerle düzeltmek, terbiye etmek anlamına gelir. Çağımızda domuzların nice çirkinlikleri ve kötülükleri öteki hayvanlara nazaran pek belirgin olarak ortaya çıkarılmıştır. Aynı kötülükler insanlarda meydana geldiği zaman onları düzelterip temizlemek de son derece gereklidir. Sonra "Mehdi Resûl mal ve servet dağıtacaktır," diye de adı geçen hadiste kelimeler geçer. Bunu da hiç anlayamamışlardır. Birkaç gün önce Pakistan'da gayri Ahmedî âlimler Vâdedilen Mesih Hazretleriyle onun cemaatine karşı bir toplantı düzenlemişler. Bu toplantıda cemaat ve kurucusuna karşı çok ağır ve çirkin kelimeler kullanmışlar. Bir de şöyle bir soru ortaya atmışlar: "Hani Mesih^{as} gelip mal ve servet dağıtacak. Milletten para istemeyecekti. Bakın şu Ahmedilere (kadiyanilere –onlar öyle derler) bunlar aidat toplarlar. Öyleyse bunlar yalancı kimselerdir," diye itiraz etmişler. Şimdi şu akılları kör olan kimselere kim akıl verebilir ki. Çağımızda Vâdedilen Mesih Hazretleri manevi hazineler dağıtmaktadır. Sizler onu reddediyorsunuz, almak bile istemiyorsunuz. Doğrusu bunla-

rın yalnız dünya gözü açıktır. Manevi gözü kapalıdır. Bundan öte bir şey göremiyorlar. Karşı koymak onların işidir. Varsınlar işlerini görsünler. Pakistan Ahmedileri bundan hiç kaygılanmasınlar. Onların çirkin laf ve lakırdılarına, saçmalıklarına hiç bakmadan es geçsinler. Onların çirkeflikleri karşısında biz yenilgimizi kabul ederiz doğrusu. Biz onların çirkefliklerine karşılık veremeyiz.

Fakat bir şeyi açıkça söylemek isterim. Kul konuşmadığı zaman Allah konuşur, Ulu Allah konuştuğu zaman da muhâliflerin vücut parçalarının havada uçtuğunu gördük ve ileride de göreceğiz, inşallah! Onun için Ahmediler, Vâdedilen Mesih Hazretleriyle gerçek ve içten bir ilişki kursunlar, ona bağlansınlar. Dualara ağırlık versinler. Her zaman dua ile meşgul olsunlar. Adı geçen hadislerden, gelecek Mesih'in imam olacağı, hakem olacağı, adalet prensi olacağı ispatlanmıştır. Öyleyse onunla mutlaka sınıksız ilişki kuracaksınız. Ona, hakem ve imam olduğu için itaat etmemiz gerekli olacaktır. Sizin hayrınız için, terbiyeniz için bu sözler söylenmiştir. Bunları uygulayın. Bunun sonucu Yüce Peygamber Efendimizin sevdiklerine katılacaksınız. Hakk'a yakınlık kazanmış olanlar arasına gireceksiniz.

Biat Şartları ve Bir Ahmedî'nin Sorumlulukları, S.133-137

Tüm peygamberlerin sıfatlarını şahsında toplayan: Muhammed-i Mustafa^{sav}

Yazar: Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra} Halifetü'l Mesih II

Peygamber Efendimiz^{sav} Âdem^{as} idi çünkü o da Allah'ın halifesi ilan edildi ve medeniyeti yeniden kurma görevini aldı.

O aynı zamanda Nuh^{as} idi çünkü hakkında Kur'an-ı Kerim şöyle der;

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ ...¹

"Nuh ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da Biz vahyettik."

O aynı zamanda İbrahim^{as} idi çünkü hakkında Allah şöyle buyurdu;

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ²

"(Ey Peygamber!) Biz sana vahiy ile "Bize daima tam (teslimiyetle) itaat eden İbrahim'in yolunu izle," diye buyurduk. (Ey Mekke'liler!) Onun Allah'a ortak koşanlardan (olmadığını biliyor musunuz?)"

Yani Ey Muhammed^{sav} sana emrediyoruz ki sen İbrahim gibi de oluver. Birisi diyebilir ki bu bir emirdir; gerçekten Hz. Muhammed'in böyle olduğunu nasıl anlayabiliriz. Biz de deriz ki Kur'an-ı Kerim bunu da cevaplar. Şöyle buyurur;

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ³

"Sen onlara, "İşte benim yolum; ben Allah'a çağırıyorum. Ben ve bana içten uyanlar, hepimiz basiret üzerindeyiz. Doğrusu Allah (her türlü eksiklikten) uzaktır ve ben Allah'a ortak koşanlardan değilim," de."

Yani sen dünyayı haberdar et ki sen de kâmil tevhidin sancağını taşıyorsun. Başka yerdeyse şöyle buyurur;

قُلْ إِنَّمَا هَدَيْتُ رَّبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ⁴ قُلْ
إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ⁴ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ⁴

"Sen onlara, "Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, hiç eğriliği olmayan bir dine, yani doğruluktan hiç ayrılmayan İbrahim'in dinine erıştirdi," de. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi.

Sen onlara, "Benim namazım, benim kurbanlarım, benim hayatım ve benim ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi olan Allah içindir," de.

"O'nun hiçbir ortağı yoktur. Bana emrolunan işte budur. Ben itaat edenlerin ilkiyim," de."

Yani insanlara Allah'ın^{cc} sana doğru yolunu gösterdiğini söyle. O yol ki İbrahim'in^{as} yoludur. O İbrahim^{as} ki müşriklerden değildi. Burada müşrikten kastedilen sıradan putperest değildir; her tür kabiliyetini Allah^{cc} için kullanmayan ve tam tevekkül sahibi olmayan kastedilmiştir. Peygamber Efendimiz^{sav} "Allah^{cc} beni de o yolda yürüttü" dediğinde birisi "Ama İbrahim^{as} tüm güçlerini ve kabiliyetlerini Allah^{cc} için vakfetmişti. "Teslim ol" dendiğinde o da "Âlemlerin Rabbine teslim oluyorum" demişti. Acaba Peygamber Efendimiz^{sav} de mi böyle bir şey söyledi? Bu soruya cevaben ayet şöyle devam ediyor. "De ki ben de öyle yaptım ve artık benim namazım ve fedakârlıklarım ve ölmem ve yaşamam hepsi Âlemler-

1 Nisa (4) sûresi, ayet 164

2 Nahl (16) sûresi, ayet 124

3 Yusuf (12) sûresi, ayet 109

4 En'am (6) sûresi, ayet 162-164

rin Rabbi için olmuşlardır. Kendimi öyle bir Rabbe havale ettim ki artık aklımın ve zihnimin herhangi bir köşesinde bile O'ndan başkası yoktur. Ayetteki "La şerike leh" bu kâmil tevhidin ikrarıdır. Bu ayet aynı zamanda böyle bir yolun seçilmesine dair emrin doğrudan Allah^{cc} tarafından geldiğini anlatmaktadır ve Peygamber Efendimizin bu yolu bir taklit olarak seçmediğini vurgulamaktadır. Sonra ayetin devamında "belki benim de İbrahim'in makamına varıp varmadığımı düşünürsünüz. Gerçek şudur ki; ben o makamı çoktan geçmişim bile çünkü ben *ene evvelül müslimin* diyorum. İbrahim de teslim oldu; bende oldum. Zaman açısından baktığımızda o benden önce oldu ve bu açıdan "evvelül müslimin" onun olması gerek ama zaman önceliği bir şey değildir; makam önceliği daha önemlidir ve o açıdan teslim olma konusunda ilk benim ve İbrahim^{as} benden sonradır"

Peygamber Efendimizin^{sav} Musevi kemalleri de toplamış olması

Sonra Musevi ermişlikler de Peygamber Efendimizin^{sav} hayatında vardı. Örneğin Müzemmil suresi şöyle buyurur;

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ ¹

"(Ey insanlar!) Biz, Firavun'a peygamber gönderdiğimiz gibi, size de gözetici olacak bir Peygamber gönderdik."

Ama Kur'an-ı Kerimi incelediğimizde bu benzetilmenin benzer seviyedeki şeylerin benzetilmesi olmadığı görüyoruz. Bu üstün ve edna arasındaki bazı benzerlikler yüzünden yapılan bir benzetmedir. Bu sebeple Kur'an-ı Kerim Peygamber Efendimizin üstünlüklerini açık açık beyan etmektedir ve örnek olarak bazılarını burada sunuyoruz;

1) Musa'ya^{as} verilen kitap hakkında Kur'an-ı Kerim "İçinde her şeyin detayları vardı" demiştir ama Pey-

gamber Efendimize^{sav} verilen kitap hakkında şöyle buyurur;

... مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ²

"Bu, uydurulabilecek bir söz olmayıp kendisinden önce gelmiş (kutsal kitapların haberlerini) tam manasıyla gerçekleştiren ve herşeyi ayrıntılı olarak açıklayan bir kitaptır. İnananlara doğru yolu gösteren ve bir rahmettir."

Yani siz Musa'ya verilen detaylı kitaptan sonra bu yeni kitaba ihtiyaç olmadığını mı söylüyorsunuz? Bir yalan olduğunu mu düşünüyorsunuz? Bu kesinlikle bir yalan değildir. Tam tersine sizin kitaplarınızda bunun geleceğine dair gaybî haberler vardır ve bu olmasaydı o haberler de yanlış çıkacaktı. Bu kitap tüm emirleri kapsamaktadır ve müminler için bir rahmet ve hidayettir.

Sözün özü Musa'nın kendi getirdiği kitap eğer Kuranın habercisiyse Kuran nasıl işe yaramaz olabilir! Muhakkak ilave özelliklere sahiptir ki Musa^{as} övgülerle ondan bahsetti. Eğer her şey Musa'nın kitabında olsaydı böyle yeni bir şeriata neden ihtiyaç duyulacaktı?

2) Sonra Musa^{as} "Rabbim bana kendini göster" demişti ve Allah'ın cevabı kısa ve öz olmuştu. Bazı müfessirlere göre Musa^{as} Allah'ın yüzünü görebildi ve bazılarına göre göremedi. Oysaki Peygamber Efendimiz^{sav} hiçbir yerde böyle bir soru sormak zorunda kalmadı ve Allah^{cc} kendisi ona yüzünü gösterdiğini anlattı. Musa^{as} hakkında belki böyle bir olayın yaşandığını sanırsınız ama Peygamber Efendimiz hakkında bunun kesin olarak yaşandığını biliriz. Hatta bu olayı anlatan ayet şöyledir;

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۖ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ³

"O (Hz. Muhammed^{sav}, insanların ızdırap içinde olduklarını görüp onlara acıyarak Allah^{cc} ile görüşmek

1 Müzzemmil (73) sûresi, ayet 16

2 Yusuf (12) sûresi, ayet 112

3 Necm (53) sûresi, ayet 9-10

için) O'na yaklaştı. Yüce Allah da (Hz. Muhammed^{sav} ile görüşmek için büyük bir şevkle) aşağı indi.

Nihayet her ikisi de iki yayın uçlarının birleştiği orta çizgi gibi oldular. Gittikçe daha da yaklaştılar."

Yani Biz Muhammed'le iki yayın yüz yüze geldiği gibi yüz yüze geldik. Öyle bir durumda yaylar her açıdan ve baştan sonuna kadar birbirlerini görürler. Yani Muhammed^{sav} Allah'a^{cc} yaklaştı ve öyle bir yaklaştı ki iki yayın birleştiği gibi O'nunla birleşti. İşte Allah^{cc} ve Muhammed^{sav} böyle birbirlerini gördüler. Musa'nın talep ettiğinden çok daha fazlası Peygamber Efendimize Allah^{cc} tarafından doğrudan gösterildi¹.

Sonra Musa^{as} hakkında Kur'an-ı Kerim

... وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝ ۲

"Allah Musa ile bir hayli söyleşmişti."

derken, Peygamber Efendimiz hakkındaysa şöyle buyurur;

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَآلَ سَبَاطٍ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝ ۳

1 Dini ıstıhlalarda yaklaşmak ve yüzü görmek beyhude ve abes bir olay değildir. Allah'ın zaten fiziksel bir vücudu yoktur. Kastedilen irfan ve yakından tanımadır ve bu açıdan birisinin belki uzaktan görmüş olması ve diğerinin kesinlikle yakından ve karşı karşıya gelerek uzun uzun müşahade etmiş olması çok farklı şeylerdir. Peygamber efendimizin (as) irfanı diğer tüm peygamberlerden çok üstündür ve bu abes bir "yüz gösterme" olayı değildir. Bir peygamber Allah'ı ne kadar yakından görürse ve hakkında ne kadar irfan sahibi olursa ümmetine de o kadar detaylı açıklayabilir ve ümmeti de bundan nasibini alır. *

2 Nisa (4) sûresi, ayet 165

3 Nisa (4) sûresi, ayet 164-165

Ey peygamber Biz sana, Nuh'a ve ondan sonra gelen tüm peygamberlere gönderdiğimiz gibi vahiy yolladık. Sana İbrahim'in kemallerini de verdik; İsmail'in kemallerini de. İshak'ın kemallerini de bahsettik; Yakubun kemallerini de. Ve Yakubun evlatlarının ve İsa'nın ve Eyyub'un ve Yunus'un ve Harun'un ve Süleyman'ın özelliklerini de verdik. Davut'a verilen Zebur sana verildiği gibi Musa'ya gönderilen sözel vahiy de sana verildi.

Bu ayet gösteriyor ki Peygamber Efendimize gönderilen vahiy Musa^{as} ve diğer tüm peygamberlere gönderilen vahiylerin özelliklerini toplayan vahiydir. Nuh^{as} ve diğer peygamberlerin vahiylerinin özelliklerini taşıdığı gibi Musa^{as} ile yapılan sözlü diyalogların rengini de taşımaktadır. Hatta ondan daha değerlidir çünkü Musa'ya gönderilen vahiy Hz. Musa^{as} kendi kelimeleriyle anlatırdı. Örneğin Ahmet'in kardeşine "git herkese "Ahmet hastadır" de" dediğimizde onun gidip "kardeşim hastadır" demesi son derece mümkündür. Aynı şekilde her ne kadar Hz. Musa^{as} zamanında inen vahiy sözler şeklinde olsa dahi ümmetine ulaşan vahiy Musa'nın^{as} kendi ifadelerydi. Oysaki Peygamber Efendimizin^{sav} zamanında insan zihni kemaline erdiği için son ve her şeyi içeren vahyin inmesi gerekiyordu. Bu vahiy kıyamete kadar geçerli olacağı için asıl kelimelerin korunması şarttı. Bu sebeple artık Allah^{cc} şöyle emretti;

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝ ۴

Yani her ne kadar Musa'nın zamanında o bizim dediklerimizi kendi ifadeleriyle anlatıyor olsa dahi seninle takip edeceğimiz yöntem farklı olacaktır. *Kuranın okunması ve toplanması Bizim işimizdir. Bu sebeple sen de aynen dediğimizi yaz. Kendi ifadelerini kullanma; anlatmak için başka kelimeler kullanma.*

Sonra başka yerdeyse şöyle buyurur;

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ ۵

4 Kıyamet (75) sûresi, ayet 18-19

5 Hicr (15) sûresi, ayet 10

Biz bu Kur'anı indirdik ve şüphesiz hem kelimelerinin hem de ruhunun muhafızı Biz'iz. Korunması Bize aittir; peygambere^{sav} değil.

Peygamber Efendimizin^{sav} İsevi kemalleri

Sonra Hz. İsa'nın özellikleri de Peygamber Efendimizde^{sav} vardı. Hz. İsa^{as} hakkında Kur'an-ı Kerim şöyle buyurur; "Onu Ruh'ül-Kudüs'le güçlendirdik."¹

Buna nazaran Peygamber Efendimiz hakkında ise şöyle der;

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

Yani Ey Muhammed^{sav} insanlara bu kelamın ruhu'l-Kudüs vasıtasıyla hak ve doğrulukla müminlerin imanlarını güçlendirsün diye indirildiğini söyle. Bunda iman edenler için hidayet ve müjdeler vardır.

Sonra Hz. İsa^{as} "şeriat bir lanettir" demişti. Kastettiği aslında sadece şuydu ki sırf zahirin peşine düşüp esas olan iç temizliğini unutmak şeriatı bir lanet haline getirir. Bu açıdan Kur'an-ı Kerim de aynı şeyi sunmuştur;

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٢﴾
الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ ﴿٣﴾

Yani namazın ruhundan gafil olanlar için lanet ve azap mukadderdir. Buradaki *veylün* kelimesi Hz. İsa'nın^{as} kendi döneminde kullandığı "lanet" kelimesiyle aynıdır. Sadece zahire tabi olmak gerçekten lanettir. Yoksa kastettiği "namazlar lanettir; oruçlar lanettir; sadaka vermek lanettir; fakirlerin halini sor-mak lanettir" kesinlikle değildir. Sadece zahirde iyi ameller yapıp iç temizliğin bir türlü gerçekleşmemesinin aslında bir lanet olduğunu hatırlatmıştı. Ama sonradan gelen Hristiyanlar yanlışlıkla "belki de şeriatın kendisi bir lanettir" sanmaya başladılar. Başka bir yerdeyse Kur'an-ı Kerim şöyle buyurur;

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۚ ... 4

Zahirde yaptığınız fedakârlıklar Allah'a ulaşmazlar. O'na ulaşan ise fedakârlığa sebep olan ihlâslarınızdır; onu doğuran Allah^{cc} sevgisidir.

İşte Hz. İsa'nın demek istediği de buydu.

Tüm peygamberlerin özelliklerini toplayan zat

Dediğimiz gibi Peygamber Efendimiz^{sav} tüm peygamberlerin özelliklerini zatında toplamıştı. Âdem'in^{as} kemalleri onda olduğu gibi Nuh'un^{as} kemalleri de ondaydı. İbrahim^{as} ve Musa^{as} ve İsa'nın özellikleri hepsi tek tek ondaydı ve bütün bunların yanı sıra başka kimsede olmayan halis Muhammedî özelliklere de sahipti. Yani zatı sadece var olanları toplamakla kalmayıp ilave özellikler de içeriyordu. Bu sebeple getirdiği din de tüm hak dinlerin bir araya gelmiş ve daha da süslenmiş şekliydi ve bu din varken artık başka dine tabi olmaya gerek kalmamıştır.

İslamiyet'in üstünlüğüne dair deliller

Her emirle birlikte hikmetinin de beyan edilmesi

Şimdi de İslamiyet'in getirdiği öğretinin üstün olduğunu bazı örneklerle açıklayacağım. İslamiyet'te emirler delilleriyle verilmişlerdir. Böylece kâmil tasavvufun temeli kitabın içinde atılmıştır. Yahudi ümmetinde olduğu gibi emirlerin felsefesini anlamak dış etkenlere bağlı bırakılmamıştır. Kur'an-ı Kerimden önce genellikle emirler delilsiz verilirlerdi. Deliller verilince de yüzeysel olurlardı. Örneğin "namaz kıl" denirdi ama "neden kıl" veya "faydası nedir; gayesi nedir" açıklanmazdı. Oysaki Kur'an-ı Kerim emirle beraber mantığını ve delilini de sunar. Uymanın faydalarını tek tek sayar. Böylece tasavvuf kendi içinde mevcuttur ve Yahudilerin Hz. İsa'ya ihtiyaç duyduğu gibi Kur'an-ı Kerim delili için başka peygamberlere muhtaç değildir⁵.

1 Bakara 254

2 Nahl (16) sûresi, ayet 103

3 Mâûn (107) sûresi, ayet 5-7

4 Hac (22) sûresi, ayet 38

5 Bu yanlış anlaşılabilir. Sonuçta İslamiyet de Vâdedilen Mesih'in gönderilmesine muhtaç oldu. Ama burada kastedilen farklıdır. Hazreti İsa geldiğinde Tevrat'ta olmayan

Orta yolu temsil eden öğreti

İkinci olarak Kur'an-ı Kerim orta yolu temsil etmektedir. Ne zaman ne lazım olursa bunda çözümü vardır. Bu Öğreti, durumuna göre esneyebilen öğretilerdir.

Allah ve kulun vesilesiz ilişkisi

Üçüncü olarak ruhban sınıfı tamamen kaldırılmıştır. Papazlar ve Hindu Panditlerin Allah ve kulun arasında vesile olması gerektiği fikri param parça edilmiştir. Musevi ve İsevi dönemlerde bu çok vurgulanırdı ama İslamiyet'te her mümin öne çıkıp namaz kıldırabilir; belli bir mollanın çağırılmasına gerek yoktur. Bu aslında çok büyük bir inkılâptı çünkü dünya binlerce senedir bu prangaların esiriydi. Kur'an-ı Kerim bunu bir çırpıda yok etti ve ibadette kimsenin vesile olmadığını açıkladı.

Hristiyanlar için bu düşünce o kadar radikaldir ki bazen kendilerini tutamayıp "siz bir papaz veya rahip olmadan nasıl ibadet ediyorsunuz?" diye sorarlardı.

İbadet yerlerinin genişletilmesi

Dördüncü olarak İslamiyet ibadet edilecek yerlerin tanımını sonsuz geliştirerek her tür sınırı kaldırmıştır. Artık ibadet yerlerinin amacı sadece nizamsaldır; ibadetin kendisiyle bir alakaları yoktur. Peygamber Efendimizden^{sav} önce Hindular sadece kendi tapınaklarında ve Hristiyanlar ise sadece kendi kiliselerinde ibadet ederlerdi. Ama Peygamber Efendimiz^{sav} gelince şöyle buyurdu;¹

Tüm yeryüzü benim için bir cami haline getirilmiştir.

Ondan önceki peygamberlerin hepsi belli başlı bir

جُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا

yerin ibadet için mahsus olması gerektiğini öğret-

mişlerdi ama Peygamber Efendimizin^{sav} gelişiyle bu mübarek bölgelerin sınırları kaldırıldı. Gerçek şudur ki daha önceki peygamberlerin getirdiği şeriat sınırlı olduğu için tayin edilen ibadet yerleri de sınırlıydı ama yeryüzünün her santimetre karesini kutsallaştırmak için gönderilen din gelince "artık her yer birer camidir; her yerde ibadet ederek her yeri pak hale getirin" emri de geldi.

Sözlü vahiy

Beşinci inkılâp şudur ki Peygamber Efendimize^{sav} indirilen vahyin hepsi muayyen kelimeler ve sözler şeklindeydi ve inen kelimelerin aynısını muhafaza etme emri de vardı. Ayrıca bunların Allah^{cc} tarafından korunacağına dair söz de verilmişti. Bu tartışma ve araştırmanın usullerini tamamen değiştirdi. Önce tartışmalar çıkınca hep "Bu acaba Allah'ın kastettiği şey midir yoksa sadece Musa'nın ifadesi mi" denirdi ama artık her noktasının ve her virgülünün Allah'a ait olduğu biliniyordu. Başından sonuna kadar hepsinin O'na ait olduğu biliniyordu.

Bir seferinde bir rüyamda birisi bana "Kur'an-ı Kerim'de neden bazı şeyler tekrar edilmiştir" diye sorunca bende "Hiç tekrar yoktur; bırakınız kelimelerde; harekelerde dahi tekrar yoktur. Bir yerdeki esrenin amacı başka yerin esresinden farklıdır. Yine bir yerdeki üstünün amacı başka yerin üstününden farklıdır" diye cevap verdim. İşte bu başka hiçbir semavi kitaba verilmeyen özelliiktir.

İlahi sıfatların eşi benzeri olmayan mükemmel açıklaması

Altıncı olarak İslamiyet'te İlahi sıfatlar tek tek en derine inene kadar ele alınıp açıklanmıştır. Bu detaya karşı Musevi öğretisi dahi sönük kalmıştır. Bir seferinde ikisini kıyaslarken her ikisinde neredeyse aynı sıfatlar bulmuştum ama bir şey vardır ki Tevrat'ta olmayıp Kur'an'da mevcuttur. Örneğin Kur'an-ı Kerim Rahman sıfatının nereden başlayıp nerede bittiğini ele alıp detaylı anlatmıştır. Rahim sıfatı için de aynı detaylar verilmiştir. Çeşitli sıfatların arasındaki koordinasyon ve uyum enine boyuna ele alınmıştır. Tevrat'taysa bu konulara genellikle dokunulmamıştır; çok az ışık tutulmuştur. Yani Kur'an-ı Kerim sıfatların birer bölüm ve bakanlık olma özelliğini öne çı-

deliller sunmak zorunda kaldı çünkü Tevrat delil açısından eksikti. Vâdedilen Mesih ise yine Kuran-ı Kerimden her şeyi çıkartıp gösterdi; tüm itirazları bu kısacık kitabın dışına çıkarmadan cevapladı. Yani gerçek anlamda dışarıdan hiçbir şey getirilmedi. Sadece yüzde yüz peygamber efendimizin itaatinde kendisini helak etmiş birisine ihtiyaç vardı. *

¹ Sahih Buhari

kartarak aralarındaki ilişki ve kapsam sınırlarını anlatmıştır. Tevrat bu bölümlerden bahsetmiştir ama çalışma kapsamlarını ve birbiriyle olan ilişkisi konusunu ele almamıştır. Bu sebepten dolayı sâlik Tevrat'tan o kadar faydalanamaz ve bu Kur'an-ı Kerim'in bariz bir üstünlüğüdür.

Kıyamet günü konusunun iyice açıklanması

Kur'an-ı Kerimin başka bir üstünlüğü de dünyevi hayattan sonraki hayatı hem felsefi hem ilmi açıdan ele alıp tartışmasıdır. Yahudi literatürü bu konudan tamamen yoksundu. Hatta birçoğu kıyamet gününün varlığını inkâr ediyordu; gerçek anlamda inananlar çok azdı. Kur'an-ı Kerim bu meseleyle yüzleşip bunu iyice açıklayan ilk kitaptır ve bu konuda bizi o kadar aydınlatmıştır ki ancak kasıtlı bir şekilde inkâr etmek isteyen inkâr edebilir yoksa mantiken kaçacak bir yol kalmamıştır.

Dini terminolojinin oluşturulması

Kur'an-ı Kerimin sekizinci üstünlüğü dini istilâhlar ve terminolojinin oluşturulmasıyla birlikte yepyeni bir kapı açmasıdır. Bu daha önce hiç yoktu. Eski kitapların uzun uzun cümlelerle anlattığı kavramlar için Kur'an-ı Kerim spesifik terimler ve istilâhlar sundu. Sonra kendisi bu terimleri öyle bir açıkladı ve anlattı ki şüpheye düşecek yer kalmadı. Örneğin Kur'an-ı Kerim "nebi¹" kelimesini kullanıyorsa tanımını da yapıyor. Bir nebinin ne zaman gönderildiğini; hangi amaçla gönderildiğini; sahtekâr olup olmadığını anlamak için gereken kriterlerini; Allah'ın^{cc} onlarla ne muamele yaptığını ve onların diğer insanlarla nasıl bir ilişkisi olduğunu kendisi beyan etmiştir. Bu o kadar önemli bir üstünlüktür ki İslamiyet'in düşmanları bile kabul etmek zorunda kalıyorlar.

Cemaatimizden ayrılan "peyghami" kısmıyla tartışmalarımız devam ederken ben önemli papazlara, Sih liderlere, Hindu Panditlere ve Yahudi âlimlere mektup yazıp semavi kitaplarında bir peygamberin nasıl tanımlandığını sordum. Bazıları tamamen susarken bazıları ise "doğrusu bizim kitaplarımızda bu

konu çok net değil" dediler. Büyük bir papaz bile aynen bu şekilde mektubumu cevaplamıştı.

Aynı şekilde meleklerin varlığı, onların nasıl bir vücut olduğu, ne iş yaptığı, hangi görevleri üstlendiği eski kitaplarda hiç yazmaz. İslamiyet ise bir taraftan bazı ruhani varlıklar için bu kelimeyi kullanırken diğer taraftan enine boyuna tartışıp şüphe bırakmayacak seviyeye getirmiştir. Her açıdan ıslık tutmuştur. Aynı şekilde Allah'ın zatı, İlâhi sıfatları, dua, kaza ve kader konuları, kıyamet, cennet ve cehennem kavramları, cennetteki hayat vs. gibi konuların tanımından başlayıp öyle rahatlatıcı ve sükûn verici açıklamalar getirmiştir ki her insan bu derin konuları zihninde diğer dünyevi ilimler gibi yerleştirebilir ve böylece insan nesli bu çok önemli konular hakkındaki düşünceleri dağılmasından korunmuştur. ²

Öğretinin her şeyi kapsamı

Kur'an-ı Kerimin dokuzuncu fazileti şudur ki; her ne kadar Musevi dönemde de Siyaset ve Medeniyet ve Ruhaniyet aynı dinde toplanmış olsa dahi Peygamber Efendimizin^{sav} döneminde bunun kapsamı genişletilmiştir. İbadetler ve ruhaniyetle ilgili ilave öğretilerin yanı sıra siyaset ve medeniyetle ilgili konularda ele alınmışlardır. Ahlak teorisi, iktisadiyat, eğitim, sosyal etkileşim ve kültürel konular dahi ele alınarak öğreti öyle kapsamlı hale getirilmiştir ki; dışında kalan bir şeyi bulmak mümkün değildir.

Dinin temelinin müşahade olduğu vurgulanmıştır

Kur'an-ı Kerimin onuncu fazileti şudur ki Allah'ın söylediğiyle yaptığını karşı karşıya getirerek müşahade temelli bir kıyaslamayı mümkün kılmıştır. Böylece din anlaşılmadan uygulanması gereken bir kavram olmaktan çıkıp doğrudan müşahade ve tecrübe edilebilir bir bilimsel platforma oturtulmuştur. Daha önce din kimsenin anlayamayacağı zor bir semavi konuydu. Sadece uygulanırdı. Ama artık Kur'an-ı Kerim "kâinat Allah'ın yaptığı bir şeydir; Kuran ise aynı zâtın söylediği bir şeydir. Hal böyleyken ikisi arasın-

² Bu konularla ilgili aynı yazarın çeşitli eserleri vardır. Hasti bari Taala, Malaiketullah, Kader, Rüyaların gerçeği, İlâhi irfan vs. gibi eserler herkes için faydalı olacaktır.

¹ Peygamber

da bir tezatin olmaması gerekir. Dolayısıyla nerede anlamakta bir zorluk çekerseniz bu ikisini yan yana getirip ilham almaya çalışın. Uyum içinde olan yorum doğru yorum olacaktır. İhtilafı bir durum görürseniz araştırmaya devam edin çünkü daha gerçeği tam olarak anlayamamışsınız demektir” diyordu. Bu yepyeni rüzgârla artık dinle bilim arasında süregelen savaşa son verildi. Bilim Allah’ın yaptığı bir şey idi; Kuran ise O’nun söylediği bir şey ve aynı zatın yaptığı ile söylediği çelişmez. Çelişki gördüğümüz an ya kelamını anlayamamışızdır ya da fiilini anlamaya çalışırken sendelemişizdir. Bu eksiklik giderilir giderilmez yüzde yüz uyum ortaya çıkacaktır. Bu inanılmaz inkılâp yüzünden din felsefi bir konu olmaktan çıkıp doğrudan müşahede meydanında yerini buldu.

Çeşitli kavimlerin birliği ve beraberliği için temel atılması

Kur’an-ı Kerim onbirinci olağanüstü fazileti şudur ki; şu veya bu kavim veya millet için değil tüm insanlık için gönderilmiştir. Dolayısıyla Peygamber Efendimize^{sav} hitap ederken Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur;

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢﴾ قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣﴾

Yani, Ey peygamber Biz seni tüm dünya için müjdeleyici ve korkutan bir peygamber olarak yolladık ve senin vasıtanla tüm dünyayı aynı nizam altında toplayacağız.

Hele bir bakın; bu eşi benzeri görülmemiş inkılâp ne kadar da yücedir. Daha önce tüm peygamberler sadece kendi kavimleri için yollanırdı; öğretileri o kavim için olurdu. Bu yüzdendir ki, Hindistan’da Hz. Krişna^{as} hükmederken İran’da Hz. Zerdüş^{as} hükme diyordu. Çin’deyse Konfüçyüs’ün devri devam ediyordu. Başka bölgelerde birisi Musevi ümmetin bir

parçasıyken diğeri İsevi ümmetin bir parçasıydı. Ama artık Allah tüm dünyayı tek bir sancak altında toplamak istiyordu. Peygamber Efendimiz^{sav} de bu özelliğini şöyle vurgulamıştır.

كَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً²

Daha önce peygamberler kendi kavimlerine gönderilirdi. Ben ise tüm dünya için gönderildim.

Bu yepyeni bir inkılâptı. Duyan herkes şaşkınlık içerisinde dinledi. Kâfirler tevhid öğretisine karşı nasıl şaşkına dönmüşlerse diğer dünyada bu tek millet kavramına karşı aynen öyle olmuştu. Bakınız; kâfirler tevhitle ilgili öğretiyi duyunca şöyle demişlerdi;

أَجْعَلِ إِلَهًا إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ ﴿٣﴾

Dünyada o kadar çok tanrı vardır. Bu şimdi hepsini toplayıp tek Tanrı mı yapmak istiyor? Ne kadar tuhaf bir şey! İranlıların Ahuraman veya Yazdan adlı Tanrısı vardır; Hristiyanların GOD adlı Tanrısı vardır, Hindu-ların Permeşver veya Om adlı Tanrısı vardır, Yahudilerin Yehovah adlı Tanrısı vardır ama bu şimdi tek bir Tanrıya tapalım diyor. Nasıl olacak bu iş? Hepsini dövüp birleştirip tek bir Tanrı haline mi getireceğiz. Bu ne kadar da mantıksızdır.

Sözün özü kâfirler bu iddiaya karşı şaşırıp kaldılar ve hayretlerini dile getirdiler. Ama bakın İslam Yazdan ve God ve Om ve Yehovah, hepsini Allah^{cc} ismi altında nasıl topladı. Bugün tüm dünya tevhit kavramının doğruluğunu teslim etmek zorunda kalmıştır. İşte tevhit kavramına karşı hissedilen şaşkınlık *Ve ma erselnake illa kaffetel lin nasi beşirav ve nezirav (Biz seni tüm dünya için bir peygamber olarak yolladık)* iddiasına karşı da hissedildi. Bu sebeple ayet şöyle devam ediyor. *Ve lakinne ekseran nasi la ya'lemun.* Yani doğrusu insanların çoğu bu ince noktayı anlamıyorlar.

² Sahih Buhari

3 Sâd (38) sûresi, ayet 6

1 Sebe (34) sûresi, ayet 29-31

Bana göre bu fikir Âdem^{as} zamanında "bizim gibi bir insan bize hükmedecektir" fikri kadar devrimseldi. Mekke'deki kâfirler de hayretler içerisinde "Ne kadar ilginçtir; Mekke'de doğdu ama İran'ın peygamberi de benim diyor. Çin'in peygamberi de benim diyor. Batı için de ben gönderildim diyor; nitekim doğu için de". Bu konudaki şaşkınlıklarını ifade etmek için şöyle dediler. *Meta hazel va'dü in küntüm sadikiyn* (Eğer tüm dünyanın tek bir sancak altında toplanacağı iddiasında haklıysan; söyle bu kıyamet ne zaman kopacaktır?) Cevabı şu şekildeydi. *Kul leküm miadü yevm* (onlara de ki Secde suresinde anlatılan "yevm" kadar yakındır.) Ve o da şudur;

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿١﴾

Yani, Allah önce İslamiyet'in emrinin kök salmasını sağlayacaktır. Sonra bu emir bin senelik bir zaman dilimi içerisinde yavaş yavaş göklere kaldırılacaktır.

Bu ayet İslamiyet'in ilk dönemi ve ardından gelen bin senelik karanlık dönemden bahsetmektedir. Karanlık dönemin süresi bellidir (bin sene) ama emirlerinin kök saldığı aydın dönemin süresi belli değildir. Bu süre hakkındaysa Peygamber Efendimizin^{sav} bir hadisinden bilgi alabiliriz; Şöyle buyurdu;

خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الْفَيْجُ الْأَعْوَجُ²

En iyi yüzyıl benim yüzyılımdır. Sonra ondan sonraki ve sonra ondan sonraki. Ondan sonraysa karanlıktır.

Tedbir-i-Emr'in süresi

Bu hadis gösteriyor ki emrin anlatılması ve kök salması 300 senede gerçekleşecektir ama ardından bin senelik bir karanlık dönem başlayacaktır. Bu da bittince yine İslamiyet iddia ettiği gibi tüm dinleri mağlup edecektir. Dediğim gibi burada *Kul leküm miadü yevm* diyerek bu büyük günün bin senelik bir karanlığın ardından yaşanacağı söylenmiştir. O gün İsla-

miyet tüm kavimleri içine alacaktır çünkü o İslamiyet'in tanıtılmasının en önemli dönemi olacaktır. Bu nihai fetihle ilgili başka yerdeyse şöyle buyurur;

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ... 3

O'dur dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet kanunu ve hak dini ile gönderen

Sözün özü *miadü yevm* den kastedilen Vâdedilen Mesih'in gönderilmesinden önceki bin senelik karanlıktır. İslamiyet'in yeniden ihya edilmesi işte bu "yevm" den sonra mukadderdi.

İnkılab-ı Hakiki; S:81-103; İstanbul;2009

1 Secde (32) sûresi, ayet 6

² Sahih Buhari

3 Saff (61) sûresi, ayet 10

Gayri Müslimlerin İfadeleriyle Hz. Resulüllah^{sav}

Gayri Müslimlere ait olan bu yazılar, Müslüman Ahmediye Cemaatinin 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed'in^{atba} 5 Ekim 2012 tarihli Cuma hutbesinden alınmıştır.¹

Bir İslam düşmanı olan Spanhemius şöyle der:

"Muhammed^(sav) kâmil manada fitrî becerilerle donatılmıştı. Fiziği son derece güzel, zeki, basiretli akla sahip, güzel tavırlı, fakirlerin yardımcısı, herkesin karşısında tevazu sahibi, düşmanları karşısında sebatlı ve cesur, bunların hepsinden öte Allah'ın^{cc} ismini büyük saygıyla anan birisiydi. Yalan yere yemin eden, zinakar, zalim, iftira edip töhmet altında bırakan, müsrif, tamahkâr ve yalancı şahitlik yapanlara ileri derecede muhalif idi. Yumuşak huylu, sadaka veren, Allah^{cc} yolunda hayır yapan merhamet ve kerem sahibi, çok şükreden, anne-baba ve büyüklere saygıyı telkin eden ve Allah'ın^{cc} hamdiyle son derece meşgul olan birisiydi." (The Qoran By Ghorge Sale, Gent, Fifth Edition, Philadelphia; J.B. Libbincott & Co 1860, Sayfa IV-IV)

Stanley Lane-Poole şöyle der:

"Hz. Muhammed anavatanı olan Mekke'ye Fatih olarak girdiğinde, Mekkelilerin onun can düşmanı ve kanına susamış olmalarına rağmen o onların hepsini affetti. Bu öyle bir fetih ve şehre giriş idi ki benzeri bütün insanlık tarihinde bulunmaz." (The Speeches and Tablets of the Prophet Mohammad by Stanley Lane-poole, Macmillan and Co. 1882, page xlv-xlvii)

Profesor H.G.Wells şöyle der:

"İslam Peygamberinin doğruluğunun en büyük delili onu en iyi tanıyanların hepsinin ona iman etmesidir...Hz. Muhammed kesinlikle yalancı bir iddiacı değildi... İslam'da çok güzelliklerin

bulunduğu ve azametli sıfatların varlığı inkar edilemez bir hakikattir... İslam Peygamberi, zulüm ve barbarlıktan arınmış bir toplumun temelini attı." (The Outline of History by H.G.Wells, part II)

De Lacy O'Leary şöyle yazar:

"Tarih yazarlarının beyan ettiği, "Şiddeti seven Müslümanlar dünyayı fethetmişler ve mağlup ettikleri milletlere kılıç ucuyla İslam'ı kabul ettirmişler," şeklindeki hikayelerin gerçeklerden uzak ve tuhaf olduğunu tarih bize açıkça göstermektedir." (Islam at the Cross Roads by De Lacy O'Leary, London 1923 p.8)

Hinduların lideri Mahatma Gandhi şöyle yazar:

"Ben, hiçbir ihtilaf olmaksızın yüzbinlerce insana hüküm süren insanın hayatıyla ilgili herşeyi bilmek istiyordum. Onun hayatını inceledikten sonra o devirde İslam'ın, insanların gönlünde kılıçla yerleşmediğine olan inanışım daha da güçlendi. Tersine o peygamberin sade hayatı, kendini işine vermesi, büyük inceliklerle sözlerini yerine getirmesi, dostlar ve tabi olanlarla çok samimi olması, cesaretli ve korkusuz olması, Allah'a^{cc} ve misyonuna tam manasıyla güvenmesi, işte onun bu vasıfları her zorluğun üstesinden gelmesini sağladı ve o, herkesle omuz omuza yürüdü. Bu peygamberin sireti hakkında yazılan ikinci cildi de tamamıyla okuduğumda, kitap bittiği için üzerime bir hüznün çöktü." (Mahatma Gandhi, Statement published in "Young India", 1924)

General Sir John Bagot Glubb şöyle yazar:

"Okuyucu, yazdığım bu kitabın sonunda her ne görüşe sahip olursa olsun, Muhammed'in^{sav} manevi tecrübelerinin, eski ve yeni Ahit'in kıssaları ve Hristiyan kutsalların manevi tecrübeleriyle hayret verici şekilde benzediğini inkâr edemez. Aynen bunun gibi Hindular ve diğer dinlere mensup olanların sayısızca rüya ve keşifleriyle de benzerlik arzetmesi mümkündür. Ayrıca genellikle bu tür

¹ Bkz. Alfazl International, 26 Ekim 2012- 1 Kasım 2012

tecrübeler mukaddes ve faziletli bir hayatın başlangıcının göstergesidir. Bu tür olaylara nefsanî kandırmaca denmesi uygun bir açıklama değildir, çünkü bunlar birçok insanda müşterektir. Aralarında binlerce sene ve binlerce kilometre mesafe olmasına rağmen ve bu insanların birbirinden habersiz olmalarına rağmen, bu olaylar olağanüstü bir şekilde hepsinde aynı şekilde görülmektedir. Bütün bu insanların hayrete düşürecek kadar birbirine benzer rüya ve keşifleri kendiliklerinden uydurmaları aklen mümkün değildir. Özellikle bu insanların birbirinin varlığından tamamıyla habersiz olduğu durumda.”

Bu yazar, sözünün devamında Habeşistan’a hicret edenler hakkında şöyle der:

“Bu listeden anlaşılan, İslam’ı kabul edenlerin hemen hemen hepsinin bu (göçe) katıldığıdır. Allah’ın^{cc} peygamberi ise şiddete başvuran Mekkeliler arasında kesinlikle sayıca çok az olan müritleriyle beraber kalmıştır. Bu durum onun ahlaki cesaret ve sağlam imanının en yüksek derecede olduğunu gösterir.” (Life and Times of Muhammad)

John William Draper şöyle yazar:

“Jüstinien’in ölümünden dört sene sonra 569’da Mekke’de bir insan dünyaya geldi. O, insanoğlu üzerinde bütün önemli insanların bıraktığı etkiden daha fazla etki bıraktı. Onun ismi Muhammed’dir. Avrupalılar onun yalancı olduğunu iddia ederler... Ancak Muhammed’in^{sav} içinde öylesine güzellikler vardı ki onlar birçok milletin kaderini karara bağladı. O tebliğ eden bir er idi. Onun minberi fesahat ile dopdoluydu. Cepheye çıktığında cesurdu. Onun dini sadece Allah’ın^{cc} tek oluşu idi... Bu doğruluğu anlatmak için o, nazari tartışmaları seçeceği yerde müritlerine temizlik, namaz ve oruç gibi şeyler öğreterek onların sosyal durumunu fiilen iyileştirdi. O, sadakayı ve Allah^{cc} yolunda hayır işlemeyi diğer bütün işlere tercih etti.” (History of the intellectual Development of Europe by John William Draper M.D., LL.D., New York: Harper and

Brothers, Publishers, Fraklin Square 1863, page 244)

İslamiyetle ilgili olumsuz tavırlarıyla bilinen meşhur Doğubilimci William Montgomery Watt, şöyle der:

“Muhammed^{sav} ve İslam’ın ilk tarihini inceledikçe insan, onun başarılarının genişliğini görünce hayrete düşer. O devrin şartları ona, çok az insanın sahip olduğu imkânlar sağladı. Diyebiliriz ki o, o devir için en uygun kişiydi. Eğer onda basiret, hükmetmek için intizamla ilgili beceriler, Allah’a^{cc} tevekkül ve Allah’ın^{cc} onu gönderdiğine dair kesin iman olmasaydı, insanlık tarihi önemli bir çağın kaleme alınmasından mahrum kalırdı. Muhammed’in^{sav} sireti ile ilgili bu kitabın, şanı yüce bir âdemoğlunu anlamak ve onun değerini bilmek konusunda yardımcı olacağını umuyorum.” (William Montgomery Watt, Muhammad at Madinah, Oxford at the Clarendon Press 1956, pp. 335)

Diğer bir meşhur Hristiyan tarihçi Reginald Bosworth Smith şöyle der:

“Din ve devlet önderi ve valisi açısından Papa ve Kayserin kişilikleri Muhammed’in^{sav} şahsında toplanmıştı. O, papa idi ama gösterişten arınmıştı. O, Kayserdi ama Kayserin haşmetinden çok uzaktı. Eğer bir kimse düzenli ordu, saray ve vergi olmaksızın sadece Allah’ın^{cc} adıyla dünyada barış ve düzen kurduğunu söyleme hakkına sahipse o birtek Muhammed’dir^{sav}. O, bu şartlar ve ortamlar elinde olmadığı halde bütün güçlere sahipti.”

“Onu ilk kabul edenler onu en iyi tanıyan kimse-lerdi. Mesela zevcesi, kölesi, amcaoğlu ve eski bir dostu ki onun hakkında Muhammed^{sav} “o İslam’a giren ve sırtını çevirmeyen ve endişe etmeyen tek insandı” demişti. Diğer peygamberler gibi Muhammed^{sav} basit şanslara sahip değildi. Onun azametini inkâr edenler sadece onun kişiliği hakkında doğru bilgiye sahip olmayanlardı.”

“Hz. Muhammed’in^{sav} hedefinin doğruluğuna inandığı ve iyilikte en derin imana sahip olduğu için yaptıklarını, bu derin imana sahip olmayan

başka hiç kimse yapamaz. Onun hayatındaki her olay, inandıklarına ve görüşlerine yavaş yavaş eziyetlere katlanarak ulaşan, gerçekçi ve coşkulu birisi olduğunu ispatlar.”

“Arabistan’ın bir devrime ihtiyacı vardı denmesi başka bir ifadeyle yeni bir peygamberin zuhur zamanı gelmişti demektir. Eğer bu doğruysa o zaman neden Muhammed^{sav} o (beklenen) peygamber olmasın? Bu konu hakkında çağımızın yazarı Springer, Muhammed’in^{sav} zuhurundan senelerce önce bir peygamberin zuhurunun beklendiğini ve bu konu hakkında gaybî haber bulunduğunu ispatlamıştır.”

“Beni hayrete düşüren şey Muhammed’in farklı şartlarda ne denli değişip değişmediği değildir. Tersine beni hayrete düşüren onun kişiliğinin hemen hemen hiç değişmemesidir. Sahrada keçileri götüğü günlerde, Şam’a tüccar olarak gittiğinde, Hira mağarasındaki halvet günlerindeki azınlık bir cemaatin muslihi iken, Medine’deki sürgün günlerinde, tanınmış bir fatih olarak Yunanlı ve İranlı padişahlarla eşit mertebede olduğu günlerde, biz onun kişiliğinde hiç sarsılmayan bir sebat müşahede edebiliriz.”

(Muhammed and Muhammedanism by R. Bosworth Smith, Smith Elder and Co. 1876, page 127)

Washington Irving kitabında şöyle yazar:

“Savaş meydanındaki zaferleri onu kibre, kendini beğenmişliğe veya herhangi bir sunî şan ve şevkete sürüklemedi. Eğer bu fetihlerin nedeni kişisel ihtiraslar olsaydı mutlaka bunlar meydana gelirdi. En zor günlerindeki adet ve alışkanlıklarındaki sadeliğini, gücün zirvesinde iken bile korudu. O kral iken bile, odasına giren kimse gereksiz saygı gösterdiğinde bundan hoşlanmazdı.” (The Life of Mahomet by Washington Irving, Leipzig Bernhard Touchritz 1850, pp.272-273)

Peygamber Efendimizin muhalifi doğubilimci Sir William Muir şöyle der:

“Her işini tamamlardı. Herhangi bir işi ele aldığında onu bitirmeden bırakmazdı. Sosyal ilişkilerinde de aynı alışkanlığı gösterirdi. Birisi ile konuşurken yarı dönmez, tersine yüzünü ve vücudunu konuştuğu kişiye tam olarak döndürürdü. Birisi ile tokalaşırken elini ilk geri çeken kendisi olmazdı. Tanımadığı birisiyle konuşurken konuşmasını kesmez ve sonuna kadar onu dinlerdi. Onun hayatında aileden gelen sadeliği hâkimdi. Her işini kendisi yapması onun alışkanlığıydı. Muhtaca sadaka verirken kendi eliyle verirdi. Ev işlerinde eşlerine yardımcı olurdu.”

“Nehrin suyunun kenarlara ulaştığı gibi herkes ona ulaşabilirdi. Dışarıdan gelen heyetleri saygı ve hürmetle karşılardı. Bu heyetlerin gelişi ve diğer devlet işleriyle ilgili tarihin bize ispatladığı Muhammed’in^(sav) yetenekli bir hükümdarda bulunması gereken bütün vasıflara sahip olduğudur. En hayret uyandıran şey, okuryazarlığının olmamasıdır.”

“Onun önemli vasıflarından biri güzel ahlaklı olmasıydı. En sıradan müridinin ihtiyaçlarını dahi gözetmesi onun en önemli vasıf ve ahlakı idi. Hayâ, şefkat, sabır, cömertlik ve tevazu, onun göze çarpan ahlaklarıdır. Bu vasıflardan dolayı o, etrafında bulunan herkesi kendine âşık ederdi. Eğer bir muhtacın feryadını yerine getiremez idiyse sessiz kalmayı tercih ederdi, reddetmekten hoşlanmazdı. Davet ne kadar sıradan olsa da reddetliği hiç görülmemiştir. Kendisine verilen hediye ne kadar ufak olursa olsun hiçbir zaman reddetmedi. Onun hoş vasıflarından bir tanesi meclisinde bulunan herkesin en değerli misafir olduğunu hissetmesiydi. O, birisini başarısından dolayı mutlu gördüğünde sıcakkanlılıkla onunla tokalaşır ve kucaklaşırdı. Mahrum ve sıkıntıda olan fertlere karşı çok yumuşak davranırdı ve üzüntülerine ortak olurdu. Çocuklara çok şefkatli davranırdı. Yolda oynayan çocuklara selam vermekten hiç çekinmezdi. Kıtık zamanında dahi insanları sofrası-

na ortak ederdi ve herkesin kolaylığı için daima çaba gösterirdi. Yumuşak ve şefkatli olması onun bütün vasıfları arasında en göze çarpanıdır. Muhammed^(sav) vefalı bir dosttu. O, Ebubekir'i bir kardeşten daha fazla sevdi. Ali'ye baba şefkati gösterdi. Azad ettiği kölesi Zeyd, bu şefkatli nebiye o kadar bağlıydı ki babası ile gitmek yerine Mekke'de kalmayı tercih etti. Zeyd onun yakasını tutup "Ben seni terk etmeyeceğim. Benim anam ve babam sensin" dedi. Zeyd'in vefatına dek bu dostluk devam etti. Daha sonra Zeyd'in oğlu Usame'ye de babasından dolayı her zaman çok şefkatli davrandı. Osman ile Ömer'in de onunla özel bir bağı vardı. Hudeybiye'de Biat-ı Rıdvan alırken, muhasara edilmiş damadının müdafaası için can dahi verme sözünü alması, onun vefalı dostluğunun bir örneğidir. Muhammed'in^(sav) hiç sarsılmayan sevgisini gösteren başka birçok hadiseler vardır. Hiçbir durumda bu sevgi yersiz değildi. Tersine her olay aynı sıcakkanlı sevgisinin bir tezahürüdür."

"O, gücün zirvesinde iken insaflı ve itidalli davrandı. İddialarını gönül rızasıyla kabul eden düşmanlarına karşı da yumuşak tutumu aynıydı. Mekkelilerin uzun ve başkaldıran eziyetleri neticesinde Mekke Fatihinin öfkelenip ateş ve kan kurturması gerekiyordu. Ancak Muhammed^(sav) birkaç suçlu haricinde herkesi affetti ve geçmişteki acı hatıralarını birdenbire unuttu. Onların her türlü istihza, küstahlık, zulüm ve eziyetlerine rağmen o, en çetin muhalife karşı bile ihsanda bulundu. Medine'de (münafık) Abdullah ve onun diğer arkadaşları senelerdir onun hedeflerine engel olmakta ve hâkimiyetine karşı başkaldırmaktaydılar. Onları affetmesi ve aynen bunun gibi kendisine teslim olan kabilelere karşı gösterdiği yumuşaklık aydın bir örnektir. Bundan önce zaferlerine karşı şiddetle muhalefet edenlere de yumuşak davrandı."

"Ona ilk iman edenler, hatta yakın dostları ve aile fertleri en yüksek karaktere sahiptiler. Onlar onun özel hayatını çok iyi biliyorlardı. Onlar, genel ola-

rak bir münafık ve sahtekârın evdeki davranışlarıyla dışarıdaki tutumu arasında gösterdiği eksiklikleri onun karakterinde görmediler. İşte bu, Muhammed'in^(sav) doğruluğunu teyit eden bir alamet idi." (The Life of Mahomet by William Muir, Vol. IV, London: Smith, Elder and Co., 65 Cornhill, 1861, pp.510-13)

Sir Thomas Carlyle Peygamber Efendimiz'in ümmî oluşundan bahsederken şöyle der:

"Unutmamamız gereken başka bir konu, onun hiçbir okul eğitimi görmemiş olmasıdır. Bizim okul öğretimi dediğimiz gibi bir eğitimi yoktu. Yazı yazmak Araplarda tamamıyla yeni bir şeydi. Muhammed^(sav) hiçbir zaman yazamadı şeklindeki görüşün doğru olduğu görülmektedir. Onun bütün eğitimi sahradaki yaşam ve tecrübelerden oluşmaktadır. Sınırı olmayan bu kâinata ve karanlıklar içindeki bölgesinde maddi gözleri ve düşünceleriyle o ne elde edebilirdi? Daha da hayret verici olan orada kitapların bulunmamasıdır. Arabistan'ın karanlık dolu çölünde kulaktan duyma bilgiler ve şahsi müşahedeler haricinde o, hiçbir bilgiye sahip değildi. Ondan önce Arabistan'da veya Arabistan dışında mevcut olan hikmetli sözlerle ulaşma şansı olmadığından, onlar onun için yok hükmündeydiler. Böyle bilginler ve âlimlerden hiç birisi bu büyük insanla yüzyüze konuşmamıştı. O, bu çölde yapayalnızdı ve böylece fıtratı ve kendi düşüncelerinin merkezi etrafında büyüdü." (Six Lectures by Thomas Carlyle, Edition 1846, Lecture 2 page 47)

Aynı yazar Peygamber Efendimiz'in evliliği ve aile yaşantısından bahsederken şöyle der:

"O nasıl Hatice'nin yoldaşı oldu; O nasıl zengin bir dulun ticarî işlerinin yöneticisi oldu ve yolculuk yapıp Suriye'deki sergilere iştirak etti; O bunların hepsini nasıl başarabildi? Herkesin çok iyi bildiği gibi o, bunların hepsini ileri derecedeki vefa ve maharet ile yaptı. Hatice'nin kalbinde ona karşı saygı ve şükran duyguları nasıl meydana geldi? Her ikisinin evlenme hikâyesi Arap yazarların yaz-

dığı gibi çok güzel ve anlaşılırdır. Muhammed^(sav) yirmibeş yaşındaydı ve Hatice kırk yaşındaydı... Anlaşılan o, bu ihsan eden bayan ile sevgi dolu, huzur dolu, güzel bir hayat yaşadı. O, Hatice'yi gerçekten seviyordu ve sadece ona aitti. O, hayatının bu devrini hiç kimsenin itiraz edemeyeceği şekilde geçirdi. Bu hakikat, ona yalancı peygamber denmesine engeldir. Bu devir, onun gençlik devresinin geçip gittiği çok sade ve huzur dolu bir devirdi." (Six Lectures by Thomas Carlyle, Edition 1846, Lecture 2 page 48)

"Bizim (Hıristiyanlar) arasında Muhammed^(sav) do-landırıcı, kurnaz ve yalancı peygamberlik iddiasında bulunan kimseydi ve dini delilik ve boş hayallerin yığınıydı diye meşhurdur. Artık bunların hepsinin yanlışlığı gitgide aşikâr olmaktadır... Mu- taassıp Hıristiyanların onun hakkında uydurduğu yalanlar ve suçlamalar artık yüzümüzün kızarmasına neden olmaktadır ve onun dilinden çıkan sözler bin iki yüz seneden beri yüz seksen milyon insan için hidayet hükmündedir. Şu an Muhammed'e^(sav) bağlı olan insanlar kadar bu çağda hiç kimsenin kelimasına insanlar güvenmemektedir. Bence, yalancı bir insan bu dini yaydı şeklindeki görüşten daha kötü ve haktan uzak başka bir düşünce yoktur." (Six Lectures on Heroes, Hero- Worship and the Heroic in History by Thomas Carlyle)

Fransız bir Filozof olan Lamartine History of Turkey adlı kitabında şöyle yazar:

"Eğer bir insanın kabiliyetini öğrenmek için, "onun hedefi ne kadar büyüktür, elindeki imkânlar ne denli sınırlıdır ve elde ettiği sonuçlar ne denli azimüşşandır," şeklinde üç ölçü kararlaştırılırsa, o zaman bugün kim Muhammed^(sav) ile boy ölçüşebilir? Dünyada meşhur olan kimseler sadece birkaç orduyu, yasaları ve saltanatı yenilgiye uğrattı. Onlar sadece dünyevi iktidarlarını kurdular. Ve onlardan da bazı güçler gözlerinin önünde parparça olup yok oldular. Ancak Muhammed^(sav) sadece dünyevî orduları, kanunları, iktidarları, farklı kavimler ve nesilleri birleştirmekle kalmayıp,

dünyanın toplam nüfusunun üçte birini birleştirdi. Ayrıca o, kurban kesilen yerleri, ilahları, dinleri, inanışları, fikirleri ve ruhları tecdid etti. Muhammed'in^(sav) temeli bir kitap üzerindeydi ki onun her kelimesi yasalaştı. O, her dile ve nesile manevi bir kişilik kazandırdı."

"Muhammed^(sav) bir filozof, hatip, peygamber, kanun koyucu, savaşçı, fikirleri fetheden, aklî öğreti-leri tecdid eden, onlarca zahiri saltanat ve bir ruhanî saltanatı kuran kimseydi. İnsan azametinin ölçüsü olarak her neyi alırsak alalım, acaba dünyaya Muhammed'den daha büyük kim geldi?" (History of Turkey by A. De Lamartine, New York D. Appleton and Company, 346 & 348 Broadway, 1855. vol.1 pp.154-155)

John Devenport şöyle der:

"Hakir ve rezil putperestliğin karşısında vatandaşları arasında gerçek Tanrı'nın ibadetini yerleştire- rek daimi ve kalıcı olan büyük ıslahlar yapan bir kişinin yalancı peygamber olmasını akıl kabul edebilir mi? Acaba biz bu faal ve coşku dolu ıslah ediciye sahtekâr diyebilir miyiz? Ve onun bütün yaptıklarının kandırmacaya dayalı olduğunu söyleyebilir miyiz? Kesinlikle öyle diyemeyiz. Samimi iyi niyet ve iman olmaksızın başka herhangi bir sebepten dolayı, vahyin başlangıcından ölünceye dek böyle bir sebat gösteremezdi. Her an onun yanında duran ve onunla ilişkisi olan insanlar, onun samimiyetinden hiçbir zaman şüphe etmediler."

"Eğer Müslüman mücahitler ve Türklerin yerinde, Batılı şehzadeler Asya'nın hâkimleri olsaydı, Müslümanların Hıristiyanlara karşı gösterdiği dinî hoşgörüyü asla göstermezlerdi. Bunu kâmil doğrulukla ve kesin olarak söyleyebiliriz. Çünkü Hıristiyanlık, dinî ihtilafları olan kendi dindaşlarını dahi ileri derecede taassup ve zulüm ile şiddete maruz bıraktı."

"Şüphesiz bütün adaletli insanlar ve fatihler arasından hiç kimsenin hayatı Muhammed'in^(sav) hayatı kadar açık ve doğru değildir." (An Apology

for Mohammed and the Koran by John Devenport, page 82, Chapter: The Koran, printed by J.Davy and Sons, London, 1882)

Michael H. Hart şöyle der:

"Dünyayı en fazla etkileyen insanlar arasından Muhammed'in^(sav) ismini birinci olarak seçmem, bazı okuyucuları şaşırtabilir ve bazılarında soru işareti uyandırabilir. Ancak, tarihte hem dinî hem dünyevî bakımdan ileri derecede başarılı olan bir tek o idi. İnsanlık tarihinde Muhammed'in^(sav) ne denli etkileyici olduğu nasıl anlaşılabilir diye bir soru akla gelebilir. Diğer dinler gibi İslam da takipçilerinin üzerinde derin bir etki bırakmıştır.

Bundan dolayı bu Kitap'ta büyük dinlerin kurucularına önemli yer verilmiştir."

"Bir tahmine göre dünyada Hristiyanların sayısı Müslümanlarınkinin iki mislidir. Bu açıdan Muhammed'e^(sav) İsa'dan önce yer vermem sizi şaşırtabilir. Ama benim kararımın arkasında iki neden yatmaktadır. Birinci nedene gelince, Muhammed'in^(sav) İslam'ın yayılışındaki rolü, İsa'nın Hristiyanlığın yayılışındaki rolünden çok daha fazla ve önemlidir. Hristiyanlığın manevî ve ahlakî hayat kaidelerinin sebebi İsa'dır. Ancak Hristiyanlığın yayılışında temel rolü St. Paul oynamıştır. Hristiyanlığı bugünkü şekle getiren ve Yeni Ahit'in büyük bir kısmını kaleme alan St. Paul'dür."

"Bunun tersine İslam dini ve onun içerdiği bütün ahlakî ve dinî kaidelerin mimarı Muhammed'dir^(sav). Bu yeni dine şekil veren bizzat kendisiydi. İslam öğretisinin yayılışı için temel rol oynayan da odur. Ayrıca Muhammed'in basiretini içeren, Müslümanların kutsal kitabını kaleme alan da kendisiydi."

"O, bu kitabın Allah^{cc} tarafından vahyedildiğini söylemektedir. Kuran'ın büyük bir kısmı onun hayatında yazılıp muhafaza edildi. Ve vefatından az bir zaman sonra kitap halinde bir araya getirilerek korundu. Bundan dolayı Kuran, Muhammed'in öğretilerini ve düşüncelerini gerçekten aksettirmektedir. Bazılarına göre bu, onun kelimeleridir.

Bunun tersine İsa'nın talimatının bu şekilde toplandığı bir kitap yoktur. Müslümanların nezdinde Kuran'ın önemi, Hristiyanlarda Kutsal Kitabın önemi gibidir. Bundan dolayı Kuran vasıtasıyla Muhammed^(sav) insanları hakkıyla etkiledi. Galip düşünceye göre Muhammed'in^(sav) İslam üzerindeki etkisi, İsa ve St. Paul'un birlikte Hristiyanlık üzerinde bıraktığı etkiden daha fazladır."

"Muhammed^(sav) bir taraftan dinin başı idi ve diğer taraftan dünyevî hükümetin başı idi. Ancak İsa bu makama sahip olmadı." (The 100 A Ranking of the most Influential Persons in History by Michael H. Hart)

Karen Armstrong adlı Bayan şöyle yazar:

"Muhammed^(sav) öz tevhide dayalı maneviyatı kurmak için mücadelesine fiilen sıfırdan başlamak zorunda kaldı. O, misyonuna başladığında hiç kimsenin ona çalışma fırsatı vermesine imkân yoktu. Araplar tevhid için hiçbir şekilde hazır değildi. Onlar henüz bu denli ileri derecedeki tevhid nazariyesine ehil değildiler. Bu denli şiddete dayalı korkunç toplumda tevhid görüşünü tanıtmak ileri derecede tehlikeli olabilirdi ve bu toplumda Muhammed^(sav) canını kurtarsaydı çok şanslı olurdu. Aslında onun canı genellikle tehlikede idi ve onun sağ kalması hemen hemen bir mucize idi. Buna rağmen Muhammed^(sav) zafere ulaştı. Kendi sağlığında, şiddete dayalı eski kabile geleneklerinin kökünü kazıdı ve Arap toplumunda dinsizlik gibi bir sorun kalmadı. Şimdi Araplar tarihin yeni bir devrine girmeye hazır idiler."

"Dini tartışmaları yasaklayan İslam değil, Batı idi. Haçlı savaşları zamanında Avrupa'nın, diğer görüşleri bastırmak için deliye döndüğü anlaşılmaktadır. Hristiyanların muhaliflerine verdiği cezaların hiçbir örneğine din tarihinde rastlanılmamaktadır. Görüş ayrılığından dolayı Protestanların Katoliklere ve Katoliklerin Protestanlara zulümlerinin temeli, muğlâk dini inanışlara dayanmaktaydı... Hristiyanlık, İlahlık hakkındaki insanî düşüncelerini kabul edilemez sınırlara götürür, hatta onu şirk

haline döndürür. Hristiyanlığın bu dinsiz inanışlarının, Yahudilik ve İslam'la hiçbir ilgisi yoktur. "(Muhammad - A Biography of the Prophet by Karen Armstrong, Page 53,54)

Annie Besant adlı bayan bir yazar şöyle der:

"Herkim Arab'ın Yüce Peygamberinin hayatını ve karakterini incelediyse, onun öğretisinden haberdar ise ve onun hayatını nasıl geçirdiğini biliyorsa, böyle birisinin Allah'ın^{cc} peygamberlerinden bu Yüce Peygambere saygı göstermemesi imkânsızdır. Benim söylediklerimden belki birçok kişi haberdardır. Ancak ben her ne zaman bunları okursam bu Arap Üstad'a karşı bende yeni saygı hisleri uyanır ve onun övgüsünün yeni bir rengi belirir." (The Life and Teachings of Muhammad, Madras, 1932, p.4)

Ruth Cranston adlı bayan yazar şöyle der:

"Muhammed^(sav) hiçbir zaman savaş veya kan akıtmayı başlatmadı. Onun savaşlarından her biri nefsi müdafaa içindi. O, kendi varlığını korumak için savaştı ve bunu yaparken o devirde revaçta olan silahlar ve yöntemleri kullandı. Kesin olarak söylenebilir ki, geçenlerde yüz yirmi bin insanı bir tek bomba ile öldüren yüz kırk milyon Hristiyan arasından hiçbir kavim böyle bir öndere şüphe ile bakamaz. O, bütün savaşlarda, en kötü durumlara rağmen sadece beş yüz veya altı yüz ferdi öldürdü. Yedinci asırdaki karanlık devirde insanların birbirinin kanına susamış olduğu bir zamanda, Arap Peygamberinin eliyle olan ölümleri, bugün aydın yirminci asırdaki ölümlerle mukayese etmek ahmaklıktan öte bir şey değildir. Hristiyanların engizisyon mahkemelerinin cinayetleri ve Haçlı savaşları döneminden bahsetmemize ihtiyaç bile yoktur. Devrin Hristiyan savaşçılarının bizzat kayda geçirdiğine göre onlar, dinsizlerin paramparça edilmiş cesetleri arasında ayak bileklerine kadar kanlar içerisinde dolaşıyorlardı." (World Faith by Ruth Cranston, Haper and Row Publishers, New York, 1949, page 155)

Godfrey Higgins şöyle der:

"Hristiyan papazlar Muhammed'in^(sav) dininin taassup ve hoşgörüsüzlüğünü ileri sürerek küfür ederler. Genel olarak, bu propagandadan başka hiçbir şey duyulmamaktadır. Bu tuhaf bir güvence ve münafıklıktır. İspanya'dan Hristiyanlığı kabul etmiş olan Müslümanları, samimi Hristiyan değilmiş diye kovan kimdi? Buna karşın Müslümanlar, Yunanistan'da ne güzel ve farklı örnek sergiledi. Onlar asırlarca Hristiyanların dininin, papazlarının, hahamlarının, rahiplerinin ve kiliselerinin, vakıf arazileriyle beraber barış içinde yaşamalarına izin verdiler."

"İslam Halifeleri döneminde, Engizisyon mahkemeleri gibi çirkin bir şeyin yarısından azına bile rastlanılmamaktadır. Bir kere dahi din ihtilafı yüzünden hiç kimse yakılmamış veya sadece İslam'ı kabul etmiyor diye hiç kimse ölüm cezasına çarptırılmamıştır." (As Cited in Apology for Mohammed by Godfrey Higgins, Lahore, page 123-124)

Edward Gibbon şöyle yazar:

"Bizi hayrete düşüren, Muhammed'in^(sav) dininin tebliği değil, onun devam etmesidir. On iki asrın devriminden sonra bile, Muhammed'in^(sav) Mekke ve Medine'de bıraktığı öz ve mükemmel izlerini, Hindistanlı, Afrikalı ve yeni Türk takipçileri hala muhafaza etmektedirler. Dinlerini ve inanışlarını bir insanın tasavvuruyla bağdaştırma sınanması ve vesvesesi karşısında, Muhammed'in^(sav) müritleri kararlılıkla direndiler. İslam'ın basit ve değişmez ikrarı, tek olan Allah'a^{cc} ve O'nun peygamberi Muhammed'e iman etmektir. Allah'ın^{cc} bu zihinsel resmi, Müslümanlarda bozulup, görünür put haline almadı. İslam Peygamberinin saygı lakapları, insanî vasıfların ölçüleri ve sınırlarını aşmadı ve onun canlı buyrukları, müritlerinin şükran ve ihsan duygularını akıl ve dinin sınırları içinde tuttu." (History of the Saracen Empire by Edward Gibbon, Alex Murray and Sons, London, 1870, page 54)

Bütün İnsanlar Muhammed'in^{sav} minneti altındadırlar!

Yazar: Hz. Mirza Nasır Ahmed^{ar} Halifetü'l Mesih III

Allah-u Teala Peygamber efendimize Kevser bahşedileceğine dair söz vermişti. Bu söze uygun olarak Muhammedî ümmet içinde ona feda olan ve tam manasıyla itaat eden insanlar ortaya çıktı. Onlardan her birisine gücü nispetinde Muhammedî makamın irfanı bağışlandı.

Peygamber Efendimizin^{sav} yüce manevî oğlunun sayesinde bizler de Peygamber Efendimizin olağanüstü manevî tecellilerini müşahade ettik. Bizim cemaatimizde Muhammedî hakikatten haberdar edilen ve Muhammedî makamın marifeti nasip edilenler, onun hizmetçileri ve kölelerindendir. Bizim Cemaatimiz, tam basiret gözüyle Peygamber Efendimizin Allah'ın^{cc} sıfatlarının en mükemmel mazharı olduğuna inanır. Allah'ın^{cc} azameti ve celalinin ortaya çıkmasına vesile olan, dünyaya gelen her peygamber ve ona tabi olanlar güçleri nispetiyle Allah'ın^{cc} sıfatlarına mazhar oldular. Ancak kendi şahsında tam manasıyla İlâhî sıfatları cezbeden ve daha sonra onların zuhuruna vesile olan bir tek Muhammed^{sav} idi. Yani o, bu âlemle ilgili olan İlâhî sıfatlara mazhar oldu. Bize göre, bir tek ona kamil manasıyla İlâhî sıfatların hakiki irfanı nasip oldu ve o, O'nun sıfatlarının en mükemmel

mazharı idi. Muhammedî makamın feyzinden çeşitli nehirler akar. Baştanbaşa nur olan Muhammed'den^{sav} manevî göklerle çeşitli nur sütunları yükselir. İşte ona tabi olanlarda gördüklerimiz, bu Muhammedî nurların farklı tecellileridir. Bizim Peygamberimiz^{sav} İlâhî sıfatların en mükemmel mazharı olduğu için, hem Allah^{cc} ile hem de O'nun kullarıyla en sağlam ilişkisi olan insandı. Bu ilişki öylesine sağlam, geniş ve derin idi ki başka hiçbir insanda

bunun bir örneği yoktu. İnsanoğluna olan şefkati ve üzüntüsü dalgaları kabarmış olan bir deniz gibi onda görülmektedir. O, sadece kendi zamanında yaşayan ve etrafından ayrılmayan, pervaneler gibi onun nuruna sarılan, onun vücudunda nur görüp aşkıyla onun etrafında durmadan tavaf eden insanların ihtiyaçlarını gözetmekle ve ihtiyaçlarının giderilmesiyle yetinmedi. Allah^{cc}, Adem henüz dünyaya gelmeden Hz. Muhammed'i^{sav} sıfatlarının en mükemmel mazharı olarak kılmıştı. O günden kıyamete dek ne kadar insan dünyaya geldiyse onların hepsinin üzerinde, onun şefkat dolu gözleri vardı ve ihtiyaçları nispetiyle onlar onun ih-sanı altındadırlar.

Hz. Mirza Nasır Ahmed^{ra}
Vadedilen Mesihin^{as} Üçüncü Halifesi
Hutubat-ı Nasır, cilt 3, sayfa 61-62

Peygamberimize bahşedilen şeref

Yazar: Hz. Hekim Mevlana Nuruddin^{ra} Halifetü'l Mesih I

Dünyaya birçok peygamber geldi. Kuran-ı Kerim onların bazısından bahsetmiş, bazılarında ise bahsetmemiştir. O peygamberlerin hepsi harikulade mucizelerle dünyaya geldiler. Ancak, ihsan eden bu önderler için hiç kimse dua etmez. Tersine onlar ilahlaştırıldığı için, duaya muhtaç olmadıkları düşünülür. Bir tek bizim Peygamberimize^{sav} bu şeref bağışlandı, gece ve gündüzün her saniyesinde müminlerin bir topluluğu içtenlikle ona salat-ü selam gönderirler. Dünya yuvarlak olduğu için, gece ve gündüzün herhangi bir vaktinde,

herhangi bir yerde mutlaka bir namaz vakti olur ve Müslümanlar Peygamberlerine^{sav} özel rahmetlerin indirilmesi için içtenlikle dua ederler. Bunun neticesinde Allah^{cc} her an onun derecelerini yükseltir. Ona bağışlanan Kitap ve din ne güzel korunmuştur. Siz ihlâs ve takva sahibi olasınız diye her yüzyılın başında Allah^{cc} bu ümmeti doğru yola çekmek için mutlaka birisini gönderir. İslam'ın bir gün dünyadan yok olacağından hiç endişe etmiyorum. Çünkü bu dini gönderenin ismi Es-Selam'dır. Ayrıca Mekke Darü's Selam'dır. Medine ise Deccal fitnessi için Darü's Selam'dır. Peygamber Efendimize^{sav} gelince ona,

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

Allah^{cc} seni insanlardan koruyacaktır diye söz verilmiştir. Böylelikle İslam dini de Darü's Selam'dır. Kısacası İslam her açıdan selamette kalacaktır. Benim endişe ettiğim, bu dinin Müslümanlardan çıkıp başka milletlere göç etmesidir.

El-Hac Mevlevî Nuruddin^{ra} Vadedilen Mesih'in^{as} Birinci Halifesi
Hutubat-ı Nur, sayfa 275-276

Mehdi'nin^{as} ashabından kısa kısa

H. Bhai Abdurrahman Kadiyani^{ra} bildirmiştir:

"Hz. Mesih-i Mevud'a^{as}: "Biz, Hz. Resulullah'a^{sav} salâvat getiriyoruz. Sizin için nasıl dua edelim?" diye sordum. Hz. Mesih-i Mevud^{as} buna cevaben çok nazikçe ve sevgi dolu kelimelerle: "Namazda okunan salât-ü selamı okuyunuz. Bu salât bana da ulaşır" buyurdu. Hz. Mesih-i Mevud^{as} böylece efendisi olan Hz. Muhammed-i Mustafa'dan^{sav} ayrı olmadığını ve bütün bereketlerin kendisine Hz. Muhammed-i Mustafa^{sav} vasıtasıyla ulaştığını beyan etmek istiyordu.

H. Münşi Habibürrahman Bey^{ra} bildirmiştir: Calundhar şehrinde Hz. Mesih-i Mevud^{as} evinde namaz kılıyordu. Derken hizmetçi bir kadın, bir nargileyi getirip odanın içine bıraktı ve kendisi dışarı çıktı. Tesadüfen nargile yere düştü ve odanın tabanı ateş aldı. Namazdan sonra Hz. Mesih-i Mevud^{as} nargileye karşı nefretini beyan etti. Onun sözleri o evin diğer kısmında bulunan ve nargile içmeyi seven birçok kimse- nin kulağına da gitti. Onlar nargilelerini bırakarak nargile içmekten vazgeçmeye karar verdiler.

H. Münşi Zafer Ahmet Bey^{ra} bildirmiştir:

Bir defa Ludhiyana şehrindeyken Hz. Mesih-i Mevud'un^{as} çok şiddetli baş ağrısı başladı. Eli ayağı buz gibi soğudu; nabızı zayıfladı ve tansiyonu düştü. Bana: "İslamiyet'e yapılan itirazlardan birini hatırlıyorsan onu bana sor. Böylece tansiyonum düzelecek ve bedenim sıcaklaşacak" buyurdu. "Şu anda öyle bir şey hatırlamıyorum" dedim. "Öyleyse Hz. Resullah'ın^{sav} naatlarından bazı beyitleri oku" buyurdu. Kendisinin söylediği Farsça bir naatı okumaya başladım. Naatı duyunca bedenine sıcaklık gelmeye başladı ve biraz sonra tamamen iyileşti.

H. Miyan Hayruddin Sikhvanı^{ra} bildirmiştir:

"Muhammed Said adlı bir Arap uzun bir müddet Kadiyan'da kaldı. Hz. Mesih-i Mev'udas, Mübarek camiinde dostlarıyla sohbet ediyordu. Muhammed Said adlı Arap, "Hz. Resulullah^{sav} çok fakir bir kimse idi" deyince Hz. Mesih-i Mev'ud'un^{as} çehresi öfke ve üzüntüden dolayı kıpkırmızı oldu. Muhammed Said Bey'i çok azarladi. Onun da rengi uçtu ve bir cevap vermeden sustu. Hz. Mesih-i Mev'ud^{as}: Hz. Resulullah^{sav} nasıl yoksul olabilirdi? Kendisi roma imparatorunun elçisine, Uhud dağı üzerinde bulunan bütün hayvanlarını hediye olarak vermedi mi? Demek ki Efendimiz Muhammed Mustafa^{sav} yoksul birisi değildi. Aslında dünyanın malında ve mülkünde gözü yoktu" buyurdu.

H. Enes'in^{ra} bildirdiğine göre Hz. Resulullah^{sav} mecbur kalınmadan gereksiz olarak ayakta su içmeyi yasak etmiştir.¹

H. Resulullah'ın^{sav} sünnet-i seniyesine ve buyruklarına büyük bir özenle tabi olurdu. El- Bedir gazetesi Yazı İşleri Müdürünün bildirdiğine göre Hz. Mesih-i Mev'ud^{as} Gurdaspur şehrindeyken bir defa ayakta duruyordu. Su içmek istedi ve su bardağı kendisine İkrâm edilince hemen yere oturdu ve oturarak su içti. Bu durum birçok defa müşahade edilmiştir.

H. Cabir'in^{ra} bildirdiğine göre Hz. Resulullah^{sav} korkulukları olmayan bir odanın çatısında (üst yüzeyinde) uyumayın buyurmuştur.²

H. Mesih-i Mev'ud^{as} buna çok özen gösterirdi. Miyan Abd-ül Aziz Bey^{ra} şöyle anlatmıştır:

1 Sahih-i Müslim; Kitab-ül Eşribe

2 Sünen-i Tirmizi; Ebvab-ül Edeb

Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} Gurdaspur'daydı. Hava çok sıcak olduğundan dolayı geceleyin yatmak üzere karyolaları odanın çatısına (üst yüzeye) çıkardık. Orada korkuluklar pek yüksek değildi. Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} karyolaları hemen aşağıya indirmemizi emretti ve Hiz. Resulullah'ın^{sav} korkulukları olmayan yahut çok alçak olan çatıda (odanın üst yüzeyinde) yatmayı yasak ettiğini söyledi.

Bunun üzerine karyolalar ve yataklar aşağıya indirildi ve Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} havanın aşırı derecede sıcak olmasına rağmen odada yattı.

Hiz. Resulullah'ın^{sav} misvak kullanmaya ve ağız ile dişlerinin temizliğine çok özen gösterdiği bilinir. Aynı şekilde Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} dahi misvak kullanarak ağız ve dişlerini temizlerdi. Hiz. Müftü Muhammed Sadık Bey'in^{ra} bildirdiğine göre Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} misvak kullanmayı çok severdi. Misvak dışında da birkaç yöntemle dişlerini temizler ve: "Bu Hiz. Resulullah'ın^{sav} sünnetidir. Hepimiz buna dikkat etmeliyiz" derdi.

Hiz. Mevlana Abdülkerim Bey^{ra}, Hiz. Mesih-i Mev'ud'un^{as} şöyle dediğini bildirmiştir:

"Hiz. Resulullah'ı^{sav} himaye ederken paramparça edilsem; malım mülküm de yağma edilirse yahut evim yaktırılırsa ve taş üzerinde taş bırakılmazsa, ben buna asla aldırış etmem."

Keza Mevlana Abdülkerim Bey^{ra} şöyle yazmıştır:

" Ben bu pak zatın (Hiz. Mesih-i Mev'ud'un^{as}) kalbinde yüce Allah'ın^{cc} dini; O'nun doğru ve gözetici Kitabı; O'nun kâmil ve Hatem-ün Nebiyyin Resulü^{sav} uğruna eşsiz bir sevgi ve coşkuyu görüyorum. Şüphesiz benim kalbimi aydınlatmış olan da işte bu sevgi ve aşk kıvılcı-mıdır. Benim efendim, benim hadim ve rehbe-

rim olan Hiz. Mirza Gulam Ahmed'in^{as} kalbinde bulunan Hiz. Resulullah^{sav} ve İslam sevgisi kadar bir sevgiye sahip olan bir tek insanın kalbini göremiyorum.

Hindu Aryalar dini bir toplantı düzenlediler ve Hiz. Mesih-i Mev'ud'un^{as} bu toplantıda okunmak üzere bir bildiri yazmasını istediler. Toplantıda hiçbir din yahut kurucusu aleyhinde asla bir söz söylenmeyeceğine de kendisine söz verdiler. Bu toplantı Lahor şehrinde düzenlenecekti. Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} bir yazı yazarak Hiz. Mevlana Nuruddin'in^{ra} başkanlığında bir delegayı Lahor'a gönderdi. Bu yazı İslam dininin güzelliklerini kapsıyordu. Aryalar verdikleri sözü tutmayarak Hiz. Resulullah^{sav} aleyhinde çirkin sözler sarfettiler. Delege Kadiyan'a geri dönünce Hiz. Mesih-i Mev'ud'a^{as} toplantıda olup bitenlerden haber verdiler. Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} Hiz. Mevlana Nuruddin'e^{ra} çok öfkelen-di. Hiz. Resulullah'a^{sav} dil uzatıldığı zaman neden kalkıp gelmediniz ve neden orada oturmaya devam ettiniz dedi ve onlara Yüce Allah'ın^{cc}: ayet-i kerimesini hatırlattı. (Yani: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini duyduğunuz zaman (ayetleri inkâr eden ve onlarla alay edenler) başka bir söz söylemeye başlamadıkça onlarla beraber oturmayınız. Yoksa o an için sizler dahi onlar gibi olursunuz.) (4:141) Ayet-i kerimesini hatırlattı. Hiz. Mesih-i Mev'ud^{as} Hiz. Mevlana Nuruddin'i^{ra} çok sever ve hürmet ederdi. Yalnız Hiz. Resulullah'a^{sav} dil uzatılınca Hiz. Mevlana Nuruddin'in^{ra} meclisi terketmemesi Hiz. Mesih-i Mev'ud'u^{as} aşırı derecede öfkelen-dirdi ve o, Hiz. Mevlana Nuruddin'i^{ra} ve beraberindeki arkadaşları azarlamaktan kendini alamadı.

Veda Hutbesi

Ey insanlar, beni dikkatle dinleyiniz. Çünkü bu vadede bir daha size bu şekilde hitap edecek miyim bilmiyorum. Allah^{cc} canınızı ve malınızı kıyamet gününe kadar birbirinizin tecavüzünden masun kıldı. Allah^{cc} mirastan herkese bir hisse tayin etti. Meşru varisin menfaatine hâle veren hiçbir vasiyet kabul edilmeyecektir. Bir evde doğan bir çocuk, o evin babasının çocuğu sayılacaktır. Bu çocuğun nesebine itiraz ve muhalefet eden, İslâmiyetin kanunu gereğince cezalandırılacaktır. Her kim nesebini başka birinin babasına isnat ederse veya birinin kendi efendisi olduğuna dair yalan iddiada bulunursa, Allah^{cc}, melekler ve bütün insanlar ona lânet okuyacaktır.

Ey İnsanlar, karılarınız üzerinde bazı haklarınız vardır. Fakat karılarınızın da sizin üzerinizde bazı hakları vardır. Onlardan iffet ve ahlâk sahibi olmalarını ve başkaları nazarında kocalarını rezil ve rüsva edecek yollara sapmamalarını istemek sizin hakkınızdır. Karılarınız bunun aksini yaparsa, onları cezalandırmaya hakkınız vardır. Yetkili makam gereken araştırmayı yaptıktan ve sizin ceza vermek hakkına sahip olduğunuz meydana çıktıktan sonra, onları cezalandırabilirsiniz. Bununla beraber, ceza çok şiddetli olmalıdır. Fakat, karılarınız böyle bir şey yapmazsa ve kocalarını utandıracak ve küçük düşürecek şekilde hareket etmezse, onları gücünüzün yettiği kadar yedirmek, giydirmek ve barındırmak size düşen bir vazifedir. Karılarınıza her zaman iyi muamele etmeniz gerektiğini akıldan çıkarmayınız. Allah^{cc} sizi onlara bakmak vazifesiyle mükellef tutmuştur. Kadın zayıftır ve haklarını koruyamaz. Evlendiğiniz zaman, Allah sizi o hakları korumak için mutemed tayin etmiştir. Karılarınızı İslâmiyetin kanunu dairesinde evlerinize alınız. Binaenaleyh, Allah'ın^{cc} elinize tevdi ettiği emanete hıyanet etmemelisiniz.

Ey insanlar, elinizin altında hâlâ harp esirleri var. Binaenaleyh, onları aynen yediğiniz ve giyindiğiniz şekilde yedirmeniz ve giydirmenizi size tavsiye ederim. Onlar affedemeyeceğiniz bir kusur işlerse, kendilerini bir başkasına teslim ediniz. Onlar da Allah'ın^{cc} kul-

larıdır. Onlara zahmet ve eziyet vermek kat'iyen caiz değildir.

Ey insanlar, size söylediklerimi dinleyiniz ve hatırd tutunuz. Bütün Müslümanlar birbirinin kardeşidir. Hepiniz eşitsiniz. Hangi kavme ve kabileye mensup olursa olsun, içtimai mevkii ne olursa olsun, herkes eşittir.

Hz. Resulüllah^{sav} bunu söylerken ellerini kaldırdı ve bir elinin parmaklarını öteki elinin parmaklarına kavuşturarak:

İki elin parmakları nasıl birbirine eşitse, insanlar da birbirine eşittir. Kimse başkalarına nazaran daha fazla bir hak veya üstünlük iddiasında bulunamaz. Siz birbirinizle kardeşsiniz, dedi.

Sözüne devamla:

Bu ay hangi aydır; bu yer hangi yerdir; bu gün senenin hangi günüdür, biliyor musunuz? Diye sordu.

Müslümanlar "bu ay kutsal aydır; bu yer kutsal yerdir; bu gün hac günüdür" diye cevap verdiler.

Bundan sonra şöyle dedi:

Bu ay nasıl kutsal bir aysa; bu yer nasıl tecavüzden emin ve masun bir yerse, ve bugün nasıl mübarek bir günse, aynı şekilde Allah^{cc} bütün insanların canını, malını ve namusunu kutsal yapmıştır. Bir insanın canını veya malını almak veya namusuna tecavüz etmek, bu günün ve bu ayın ve bu yerin kutsallığını ihlâl etmek kadar günahıdır. Bugün size verdiğim emir yalnız bugün için değildir, her zaman içindir. Bu dünyadan göçüp yaratıcınızın karşısına çıkmak üzere öteki dünyaya gidinceye kadar, bu emri hatırlayıp ona göre hareket etmeniz gerektir."

Hitabesinin sonunda şu sözleri söyledi:

Size söylediklerimi dünyanın her köşesine yayınız. Bu sözler, belki de, işitenlerden ziyade işitmeyenlere faydalı olacaktır

(Sihah-ı Site; Tabari; Hişam ve Hamis)